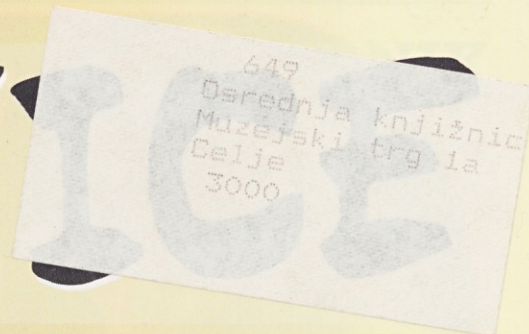

OSREDNJA
KNJIŽNICA
CELJE

Sentjurske

NOVI

šentjurski lokalni časopis

letnik X, št.3

25. marec 2003

cena 300 SIT

www.sentjurskenovice.si

zadnje v neodvisni Sloveniji

poština plačana pri pošti Celje

**Šentjur 64% za NATO in
84,7% za EU**

AKVONIJ

Franc Zupanc, s.p., AKVONIJ, C. Kozjanskega odreda 13 - Šentjur, tel.: 03/ 749 16 00

**MALCE DRUGAČNA TRGOVINA
ZA RAZVAJANJE OBČUTKOV**

Hvala Vam, ker ste prišli, pa prid'te še kaj!

129,90 SIT

Pomursko mleko 3,2 - 1L

249,90 SIT

3.990 SIT

Vrtina mreza
Florida
45 cm

SUPERMARKET JAGROS d.o.o.

JAGER

živila - tehnika - tekstil - Šentjur (03) 747 23 50

Plenice Pampers, dvojno pakiranje

2.999 SIT

VULKANIZERSTVO

C&C d.o.o., PODJETJE ZA TRGOVINO IN MARKETING, Ljubljanska 6, 3230 Šentjur

C&C d.o.o.

Odpiralni čas:
PON - PET od 7. do 21. ure

Na bencinskem servisu
OMV ISTRABENZ - ŠENTJUR

- prodaja, montaža in centriranje vseh vrst pnevmatik
- hitra popravila pnevmatik
- menjava olja in filtrov

**PRIDITE PO
DOBRE GUME
ZA VARNO POT!**

Tel.: 746 23 40

PREVOZI - TRGOVINA

TRGOVINA Z GRADBENIM IN IZOLACIJSKIM MATERIALOM

VSE NA ENEM MESTU!

Cesta pod Rifnikom 27, ŠENTJUR

Peter Jeršič s.p.,
Cesta pod Rifnikom 27,
3230 Šentjur

DELOVNI ČAS
pon - pet
7.00 - 18.00
sob
7.00 - 13.00

Tel.: 03/ 749 18 77
fax: 03/ 749 18 78

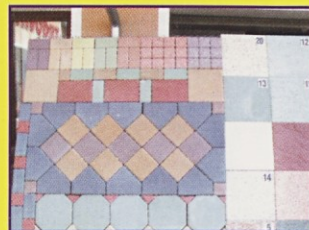
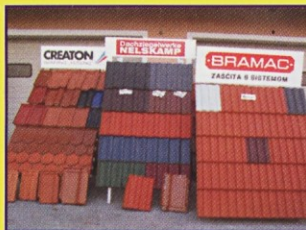

**MOŽNA DOSTAVA
NA DOM TER
RAZKLADANJE Z
AVTODVIGALOM**

**PRODAJA
PLINA**

NUDIMO VAM:

- PVC cevi
- betonske zidake
- vse vrste opek
- Schidel dimnike
- cement, apno, mivko
- različne vrste betonskih plošč in tlakovcev - Podlesnik in Stavbar
- nosilce in polnila
- barve Jupol, Belton in Beltop
- demit fasade, stiropor
- kombi plošče
- izolacije Novoterm in Tervol
- opeko Bramac
- opeko modul

VSEBINA

Nato je tu	3
Občina prodaja nepremičnine	4
Alpos navija za Mercator	5
Mesarji na cesti	7
Deponija sadre vznemirja	10
Resevna - se Dušan in Cvetka obračata v grobu	12
Pust ni več ljudski praznik	15
Brucovanje: S simboliko nad Nato	16

Mesečnik Šentjurske novice izdaja:
Šentjurske novice, d.o.o., Šentjur,
Dušana Kvedra 11

Glavni in odgovorni urednik:
Franc Kovač

Lektoriranje:
Eva Kovač

Postavitve in oblikovanje:
Šentjurske novice

Tisk:

Grafika Gracer, Celje

8,5% DDV je vračunan v ceno.

Naslova uredništva:

Dušana Kvedra 11, 3230 Šentjur

Telefon:

03 574 15 00, 041 759 816

E-pošta:

sentjurske.novice@siol.net

Spletna verzija

www.sentjurskenovice.si

Transakcijski račun:

Šentjurske novice
06000-0105036264

Naklada:

1100 kom

Časopis je vpisan v evidenco
javnih glasil, ki jo vodi Urad za informiranje,
pod zaporedno številko 1056

naslednja številka:

[torek]

28. april 2003

UVODNIK

Franc Kovač

Srečno z Natom!

Referendum o Natu nas je razdelil, kot še nobena dilema doslej. Ko je nastajal tale uvodnik, sicer še ni bilo izidov referendumov, kar pa za to, kar hočem povedati, niti ni pomembno. Rezultat ni (ne bo) presenečenje, je (bo) razmeroma tesen. Tokrat je bila vsa naša oblast, pozicijska in opozicijska, od strankarske, državne do občinske ravni skoraj enoglasno na strani tiste polovice državljanov, ki ne zaupa v svojo nacionalno samobitnost in tako smo spet postali tipični Slovenci. Spet smo si našli gospodarja. Pravzaprav kar dva, enega v Bruslju, drugega na oni strani Atlantika. Še dober mesec pred referendumom je kazalo, da se bomo morda zapisali v zgodovino kot narod, ki je zmogel reči ne takšnemu kolosu, kot je Nato, toda le 14 dni razmeroma lahkotne medijske obdelave nas je postavilo čvrsto na naše zgodovinsko mesto. Smo pač takšni kot smo, cankarjanski narod hlapcev. Sicer je spodbudno, da smo se skupaj z nekaterimi medijskimi osebnostmi kar dolgo upirali, nazadnje pa le vdano poklekili in izpolnili željo naših oblastnikov, da imajo svojo čredico varno arhivirano v zavetju, kot so si zamislili oni sami.

In še eno vse prej kot nepomembno opažanje: »natovskemu discipliniranju« so v večji meri nasprotovali mladi in intelektualci, torej običajni zgodovinski »nergači«, tisti z idejami, medtem ko je praktično razmišljujoči narod odločno stopil na stan vojaško navdihnenih (oziroma prestrašenih) oblastnikov. Vse kaže, da je kratko zgodovinsko obdobje demosovske samozvesti bile le tista izjema, ki potrjuje pravilo.

Toda to, kar v tej povezavi bode v oči, ni poraz nenatovske opcije, temveč dejstvo, da je ob prvi resnično pomembni družbeni odločitvi skoraj polovica slovenskih državljanov ostala brez voditeljev, brez zastopstva svojih interesov v parlamentu. Vsi politični liderji, vse stranke, z izjemo SMS, so se nam enoglasno brez kančka omahovanja odrekli. Kot v časih stare dobre SZDL, ki je vedno sama vedela, kaj je dobro za narod. SMS je tu potegnila odlično potezo: sprofilirala se je, pokazala nekaj tistega mladostnega uporništvu, ki smo ga pri njej hudo pogrešali, tako mimogrede pa se je ustoličila za predstavnico kar lepega števila državljanov. Res super odločitev! Čeprav sem bil in še ostajam skeptičen do tako imenovanih generacijskih strank, do SMS nič kaj manj kot do Desusa, ta hip ni druge stranke, ki bi jo lahko volil. Samo tako je mogoče razumevati te zadeve. Nato pač niti približno ni tako marginalna zadeva, kot je bilo na primer odločanje o volilnem sistemu ali umetnem oplojevanju samskih žensk, kjer smo lahko blodili po svojih poteh, a smo se še vedno lahko identificirali s katero koli stranko.

Zgovorne so izjave naših lokalnih liderjev.

Župan Tisel ni povsem spregledal nasprotnikov Nata, toda pri svojem poskusu, kako ugajati obema stranema, je naredil napako: izpadel je kot »razcepljena osebnost«. Biti intimno proti, politično pa za? Ali to ne pomeni, da naš župan brez kančka slabe vesti pristaja tudi na dvoličnost politike?

Artnak, predsednik šentjurske LDS, največje občinske stranke, nekdanji smsjevec in mirovnik, se je odločil v stilu svoje stranke: naj pride Nato, ker gre za denar in oblast. Nezgrešljivi Natovi sopotniki, militarizacijo družbe in »svetovno žandarstvo«, je enostavno »spregledal«. Odločil se je za kompromis med svojimi mladostnimi ideali in strankarsko disciplino.

Nič kaj bolj udaren ni bil predsednik SDS Korže. Le, da je pokazal dobrošno stopnjo naivnosti oziroma podcenjevanja bralcev ŠN: da bo Nato (s Slovenijo!) spremenil Ameriko in da sta gospodarska in družbena stabilnost Slovenije odvisna od vojaškega kompleksa. Socialdemokratsko čuteči volivci so bruhili v jok.

Predsednik NSi Arzenšek ni šel niti milimetra dalje od prevladujoče prozaične strankarske retorike, da Nato pomeni varnost in zmanjšanje obrambnih stroškov. S čimer verjetno ni uspel očarati niti svoje žene, kaj šele volivce NSi.

Opazna je bil izjava predsednika ZLSD, »vojaka« revolucije, Cveta Erjavca. Odločno je povezal vstop v Nato s profesionalno oziroma naborniško vojsko, bil bolj papeški od papeža, mislim od ministra Grizolda, kar pomeni, da je z obema očesoma pazil na svoje napredovanje v službi, gladko pa »prodal« svojo rdečkasto strankarsko bazo. O tem, da je naborniška vojska bolj draga in manj učinkovita, bi se pa sploh dalo debatirati v nedogled.

Argumenti bivšega župana Malovrha, ki je imel odločno več prostora kot drugi, bi lahko bil bistveno udarnejši, a so bili presenetljivo mehki. Kot da je ta premeteni lisjak slutil, da si je potrebno pustiti nekaj manevrskega prostora.

Tako je na drugi strani ostal le esemesovec Diaci, ki bo to svojo priložnost verjetno dobro vnovčil. Čeprav nekaterih močnih argumentov zoper Nato še uporabil ni.

So naši strankarski veljaki brez idej ali brez jajc?

Kakšen je bil izid referendumov, bralci že veste, na odgovore, kakšna bo usoda Slovenije v Natu, pa bo potrebno še nekoliko počakati. Morda samo nekaj iraških tednov, morda pa tudi kakšno desetletje. Več ne.

Šentjurski volivci pa si bodo verjetno kar zapomnili strankarsko poslušnost in idejno medlost svojih politikov.

Referendumski rezultati

Tudi Šentjur za EU in NATO

Tokrat šentjursko volilno telo ni presenetilo in je delovalo dokaj konformno. Občani Šentjurja in Dobja so zanesljivo izglasovali, da se naj Slovenija priključi EU in Natu. Za »Evropo« je glasovalo 84,74%, za vključitev v mednarodno varnostno in obrambno politiko pa 64,06% volilnih upravičencev z območja UE Šentjur.

Šentjurska volilna udeležba je komajda presegla polovični prag (50,9%) in je bila približno za 9% slabša od nacionalnega nivoja. Razloge za slabo udeležbo tokrat ni iskati v slabem vremenu, četudi je tolikšna indifrentnost volivcev vendarle presenetljiva, še posebej ker ob vsesplošni debati, široko zastavljeni kampanji in pomembnosti odločitve, slaba informiranost ne more biti izgovor...

NATO

Rezultati na slovenskem nivoju so vsaj delno presenetili tudi najbolj optimistične strokovne in ljubiteljske analitike. Kar 66,02% podpora pomeni vsaj delno presenečenje, ki ga lahko interpretiramo različno. Lepo se sliši, da Slovenci dvotretjinsko podpiramo vstop v Nato, a hkrati tretjina nasprotujočih ob slabi udeležbi tudi ima svojo težo...

Kakorkoli že, tudi šentjursko volilno telo je Natu reklo konkretni »da«. 64,06% je glasovalo za vključitev, 35,94% upravičencev pa je bilo proti.

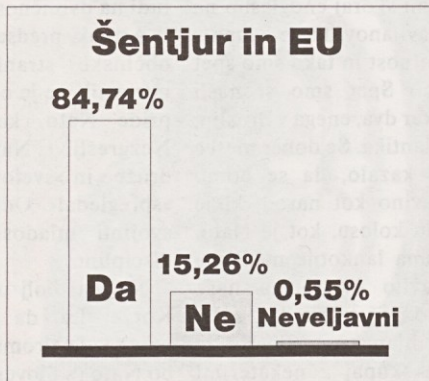

Visoko podporo so volivci izkazali na volišču na Mestnem trgu (69,15%), na ostalih voliščih v krajevnih središčih pa je bila podpora sledeča: Ponikva 70,49%, Planina 68,7%, Dramlje 60,31%, Gorica pri Slivnici 55,73%...

Imamo pa tudi tri volišča, kjer volivci niso izglasovali podpore Natu. Najbolj bodejo v oči rezultati v Voducih v KS Gorica pri Slivnici. Za Nato je tam glasovalo 10 vaščanov (25%), proti pa jih je bilo 48 (75%). Proti so bili tudi v Dobrini (46,4% za) in v Mariji Dobju (49,18%), malo pa je (z)manjkalo v Bukovju (50,9%)...

EU

Ob burnih debatah okrog Nata je bil referendum o vstopu v EU postavljen kar nekoliko na stranski tir. Napovedi so predvidevale zanesljivo »zmago«, tako da tudi skoraj 90% glasov za

vstop ni preveliko presenečenje.

Šentjurski rezultati so nekoliko pod državnim povprečjem. 84,74% upravičencev je glasovalo za vključitev, 35,94% pa ji je nasprotovalo. Navzgor so znova odstopala tri največja šentjurska volišča (Mestni trg 90,9%, Gasilski dom 89,3%, OŠ Hruševac 89,1%),

visoka podpora je bila na Hotunju (92,9%) in Ponikvi (89,2%), nekoliko nižja na Planini (85,8%) in Dramlje (85,5), še nižja v Gorici pri Slivnici (81,5%)... Oazo najbolj gorečih nasprotnikov EU je znova zaznali na dveh slivniških voliščih v Bukovju (65,4% za) in Dobrini (64,3%).

Referenduma, ki sta dodobra razburkala slovensko javnost sta tako za nami. Slovenska politična elita je slavila v Ljubljani, če so nazdravljali tudi šentjurski strankarski liderji lahko samo ugibamo. Podobno vsaj delno velja tudi za morebitne pozitivne in negativne posledice slovenske vključitve v evroatlantske povezave. Jasno pa je, da so se državljanke in državljani odločili, da bodo »doma v Evropi in varni v Natu«, če malce parafraziramo udarno propagandno geslo vladnega urada za informiranje.

Iz županove pisarne

Proračun

Osnutek proračuna bo na občinskem svetu v začetku aprila, v začetku maja pa naj bi bil sprejet. O njegovi vsebini bom več povedal naslednji mesec.

bi predstavitev lokacije pomenila nesprejemljiv zamik začetka gradnje. Kar pomni, da se problem severne obvoznice s tem ne bo reševal.

Na Direkciji za ceste nismo uspeli s

prepovedjo prometa skozi center Šentjurja za težja vozila.

Pošta

S Pošto Slovenije je dogovorjeno za izgradnjo poslovnih prostorov v pritličju prizidka bivše hiše družbeno-političnih organizacij v tlorisni površini okrog 300 m². Otvoritev nove pošte naj bi bila predvidoma septembra 2004.

Knjižnica

V prvem in drugem nadstropju poštne prizidka bo dobila prostore nova knjižnica. Takšna rešitev se nam zdi še najbolj racionalna tudi z vidika povezovanja s prostori in učilnicami Ljudske univerze v sosednji stavbi. Knjižnico bi dogradili do konca mandata tega občinskega sveta. Ta odločitev ne pomeni, da smo se odpovedali zamisli Šentjurskega kulturnega centra.

Nadvoz, težki kamioni skozi Šentjur

V naslednjih letih so v državnem proračunu zanj že predvidena ustrezna sredstva in

Mercator

Zadeve so bile z njim že prej dogovorjene (odvodnjavanje, komunala) in so v teku. Opravljena je bila zamenjava občinskih zemljišč z Alposovimi, z namenom zaokroževanja parcel in poenostavljanja postopkov. Mercator se glede zemljišč pogovarja neposredno z Alposom. Trgovski center naj bi odprli že letos v jeseni.

Cinkarna

Cinkarna se je pripravljena za zmerno odškodnino pogoditi z neposrednimi mejaši deponije in tudi s KS, vendar le za točno določene objekte in zneske. KS na dogovor še ni pristala. Ker pa gre pri suhem odlaganju sadre v bistvu za sanacijo in prehodni problem, je pričakovati, da bo do sporazuma prišlo. Soglasje občine bo vezano na soglasje KS.

Revizija na občini: v zraku je 600 milijonov

Revizijsko poročilo o stanju občinskih financ na dan 31. 12. 2002 sta komentirala župan Tisel in podžupan Artnak:

Občina ima 200 milijonov tolarjev kratkoročnih obveznosti iz preteklega leta oziroma mandata, ki jih bo potrebno pokriti takoj iz letošnjega proračuna, 75 milijonov tolarjev je kratkoročnih obveznosti iz financiranja za neizterjane terjatve občine, 21 milijonov pa drugih kratkoročnih obveznosti. Kar 181 milijonov SIT je dolgoročnih obveznosti iz naslova gradnje vodovodov, varovanih stanovanj in drugega, kar pomeni, da je občina blokirana pri možnostih dodatnega zadolževanja. Kar nekaj od evidentiranih terjatev je na trhljih podlagah, zato bo njihova izterjava vprašljiva.

Revizijsko poročilo obsega tudi stanje v dveh največjih krajevnih skupnostih, kjer imajo 4.3 milijona tolarjev dolgov. V tem času ni bilo mogoče pregledati stanja v drugih KS, predvideva pa se, da ima KS Slivnica okrog 6.5 milijona tolarjev dolga, KS Planina pa samo iz naslova tožbe 30 milijonov. V revizijsko poročilo so zajete obveznosti, za katere obstajajo knjigovodski dokumenti, ča pa teh ni (kar se tudi dogaja), potem v poročilu niso zajete. Koliko je neevidentiranih obveznosti, je še vprašanje. Tako je pred kratkim dospela tožba Vegrada v skupni višini 28 milijonov tolarjev, vprašljiva je obveznost za odplačilo ceste v Dobje v višini 56 milijonov tolarjev za glavnico in 6 milijonov letnih obresti, kar je predmet spora pri delitveni bilanci med občinama. Poleg tega občini grozi še nekaj tožb (Vareško, Romih), pričakujejo pa, da bo iz omare padlo še nekaj okostnjakov.

Če seštejemo vse te obveznosti, potem znašajo občinske obveznosti za nazaj kar grozljivih več kot 600 milijonov tolarjev.

L. H.

F.K.

S tretje seje občinskega sveta

Aktiviranje mrtvega kapitala ali razprodaja občine?

Čeprav se nova občinska oblast formalno še ni niti vzpostavila – direktor uprave je še na prihajanju, niso še uspeli sestaviti niti komisij in odborov, še vedno raziskujejo zapuščino prejšnje garniture – se zadeve na občini vrtijo z vrtoglavo naglico. Sprejemajo se pomembne odločitve, spremembe zazidalnih načrtov, nove cene javnih storitev, prodaja se občinsko premoženje... Kar bi lahko bilo tudi dobro znamenje, če nova oblast pri tem ne bi grešila. Pa je očitno, da dela preveč napak. Tako se samo po sebi zastavlja vprašanje, je ihta, s katero so se lotili urejanja javnih zadev, odraz njihove intelektualne moči, hladnokrvne preračunljivosti ali pa le zaletave prepotentnosti?

Dopolnitev zazidalnega načrta za Gorico padla

Zadeva sama po sebi pravzaprav ni vredna posebne pozornosti, ker je v bistvu šlo več ali manj za golo formalnost, za uzakonjenje nadomestnih gradenj v skladu z obstoječim ZN. Toda predlagateljica Marija Rataj je očitno podcenjevala »mladi val« v OS oziroma člane v tako imenovani normativno-pravni komisiji in jim je poskušala podtakniti svojega nedonošenčka. Namerno, zaradi neznanja ali površnosti? Predsednik Jaklič (LDS) je vodji oddelka in občinski pravni službi dal lekcijo, da je tudi pri manj pomembnih zadevah pomembna zakonitost. Iz odloka se ni dalo razbrati, ali je objekt, ki se nadomešča, potrebno rušiti ali ne in kaj ima pri tem vknjižba prepovedi odtujitve in obremenitve v korist občine.

Spremembe ZN za mestno jedro Šentjur v enem zamahu

Čeprav je mestno jedro urbanistično »zafurano« do nerešljivosti, tokrat težav ni bilo. Šlo je več ali manj za legalizacijo že obstoječih odločitev. Na mestu sedanje Petrolove bencinske pumpe naj bi bila parkirišča, izključena ni tudi gradnja poslovne zgradbe, križišče (Drofenikova – Ljubljanska - Valentina orožna bo krožiščno, uredil se je »Modejin center«, Resevna bo dobila dovoz z Ljubljanske ceste (spet samo desno zavijanje), v podaljšku »rdeče hiše« naj bi se gradila nova poštna zgradba, ki bi vzela pod streho tudi knjižnico, pred Resevno pa naj bi se kmalu martinčkali v novem letnem vrtu.

Dražji odvoz odpadkov

Podražitev odvoza odpadkov za 14,8% je spodbudila dolgo polemiko in jalovo razpravo, čeprav se je vnaprej vedelo, da so Javne naprave Celje na tem področju monopolist in da bo na koncu podražitev sprejeta. Ker pač Šentjur druge možnosti nima, saj je že Malovrh pred časom podpisal 25-letno obvezujočo pogodbo o tem, da Celjani »kupujejo« naše odpadke. Občinski svetniki so kar po vrsti glasno izražali svojo skrb za občanski blagor: Diaci (SMS) je menil, da JNC kršijo sklep pristojnega ministrstva o zamrznitvi cen komunalnih storitev, ni pa tudi bil zadovoljen z obstoječo podjetniško organizacijo, ker so lastnice smetarskega podjetja le občine, ki so nastale iz bivše celjske občine, kar naj bi pomenilo, da se dobički tako ali drugače stekajo v Celje. Artnak je od JNC zahteval, da naj iščejo svoj

denar v racionalizacijah in ne le v cenah, a vseeno izrazil razumevanje za nove cene.

Cene v Vrtcu spet v špiči

Zgodba o cenah v monopolnem javnem sektorju se je še enkrat ponovila pri zviševanju cen varstva otrok v vrtcih. Svetniki so težko sprejeli dejstvo, da bo šentjurski vrtec spet med najdražjimi v regiji in verjetno tudi v državi (mlajši oddelki 71 851 SIT, starejši 60 065 SIT), vodja oddelka za družbene službe Peperko pa jih je vztrajno prepričeval, da je tako prav, ker pač imajo naši otroci večji luksuz, bolj šolane vzgojiteljice in tako naprej. Vsekakor je bolj navijal za Vrtec, kot za občinsko blagajno. In je svetnike tudi prepričal. Čeprav sta jih, po mojem mnenju, skupaj z ravnateljico Ketiševo spet nategnila. Občinski svet je namreč lani cene v Vrtcu povišal dvakrat, skupaj za okrog 11,5%, nazadnje 27. maja 2002, ko je hkrati tudi odločil, da se bo vsakoletnim mučnim nategovanjem izognil tako, da bo odslej veljala povprečna cena vseh okoliških vrtcev, ki bo enkrat letno povišana z odstotki uradne inflacije. Inflacija je lani res bila 7,5 odstotna, za kolikor so se tokrat cene tudi povišale, toda se je lanska uskladitev cen zgodila praktično v sredini leta, kar pomeni, da bi se pri letošnji povišici morala upoštevati le dobra polovica uradne inflacijske stopnje. Druga korektna možnost, ki bi bila v skladu z lanskim sklepom OS, bi bil ponovni štart s povprečno regijsko ceno. Ampak takšen enostavni avtomatizem očitno ni všeč niti občanarjem in še manj Vrtcu.

Pomoč družini na domu po 2620,53 SIT za efektivno uro

Gre za socialno varstveno storitev, ki obsega pomoč pri oskrbi invalidov, starostnikov in v drugih podobnih primerih, organizira pa jo preko javnih del Center za socialno delo. Letos je prišlo do določenih sprememb pri plačevanju teh storitev: 1700 SIT bodo plačevali oskrbovanci, 972 SIT pa bo primaknila občina. Oskrbovanci lahko zaprosijo tudi za oprostitev plačila. Za organizacijo te dejavnosti občina prispeva Centru za socialno delo 6,7 milijona SIT letno. Kar zanimive številke!

LPC in Josip Pintar na sceni

Naslov projekta, ki sta ga Josip Pintar in LPC Kozjansko tokrat uspešno prodala šentjurskim svetnikom, je zazvenel v pristnem orwelovskem novoreku: Pristop k pripravi uvajalne faze razvojnega programa

razvoja podeželja. Zadeva je zastavljena širše, vredna naj bi bila 25 milijonov SIT, ki naj bi jih prispevali država Slovenija ter poleg Šentjurja še nekaj sosednjih mini občin

Zašiljene

Boris Zupanc (LDS):

Ta zadeva me močno spominja na nekdanje sise, kjer so se nekateri uspešno prilepili na ziske in sesali in sesali.

Zašiljene

Sandi Kovačič (SNS):

Samo čas izgubljam! Treba je dati nekaj, da bomo dobili več.

Zašiljene

Lubo Žafran (SDS):

Vsako leto pride na OS kakšna agencija, obljublja razvojne programe in evropske kredite, si malo opomore z občinskim denarjem, potem pa ni nič od nje.

(Dobje, Dobrna, Oplotnica, Zreče...). Težko je zadevo razumeti, ker je menda zelo strokovna, zato bom ključne točke programa povzel dobesedno: Analitično in strokovno vrednotenje posameznih območij; izobraževanje; oblikovanje koncepta in razvojne strategije območja, kjer bodo ključne analize posvečene potencialom (človeškim in fizičnim) za vključevanje v ponudbo... katera bi bilo dobro, da bi bila, pa jih ni in se za njih lahko organizira izobraževanje; načrtovanje in realizacija analitičnih podatkov...«. Tako obrazložen projekt je bil sprejet soglasno!!!

Občina kot podružnica Alposa

Prodaja občinskih nepremičnin v skupnem znesku okrog 250 milijonov SIT (približna ocena, ker niso dokončno podani vsi censki parametri) je dvignila temperaturo do

vrelišča. Najprej je Diaci (SMS) ugotovil, da je zadeva nezakonita, saj bi se občinske nepremičnine lahko prodajale le v skladu z Zakonom o javnih financah, kar pomni, da bi prodaja morala biti predhodno opredeljena na prihodkovni in odhodkovni strani v občinskem proračunu, nato pa so v razpravi prišle na dan še druge alarmantne informacije. Gregor Kovač (SDS) je ugotavljal, da so ponujene cene bistveno nižje od cen v primerjalnih občinah, Lubo Žafran pa je postregel s podatkom, da je cenitev opravilo podjetje Abeceda, ki je poslovno povezano z Alposom, ki pa se v tem poslu pojavlja kot največji kupec. Čeprav je Marija Rataj vztrajala, da so ponujene cene realne in da je treba prodajati takrat, ko imaš kupca, podžupan Artnak pa, da je Abeceda brez njegove vednosti izbrala Marjana Mastnak, je vendar v zraku obvisel resen dvom, da zadeve niso čiste. Še zlasti je bilo neprijetno, ker za prodajo menda ni bila imenovana predpisana komisija in je ni obravnavali niti Odbor za občinsko premoženje in proračun.

Kar je dobro za Alpos, naj bi bilo dobro tudi za občino?

Predlagana zamenjava določenih parcel med Alposom in občino, ki je bila na prvi pogled povsem nedolžna, je le dolila olje na razplamteli ogenj nezaupanja. Marija Rataj je namreč predlagala, da občina poenostavi zadeve in zaokroži svoja zemljišča tako, da napravi ustrezno zamenjavo z Alposom. Kar pa se je kasneje v razpravi pokazalo kot za lase privlečen argument. Cenitev je spet opravila sporna Abeceda. Šlo pa je za zanimive parcele, na katerih naj bi Mercator gradil svoj prodajni center. Po mnenju svetnikov SDS (Kovač in Žafran) naj bi bila v tem primeru ponujena cena najmanj dva do trikrat nižja od tržne, kar naj bi kazalo, da gre za prikriti posle med Alposom in Mercatorjem na račun občinskega premoženja. Podžupan (in hkrati pomočnik generalnega direktorja Alposa) Artnak je sicer to kategorično zanikal, prav prepričljivo pa ni zvenelo. Nesporo ostaja, da se bo Mercator tako izognil javni dražbi za omenjeno zemljišče in ker ga bo kupil neposredno od Alposa, tudi ne bomo zvedeli, kakšna je njegova realna tržna cena.

Podobna diskusija se je razvila tudi pri prodaji zemljišča v središču Šentjurja, kjer naj bi Pošta gradila svojo poslovno stavbo. Tu se je kot zagovornik interesov Pošte preveč izpostavil svetnik LDS Boris Zupanc, ki je sicer tudi visok poštni uradnik. In spet je tu sum, da naj

bi občina prepoceni prodala zelo zanimivo zemljišče.

Čigava je občinska uprava?

Čeprav je 16 koalicijskih občinskih svetnikov (od 22) brez obotavljanja dvignilo roke za predlagane nepremičninske posle, je pričakovati, da se zadeve ne bodo tako hitro umirile. Čeprav po drugi strani ni verjetno, da bi povsem »razštelana« opozicija v občinskem svetu (med drugim se še sedaj se ne ve, kam tišči taco Združena lista) tvegala resnejši spor pred računskim ali upravnim sodiščem.

Druga dilema, ki se postavlja še bolj ostro kot ob »lekarniški aferi«, pa je, zakaj občinska uprava dela »po domače«, po »bližnjicah«, in ali sploh zasleduje korektno uveljavljanje občinskih interesov? Zanimivo bo videti, kakšna je pri vsem tem vloga štiričlanskega županstva. Se le-to morda še ni ujelo, ali pa sodeluje pri podmični delitvi interesov fevdov?

Vprašanja in pobude svetnikov

Ta točka dnevnega reda postaja vse bolj odvečna, saj je bolj osebni EPP občinskih svetnikov, kot resen prispevek k urejanju javnih zadev. Tudi tokrat je bilo tako, zato (pa tudi zaradi utrujene večerne ure) sem jo v večjem delu »prešprical«.

Za začetek se je Godler zavzel za parkirni red pred vrtcem in urejanje plakatiranja, svetniki LDS Koleča, Godler, Jaklič, (ki imajo kot člani vladajoče ekipe prav gotovo na razpolago prodornejše možnosti vplivanja, kot je večerno utrujanje sotrpinov iz svetniških klopi) pa so zahtevali prepoved prometa s težjimi tovornjaki skozi center Šentjurja. Tone Kolar (SLS) je pripravljavcem proračuna položil na srce tako obširno drameljsko cestno, vodovodno in drugo problematiko (obnova cest Bovše, v Pletovarje, na Stažo, krožišče na Selah, voda do slednje hiše po drameljskih hribih...), da jo nova občinska oblast prav gotovo ne bo mogla vzeti preveč resnobno. Zavzel se je tudi za poslansko pisarno Jurija Malovrha, zahteval objavo primopredajnega zapisnika Malovrh - Tisel (kar zna biti zanimivo!), obravnavo problematike KS Planina in tožbe Branka Vareška na OS ter vključitev Slomškove poti v šentjursko turistično ponudbo.

Ko mu je namesto občinske uprave začel odgovarjati opozicionalec poslanec Diaci, sem obupal.

F.K.

Iz urada župana

Izjava za javnost

Občinski svet Občine Šentjur je na zadnji 3. seji dne 6.3.2003 z veliko večino vseh članov občinskega sveta potrdil predlog župana o prodaji nekaterih zemljišč, ki so namenjena za gradnjo v industrijski coni v Šentjurju, za gradnjo trgovskega centra, pošte, poslovnih objektov, proizvodno servisnih dejavnosti in podobno. S tem bodo sprožene določene gospodarsko poslovne aktivnosti zainteresiranih investitorjev, od katerih nameravajo nekateri takoj pričeti z gradnjo.

V industrijski coni namerava Alpos takoj širiti svoje proizvodne kapacitete, s čimer se ohranjajo delovna mesta, dolgoročno pa bodo nastajala še nova. Alpos bo občini za zemljišča in komunalni prispevek letos primaknil v proračun okrog 130 milijonov tolarjev. Odločitev občine je pomembna za naše občane, še posebej, ker ima Alpos tudi privlačne poslovne ponudbe za investiranje na trgih bivše Jugoslavije. Drugačna odločitev bi lahko nedvomno resno ogrozila delovna mesta v Šentjurju.

Dne 7.3.2003 je bila sklenjena menjalna pogodba med Občino in Alposom. S to pogodbo sta menjali zemljišče na meji z Alposom v centru Šentjurja (doslej last Občine) za zemljišče v industrijski coni pri Alposu 3 (doslej last Alposa). Podjetje Alpos je namreč odkupilo del zemljišč v industrijski coni od denacionalizacijskih upravičencev, ki so bila v solastnini z občino. Zaradi tega je bil blokiran nadaljnji promet s temi zemljišči. S sklenitvijo te pogodbe bodo zaokrožena lastniška razmerja, za potencialne investitorje v trgovski center pa odprta nova priložnost. V Alposu predvidevajo takojšnjo investicijo enega svojih velikih kupcev trgovinske opreme, ki bo v Šentjur prinesel nova delovna mesta. Vrednost vseh nepremičnin je bila določena po pooblaščenem cenilcu v skladu z zakonom.

Naslednja velika priložnost se ponuja tudi s prodajo zemljišča na Mestnem trgu v Šentjurju, kjer bo zgrajen objekt nove pošte in prostori, namenjeni za poslovne dejavnosti. Zemljišče bo prodano na podlagi javne dražbe. Enako velja tudi za zemljišča v poslovno obrtni coni. Občinski svet pa je prižgal tudi zeleno luč za prodajo dveh stanovanj z javno dražbo v Ipavčevi ulici.

Kupnina od stavbnih zemljišč bo investirana v ponovne nakupe zemljišč in urejanje le - teh za nadaljnjo prodajo. Tudi kupnina od prodaje stanovanj bo namenjena urejanju stanovanjske problematike v občini. S tem v občini uresničujejo svojo temeljno funkcijo ustvarjanja in pospeševanja pogojev za gospodarsko, predvsem investicijsko aktivnost na tem področju, ki posledično prinaša nova delovna mesta in prihodke občini. Doslej mrtvi kapital, ki je bil v zemljiščih, se z obračanjem oplaja, obenem pa spodbuja gospodarsko aktivnost, ki je za našo občino z zelo visoko brezposelnostjo nujno potrebna. Prizadevajo si, da bi se to dogajalo čim hitreje in pogostejše. Taka je bila tudi obljuba sedanje občinske garniture pred volitvami.

Klavnica – mesarji na cesti

V četrtek, 20. marca, je 45 delavcev Mesarstva d.d. dobilo odpoved, kar ni bilo presenečenje le zanje, temveč tudi za vso šentjursko javnost, splošno mnenje je namreč bilo, da teče prenova klavnice pod okriljem novih lastnikov in novega vodstva dokaj ugodno.

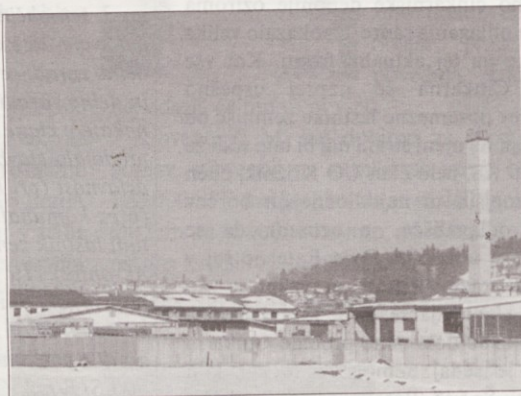
Na vprašanje, kaj se je zgodilo, je direktor Štukelj povedal:

»Zgodilo se je tisto, kar se je v skladu s podjetniško logiko moralo zgoditi. Znano je, da je klavnica od novega leta v intenzivni rekonstrukciji, kar pomeni, da ne dela, plače pa vsak mesec odnesejo 12 milijonov SIT. Upali smo, da bomo v začetku aprila začeli z novo klavno linijo in da bomo do takrat zdržali, toda pred nekaj dnevi so se zadeve bistveno spremenile. Upravna enota Šentjur nam je zavrnila našo vlogo za gradbeno dovoljenje za rekonstrukcijo same klavne linije, od nas zahteva vsa soglasja, kot da gre za povsem novo klavnico. Kar po našem menju ni potrebno, ker klavnica ima vsa obratovalna dovoljenja in bistveno ne spreminja svoje namembnosti, toda če država tako hoče, jo pač moramo ubogati. To pomeni, da bo klavna linija, če bomo prisiljeni začeti znova pri javni razgrnitvi, morda nared tja do konca leta. Če bo? Jasno je, da posledičnega plačnega finančnega bremena firma ne more zdržati, še več, kar precej možnosti je, da bomo morali začeti z odpuščanjem tudi v predelavi.«

Toda, ali ne gre predvsem za vaše izsiljevanje?

»Zadevo si lahko razlagate tudi tako, čeprav bistvo drugje. Moja osebna ocena je, da so se v Šentjurju povezali lobiji, ki iz različnih razlogov nasprotujejo klavnici, eni zaradi določene stopnje ogroženosti (sosedje), drugi morda zgolj zaradi populizma (Krajevna skupnost), bivše vodstvo klavnice verjetno iz manj jasnih razlogov, med njimi pa dokaj neodločno krmari novo občinsko vodstvo. Povsod v sosednjih občinah bi si občinske strukture odločno prizadevale za sodelovanje. Zakaj

ne v Šentjurju? Če je študija o vplivih na okolje pokazala, da teh vplivov ni, ji je pač treba verjeti, z ali brez blagoslova posebne občinske komisije.«

Kakšen bo epilog vseh teh zapletov?

»Šentjurčani se bodo morali odločiti za delovna mesta v industrijski coni ali pa za, karikirano povedano, klimatski turizem.«

F.K.

»Ratajeva« bazna postaja ni več problem?

So se ljudje utrudili, ali pa se v povezavi s to problematično postavljeno bazno postajo začeli s prihodom telekomovca Palčnika tektonski premiki? Na zadnjem sestanku UO Šentjurskega ekološkega društva, ko so pripravljali načrt aktivnosti, se ni dalo prezreti, da so kar vsi trije njeni najaktivnejši nasprotniki (Babnik, Ploštajner in Moser) dobesedno izginili z bojišča.

Najprej je nekoliko presenetilo dokaj spravljivo Moserjevo poročilo o njegovih pogovorih na to temo na občini. Povedal je, da so glede bazne postaje dejansko izčrpana vsa pravna sredstva in občanom preostaja le še lobiranje pri poslancih za spremembo veljavnih predpisov oziroma čakanje na Evropo, ki menda ne dovoljuje postavljanje baznih postaj v naseljih. Razumeti ga je tudi bilo, da ga je nekako prepričalo pojasnilo Marije Rataj, da se je sama izločila postopkov pridobivanja raznih dovoljenj za to bazno postajo in da torej nima nič pri tem sporu. Drugo presenečenje: navzoča Babnik in Ploštajner nista »skočila v luft«. In še tretje: ko so člani vodstva ŠED po dolgi razpravi skovali svoj akcijski načrt, v njem ni bilo

več boja zoper onesnaževanje z elektromogom.

Kaj se dogaja okrog te bazne postaje? Formalno in javno nič, v ozadju pa nekaj prav gotovo. Slišati je bilo ugibanja, da je dejavna pragmatična »alpoško – občinska« naveza podžupan Artnak – Flander – Ratajeva – Palčnik, ki naj bi zadevo počasi umirjala. Tudi na račun dobrih odnosov s Telekomom.

Čeprav bi bilo v nakazanih domnevah lahko tudi nekaj resnice, je komaj verjetno, da so na takšen kompromis (brez odstranitve bazne postaje) pristali tudi do nedavnega tako razburjeni sosede.

F.K.

Opozicijski forum Metla in sesalec

100 dni tako imenovane »uvajalne faze« naše oblasti je mimo. In če smo pri prvih sejah z delčkom možganov pomislili, da gre morebiti za nehotene formalistične napake »nove metle«, ki so posledica uvajanja, je zadnja seja to demantirala. »Metla« je namreč bolj podobna »sesalcu«. Kakšna pa je razlika med metlo in sesalcem, dobro vemo.

Začelo se je že pri odloku o knjižnici, ki je bil spravljen pod streho kar mimo poslovnika (prva obravnava, druga obravnava – kaj je že to?). Vendar večjih vsebinskih pripomb, razen o kršitvi poslovnika, ni bilo. Pri točki v zvezi z nadomestno gradnjo v Gorici pri Slivnici pa se je že zapletlo. Odlok je bil namreč pravno formalno v neskladju z zakonom, na kar je opozorila Komisija za normativne akte.

Predlagan je bil umik te točke, čeravno sem sam mnenja, da bi se ga dalo z amandmaji popraviti in s tem neposrednemu koristniku odloka ne bi več »parali živcev«. Na ta odlok se čaka že več kot leto dni in samo predstavljamo si lahko, kakšna je škoda.

»Biser« te seje pa je bila točka Program prodaje stvarnega premoženja občine oziroma krajše prodaje nepremičnin. Potrebno je povedati, da je ta program eden izmed dokumentov, ki morajo biti predloženi pri proračunu, ki je seveda sestavljen iz odhodkov in prihodkov. In če s prodajo dobimo prihodke proračuna, je potrebno vedeti, kaj bomo s temi sredstvi naredili (ali se bodo prihodki namenili npr. za nakup novih zemljišč, OŠ Ponikva, čistilno napravo, štipendije). To predpisuje tudi Zakon o javnih financah (ZJF).

To ravnanje oziroma prodaja bi morala biti narejena (seveda z vidika dobrega gospodarja) s ciljem maksimiranja kupnine in izvedena tenkočutno. V SMS smo mnenja, da ni bilo ravno tako. Na to so poleg nas opozorili tudi svetniki koalicijskih strank, ki zopet vsebinsko niso bili usklajeni. Prodaja občinskega premoženja mora potekati transparentno. V tem smislu ZJF predvideva tudi imenovanje komisije za izvedbo in nadzor postopka prodaje. Dokument o imenovanju članov te komisije kljub izrecni zahtevi na sami seji ni bil predložen.

Prav tako zadeve nista obravnavala niti občinski Odbor za proračun in občinsko premoženje, niti Komisija za normativne akte, ki bi morali podati mnenje v zvezi s prodajo tako iz pravno-formalnega vidika kakor tudi iz gospodarskega, ki je najbolj pomemben. Glede na to lahko pričakujemo, da bo tudi sprejemanje proračuna potekalo »po domače«.

Skratka, metla je bolj podobna sesalcu, prodaja pa razprodaji.

Matematika pa dela svoje.

Marko Diaci

S seje upravnega odbora Šentjurskega ekološkega društva Težave »debatnega kluba«

Prva seja UO, zgodila se je v petek, 14. marca, v poznih večernih urah v sejni sobi obrtne zbornice, je že nakazala nekatere težave, ki znajo zagreniti skupno delo šentjurskih okoljevarstvenikov. V UO zastopani interesi so namreč tako različni, da bodo težko našli skupne imenovalce, ki bi lahko močneje mobilizirali šentjursko javnost. Ve se, brez močne podpore javnosti pa je vsako ekologiziranje dokaj prazno.

Splošna debata

Osrednja točka dnevnega reda sestanka je bila priprava delovnega načrta. Že od vsega začetka je predsednica Slakanova težko lovila to rdečo nit, saj ji je debata uhajala na vsa možna področja. Seveda je pomembno, da so se vsi sestankovalci lahko razgovorili, toda več kot tri ure trajajoča seja je zato izpadla kot razmeroma zateženo zasedanje zafrustriranega debatnega kluba. Cinkarniško onesnaževanje v preteklosti, težke kovine v zemlji (Majdič), vprašanje onesnaževanja vode, zraka, zaraščanja rifniškega gradu z grmovjem (Moser), absurdnost ekološkega kmetovanja na »zastrupljeni zemlji« (Kalan), ekološka renta za Proseniško in Blagovno (Majdič)... so sicer povsem realne teme, ki pa so bile v preteklosti že tolikokrat na tapeti, da jih je bilo brez novih informacij nesmiselno odpirati v takšnem krogu zagretil in dobro informiranih članov UO. Na vztrajanje bolj pragmatično usmerjenih Ivana Moserja in Jožeta Štiglica se je debata nato vendarle iztekla v načrtovanje dela društva, ki pa je bilo bolj zbir trenutnih prebliskov kot globlje analize.

V kolikšni meri je »zastrupljena« šentjurska zemlja?

Eksaktnih meritev za šentjursko območje ni, ker pa je znano, da je na oni strani občinske meje na primer vsebnost kadmija v zemlji tudi za 500% nad dovoljenim (dr. Majdič), občinske meje pa ne predstavljajo ovire za širjenje cinkarniških in drugih industrijskih emisij, bo ena od prvih nalog ŠED (zadolžen Kalan), da ugotovijo dejansko stanje naše zemlje. Toda kaj potem, ko bo ugotovljeno, kar je zelo verjetno, da je v naši zemlji preveč težkih kovin, se je spraševal Moser. Onesnaženje je globalno (primer izpred desetletja, ko so v mesu krave s Planine našli visoke »trboveljske« odmerke kadmija), izkušnje iz sosednje celjske občine so prej kot spodbudne, kajti dejansko se popraviti ne da nič. Vse kar prebivalstvu na degradiranem okolju še preostane, je le ekološka renta. Kljub temu so se navzoči strinjali, da je zbiranje različnih podatkov (o onesnaženosti zraka, vode, zemlje, obolenosti ljudi na posameznih območjih...) osnova za identificiranje onesnaževalcev in usmerjanje dela društva.

V programu dela ŠED nista niti z besedico omenjena »Ratajeva« bazna postaja in aploški »kremtorij«, kar je pravzaprav največja zanimivost tega programa.

To, da bo ŠED iskalo divja odlagališča (Gorjup) in sodelovalo s KS pri njihovih čistilnih akcijah, je že samo po sebi umevno.

Ker brez denarja ni nič, bo ena od prvih pozornosti ŠED namenjena občinskemu proračunu.

Bo Cinkarna pokopala Proseniško?

Nadaljevanje sestanka v ožjem krogu na temo cinkarniške deponije oziroma suhega odlaganja sadre je pokazalo velike razpoke na tej aktualni fronti. Kot vse kaže, Cinkarna še naprej uspešno »kupi« posamezne lastnike zemljišč ob deponiji, na njeni strani naj bi bilo tudi že vodstvo KS, celo član UO Križnik, eden najglasnejših in najodločnejših borcev zoper odlagališče, je oznanil, da se namerava umakniti. Jože Ratej je šel v svojem razmišljanju pravzaprav do konca. Ugotavljal je, da se je vodstvo KS že leta 1986 dokončno prodalo Cinkarni in da je sedaj nemogoče še kar koli narediti. Še več, Ratej predvideva, da bo po vstopu Slovenije v EU deponija na Proseniškem nezadržno postala centralna deponija za vso kemično industrijo in tako prebivalcem Proseniškega pravzaprav ne preostane nič drugega, kot čim dražje prodati svojo kožo. Nikakor naj ne bi šlo za kožo šestih ali sedmih domačij ob deponije, temveč vsaj 2 do 3 km širokega območja.

Kaj lahko prinese problemska konferenca?

Odločitev za problemsko konferenco o cinkarniški deponiji je bila sicer sprejeta soglasno, čeprav brez obetavnih izhodišč. Argumentirana izhodišča bi namreč dejansko lahko izhajala le iz študije, ki jo je po naročilu Cinkarne naredila Envita iz Ljubljane, ki pa ne predvideva tako rekoč nikakršnih kvantitativnih vplivov suhega odlaganja sadre na okolje. Čemur pa nihče ne verjame (Križnik). Tako društvo pravzaprav nima v rokavu drugih otipljivih argumentov kot odločno nasprotovanje prebivalstva slehernemu posegu, ki bi lahko pomenil dodatno degradacijo že tako uničenega okolja. Na problemski konferenci bodo poskušali s pomočjo nekaterih znanih slovenskih strokovnjakov doseči moratorij na vse cinkarniške posege v deponijo, v skrajnem primeru pa bodo vztrajali na svojem zadnjem okopu, na referendumu v vsej KS.

Čar abecede

Kdor je vsaj nekaj let spremljal šentjursko politiko, je lahko prišel do določenih ugotovitev. Prva je, da ne smeš pričakovati nekaj, kar bi moralo biti, druga pa, da ne smeš biti prevelik idealist in zanesenjak. Povsem realno je, da tu in tam pričakuješ kakšen nesmisel od

modre občinske oblasti, saj je zanj v vsakem pogledu značilno, da jo včasih zanese in da nikoli ne pove stvari čisto po resnici, ker vedno in povsod delujejo samo »preudarno in v korist občanov«.

Ko slišim besede »v korist občine, občanov, zaposlenih, naših krajev...«, vedno odločno dvignem ušesa oziroma primem za pištolo (kot je nekoč dejal nek pomemben mož v povezavi s kulturo). Preden potegnem za petelina, pa pogledmo, kaj se je zgodilo na 3. seji občinskega sveta, ko je občina prodajala del svoje dote. Kombinacije so bile zelo zanimive, delno zaradi cene prodanega občinskega zemljišča in delno zaradi načina teh prodaj, ki so razburjale nekatere člane občinskega sveta. Med drugim se je prodajalo stavbno zemljišče, kjer bo Alpos razširil dejavnost (pri bivšem Emu) za cca. 2600 SIT/m² (brez komunalnega prispevka), Alpos pa je postal tudi lastnik zemljišča, kjer bo gradil Merkator (pri Akvoniju). Tu je bila cena cca 5700 SIT/m², v industrijski coni na Anderburgu pa bo izklicna cena za 9000 SIT/m². V centru mesta bo Pošta Slovenije gradila poslovno upravni objekt, izklicna cena bo 27 000 SIT/m². Občina je za cenilca, ki je ugotavljal vrednost zemljišča pooblastila podjetje ITEO-Abeceda iz Ljubljane, ki je širši slovenski javnosti postalo poznano po tem, da je v letih 2000 in 2001 kot revizor vršilo nadzor poslovanja razpite SIB Banke, kjer se je zapravilo par milijard tolarjev. Sodelovanje družbe ITEO-Abeceda kot cenilca občinskega zemljišča (ki ga za Merkator kupuje Alpos) je vsaj nehygienično, kajti podjetje ITEO poslovno sodeluje z Alposom, kjer opravlja revizijska poročila. Že bežen pogled na cenvite je zadosti, da tudi manj poučeni zaslutimo, da zadeva le ni tako nedolžna. Čeprav se je na seji občinskega sveta slišalo, da je ITEO angažirala gospa Mastnakova iz občinskega stanovanskega sklada, nekateri precej mirno in odgovorno za to povezavo krivijo politično-kapitalske botre okoli lastnikov Alposa, predvsem Factor Banko (17% lastnik), ki je pred leti kupovala delnice Geoplina od občine in Alposa. Vsekakor nekaterim ne smete reči, da stvari prikazujejo neresnično, kajti po svoji uradni dolžnosti nikoli ne lažejo, vendar kot taki predstavljajo služnostni odnos do kapitala, ki odreja pravila igre. Verjeti je, da se je v zakulisju občinske politike odigrala partija pokra, kjer so karte razdeljene tako, da dobivajo samo nekateri. Posamezni zlahtni politični akterji pa se morajo zavedati, da bodo morali partijo odigrati do konca in še naprej manipulirati s svetniki in občani. Zadoščalo bo večinsko dvigovanje rok.

P.S

Med 40. največjimi delničarji v Sloveniji jih je 5, ki so na plačilnem seznamu Mercatorja.

L. Žafran

Anketa

Kmetijstvo vedno na tapeti

Ni pravega miru v kmetijstvu; včasih so ga že kar nadležno pospeševali in intenzivirali, danes so v modi kvote in ekstenzivna integrirana predelava. Že od Kardelja naprej pa je vedno zraven nekdo, ki je vedel več - in imel denar. Letos je But izbral 75 milijard kmetijskega denarja. Kar čedna vsota, toda kljub temu bo še naprej vsak dan propadlo povprečno po 10 kmetij. Kaj se dogaja z našim kmetijstvom, ali naša država pravilno ravna s kmetijskim denarjem? So subvencije res le blažev žegen in izzivanje nevoščljivosti pri nekmetijcih?

Simon Tisel, kmet s Planine:

Državne subvencije so namenjene le pokrivanju razlik do ekonomskih cen, to bi morali vedeti tisti, ki nam jih očitajo. Se pa strinjam, da cilji, ki jih oblast skuša doseči s tem denarjem, verjetno

niso najbolj konsistentni. Gre pač za evropski sistem, ki ga je brez zveze kritizirati, ker tako ali tako ne moreš nič spremeniti. Evropa se očitno trudi, da bi pri nas zmanjšali pridelavo hrane, kar dolgoročno za državo nikakor ni v redu. Dejstvo je, da nagrajuje tistega, ki ne proizvaja, za pravega kmeta pa ni prav nič stimulativen. In tudi ne vodi k večanju kmetij, kar bi moral biti eden od ciljev naše kmetijske politike.

But je že čisto v redu minister, ampak kaj, ko drugim ne paše njegova politika.

Vinko Žmahar, kmet iz Nove vasi:

Kmetijstvo je na nuli. Samo pogledajte tale izračun za služnostno klanje v celjski klavnici: samo za uslugo klanja za polovico krave, ki sem jo vzel zase nazaj, sem plačal 24 000 SIT, za celo drugo polovico, ki sem jo

prodal klavnici, pa sem dobil 42 000 SIT. Vsi si enostavno vzamejo svoje, kmetu pa kar ostane, ostane. Te subvencije, to je pa en sam pesek v oči. Na naši kmetiji smo lansko leto dobili 105 000 SIT iz tega naslova, in to ob vrsti administriranja in dodatnih stroškov ter seveda očitkov, kako nam država podarja velikanske denarje. Samo za DDV na prodane pridelke sem plačal krepko več od te vsote. Naj nam priznajo ekonomske cene ter vse te subvencije zadržijo zase.

Antonija Pirjevec, kmetica iz Hruševca:

Za kmeta je trenutno bistveno slabše, kot je bilo pred desetletjem ali dvema, različnih plačil je vse več, cene mleku in živini pa ostajajo praktično enake. Zdaj samo še čakam, kdaj bo

naj odseli, če mu tu ni všeč.

Subvencije? Mi kaj dobimo za škodo od poplav, subvencij na zemljo pa vsega okrog 100 000 SIT, torej toliko, da se malo potolažiš. Ob tem pa se vedno bojimo, da si bo kdo tudi pri nas izmislil kloramfenikol.

Alojzija Jurkošek, kmetica iz Vodruža:

denarja, se moraš boriti s papirji, hoditi v Šentjur... Saj ne rečem, bolje je kot nič, čeprav nazadnje, ko je treba na primer spodobno opremiti otroke za šolo, se komaj kaj pozna. Tisti, ki so kmetom nevoščljivi, nimajo pojma, kako se dela in živi na kmetiji.

Anton Senica, kmet iz Golobinjeka:

GVŽ, kar pomeni spet nižjo subvencijo, ker ne ustrezamo sonaravnim normam kmetovanja.

prišlo do težav, ker je naša kmetija tako rekoč že sredi naselja in nas bodo pričeli preganjati zaradi smrada in hrupa. Toda mi smo bili tu že davno pred sosedi, zato upam, da bo oblast prišlekom povedala, kdo se

naj odseli, če mu tu ni všeč.

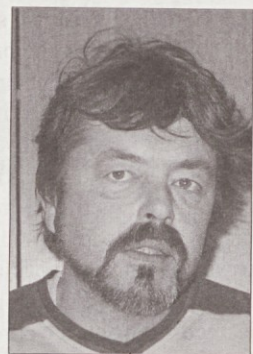
Grozno je in brez službe na manjši kmetiji ne moreš preživeti. Kmet ni danes nič vreden, žal pa tudi rešitve ni nikjer videti. Tudi subvencije, mi smo lani dobili 60 000 SIT, da pa prideš do tega

Kar precej težav imam s temi subvencijami. Zemljo moramo jemati v najem, nikomur pa ni všeč prava najemna pogodba, potem pa pride do tega, da imamo na hektar lastne zemlje več kot 1,9

Po mojem mnenju subvencije nimajo pravega smisla, veliko bolje bi bilo, da bi nam država priznala ustrezne cene. Kakšna je vloga tega denarja, lahko samo ocenite, če povem, da smo pri 70 glavah živine lani dobili okrog 400 000 SIT nadomestil, lanskim premij za pitano živino pa še do sedaj nismo dobili.

Sicer pa v kmetijstvu ni dovolj jasno, kako in kaj. Veliko se obljublja in govori, toda grozijo nam kvote in kot vse kaže, nam Evropa ne bo prav nič priznala. Občina tu nima kaj narediti, nesmiselno je pričakovati, da lahko kaj pomaga s proračunskim denarjem.

Vojko Grdina, vodja kmetijske svetovalne službe

Naša kmetijska politika je pač kopija evropske kmetijske politike, ki ima poudarek na varovanju kulturne krajine, socialni, zadrževanju ljudi na zemlji... Kar pa sploh ne pomeni, da je tudi za naše razmere najustrenejša. Državne subvencije oziroma nadomestila na kmetijske površine, ki jih dobi lastnik zemljišča, ne pa tisti, ki zemljo obdeluje, imajo na primer negativne učinke, ker se zadržuje zemljiška razdrobljenost, in pravi kmetje težko pridejo do ustreznih kmetijskih površin. Verjamem, da bi večina kmetov raje imela ekonomske cene ali pa premije na proizvodnjo.

Ja, res je, včasih smo bili pospeševalci, danes pa smo vse bolj državni uradniki. Tudi sam bi se raje več ukvarjal s stroko, ampak tako je pač, in tu se ne da nič spremeniti.

F.K.

Smeh je pol zdravja

Slabo se vidi

- Gospod, kaj pa me tako zijate pod krilo?
- Ko pa imate tako kratko krilce, da se vam vse vidi, gospodična.
- Nisem gospodična, ampak gospa.
- Tako dobro se pa vseeno ne vidi.

Razlika

- Ali veš, kakšna je razlika med zlomom in vlomom?
- Po zlomu moraš ležati, po vlom pa sedeti.

Nadaljevanje v glasbeni šoli

Bivša v.d. ravnateljica ostala tudi brez službe

Zgodba o ustoličevanju ravnateljice na šentjurski glasbeni šoli je dobila svoj epilog: bivša vršilka dolžnosti ravnateljice, ki je trenutno na porodniškem dopustu, je pred kratkim dobila prijazno sporočilo sedanje v.d. ravnateljice Simone Zdolšek, da je več ne potrebujejo in da ji želi veliko uspeha na drugem delovnem mestu.

Zadeva niti ne bi bila zanimiva, če ne bi imela pester zgodovine.

Po upokojitvi pokojnega profesorja Goršiča je GŠ ostala brez ravnatelja, ker nihče iz učiteljskega kolektiva ni izpolnjeval predpisanih pogojev. Svet šole je takrat soglasno izbral za v.d. ravnateljice znano Ponkovičanko Andrejo Galuf. Po izteku njenega polletnega mandata se je pričela bitka za ravnateljsko mesto, toda tako Galufova kot Zdolškova nista ustrezali razpisnim pogojem. Svet šole in občinski svet sta podpirala Galufovo, takratna Malovrh-Čoklova občinska oblast pa je močno lobirala za Zdolškovo, ženo njihovega strankarskega veljaka Simona Zdolška. Svet glasbene šole, ki se je takrat sestajal kar v Čoklovi pisarni na občini, pa se je počasi začel mehčati in vse bolj nagibati na občinsko stran. Član sveta šole, ki ne želi biti imenovan, trdi, da je šlo za »trgovino«, med drugim tudi za zaposlovanje otrok članov sveta (navedel je tudi konkretna imena) na GŠ in na občini. Ko tudi po tretjem (ali četrtem) razpisu niso izbrali ravnatelja, čeprav se je prijavil tudi kandidat iz Žalca, ki je edini ustrezal razpisnim pogojem, je svet šole na isti seji določil Zdolškovo za vršilko dolžnosti ravnateljice. Galufova, ki je med tem bila na porodniški, je ob uradnem poteku svojega vedejstva dobila na dom svojo delovno knjižico, štiri mesece kasneje pa še tisto prijazno poslovilno pisemce. In še ena cvetka: ker se bliža ponovni razpis in odločanje o ravnatelju, naj bi Zdolškova pred kratkim še bolj izrazito naravnala svet šole po svoji meri in kar sama v nasprotju z določili statuta zamenjala dva predstavnika staršev v svetu šole.

Predsednik sveta šole Matej Mastnak: »Na šoli sem zato, da pišem note in učim. Naloga sveta šole je, da ravnateljico nadzoruje in ne, da se vtika v njeno delo.«

Andreja Galuf: »Zdolškova mi je pojasnila, da me ne potrebujejo, ker se je iz pouka klavirja izpisalo 8 učencev. Je pa zanimivo, da ima GŠ okrog 60 učencev klavirja in niti enega redno zaposlenega pedagoga z ustreznimi izobrazbo, kar 7 učiteljev pa poučuje klavir pogodbeno. V moji vedejevski pogodbi je jasno določeno, da mi po preteku vedejstva pripada ustrezno delovno mesto in to si nameravam s pravnimi sredstvi tudi izboriti.«

Anonimni član sveta šole: »Očitno gre po eni strani za maščevanje, po drugi strani pa za poskus onemogočanja potencijane konkurentke. Galufova se je že izkazala kot delovna, sposobna in komunikativna, česar ne bi mogel trditi za razmeroma anonimno Zdolškovo.«

Kakšen bo konec te nadaljevanke, se še ne ve, na happy end za šolo in učence pa ne kaže najbolje.

F.K.

Deponija sadre še kar vznemirja

Kar veliko informacij in mnenj je bilo slišati o zahtevi Cinkarne Celje za dovoljenje o ureditvi oziroma »preureditvi« obstoječe deponije. Za izjavo oziroma mnenje smo poprosili predsednika sveta KS Blagovna g. Edija Peperka, kajti navsezadnje bo svet KS Blagovna tisti organ, ki bo dal soglasje k spremembi odloka o deponiji sadre in občinski svet Šentjur bo po obstoječem odloku moral upoštevati to soglasje.

Gospod Edi Peperko nam je povedal:

Stališče sveta KS Blagovna do deponije ostaja še n a p r e j nespremenjeno. Za nas ni sprejemljiva rešitev, da se o b s t o j e č a deponija napolni z napol tekočo

sadro do vrha. Takšna deponija bi predstavljala nedokončano gradbišče, ki bi bilo večna past in nevarnost za utopitev. Material v deponiji je kot živo blato in je že terjal eno smrtno žrtev. Zavzemamo se za

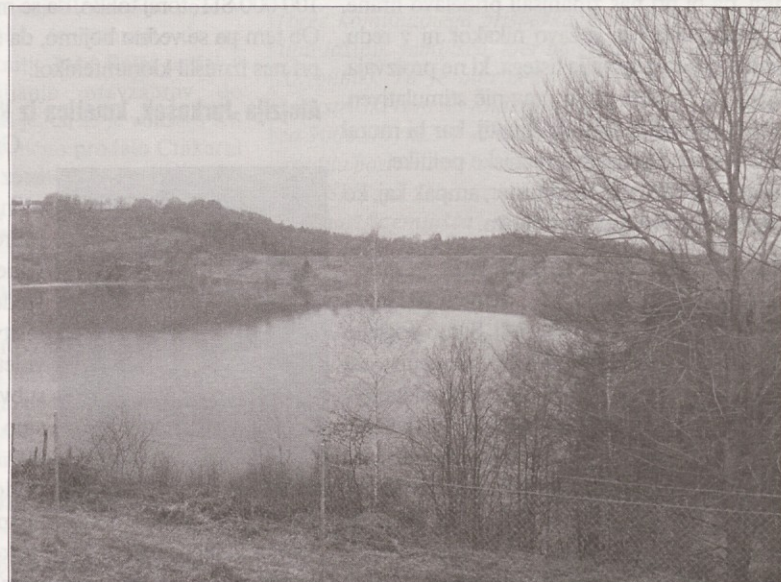
a. Da se pridobi soglasje krajanov, ki živijo neposredno ob deponiji. To so krajan na naslovih Proseniško od 1 do 7a.

b. Da se zagotovi poskusno obratovanje nove deponije za ustrezno dobo in takšen nadzorni mehanizem, da bo možno preprečiti nadaljnje obratovanje v primeru negativnih posledic.

c. Da se v projektu predvidi čas 15 let, ko CC preneha z vsemi aktivnostmi na deponiji in se odseli s te lokacije.

d. Da CC v smislu širše odškodnine financira v KS Blagovna izgradnjo ceste od križišča na Proseniškem do občinske meje in izgradnjo vrtca z ureditvijo okolice in športnega igrišča.

e. Vse to CC ne odvezuje, da ravna v skladu z zakonom in po postopkih, ki so

sanacijo deponije, tako kot to zahteva veljaven odlok. Sanacija mora biti takšna, da ne predstavlja nevarnosti za ljudi in okolje in bo trajnega značaja.

Zahtevali smo, da ustrežna institucija naredi poročilo o vplivih na okolje, kar je pogoj, da se sploh pogovarjamo naprej. Takšno poročilo je bilo izdelano in v njem se ugotavlja, da gre v našem primeru za inertne odpadke, ki so zdravju neškodljivi, vendar pa gre za moteče vplive deponije na okolico.

Na takšni osnovi smo od Cinkarne Celje (CC) zahtevali, da natančno predstavi svoj projekt javnosti, občina pa nam je zagotovila, da ne bo zaključila javne razprave, dokler v KS ne razčistimo vsa dejstva. Cinkarni Celje smo predstavili pogoje, ki jih mora izpolniti, da se lahko postopki nadaljujejo. Ti pogoji so:

predvideni za obratovanje tovrstnih deponij in da v primeru negativnih rezultatov po poskusnem obratovanju KS Blagovna lahko prekliče svoje soglasje.

f. Ugotoviti je potrebno tudi morebiten širši vpliv deponije na okolico in v tem primeru predvideti ekološko rento za prizadete.

CC je do sedaj zelo zavlačevala s postopki, zdaj skuša pohiteti. Do sedaj še ni izpolnila nobenega od zgoraj navedenih pogojev. Verjamemo v njeno dobronamernost in da bo izpolnila pogoje. Brez izpolnitve vseh pogojev in upoštevanega časa poskusnega obratovanja KS Blagovna ne bo dala ustreznega soglasja. Čeprav se zavedamo, da je sedanje stanje tudi slabo.

JMM

Iz Območne obrtne zbornice Šentjur

Novi predsednik je Zdenko Horvat

Kako se je dokopal do te funkcije, bo očitno ostala skrivnost, ker se je na to vprašanje le pomenljivo nasmehnil in skomignil z rameni. Toda, ko je priznal, da je uspel kar brez predvolilnega golaža in programa, mi je bilo več ali manj jasno, da predsedništvo Obrtne zbornice ni funkcija, zaradi katere bi se ljudje pobili med seboj.

OOZ Šentjur je bila ustanovljena leta 1979, ima trenutno 518 članov, Zdenko Horvat, znani lesar Zdenč iz Hruševca, pa je njen šesti predsednik po vrsti. Članstvo v Zbornici je obvezno za vse, ki za svojo dejavnost potrebujejo obrtno dovoljenje, ne glede na to, kako so organizirani. Mesečna članarina znaša 2,8% od najnižje pokojninske osnove, kar znese nekaj tolarjev manj kot 4 tisočake. Poleg te članarine obrtniki plačujejo tudi članarino Obrtni zbornici Slovenije, ki jim pobere 1,8% od iste osnove. Seveda imajo tudi težave s pobiranjem članarine, ampak s pomočjo davkarjev jo le uspejo izterjati okrog 85 odstotno. Vedno se namreč najdejo primeri, ko izterjava ni mogoča, ali pa svojim članom milostno pogleda skozi prste upravni odbor.

Če sem prav razumel sekretarko Marijo Fajdiga (Predsednik Horvat jo je pohvalil, da je z dušo in telesom v svoji funkciji), bi dejavnost OZZ lahko podelili v tri večje sklope. Podeljevanje obrtnih dovoljenj je pomembnejša dejavnost, ki jo opravljajo po javnem pooblastilu države. Čeprav so jih lani izdali le 15, vendarle prav to javno pooblastilo uradno umešča Zbornico med javne institucije. Nič manj pomembno ni, da OOO obrtno dovoljenje lahko tudi odvzame, ker gre formalno za edini možni zakoniti ukrep za »discipliniranje« članstva.

Prva in najpomembnejša naloga Zbornice pa je servisna. Svojim članom brezplačno nudijo vse za poslovanje pomembne informacije, organizirajo različna izobraževanja, jim svetujejo in zanje tudi opravijo veliko administrativnih opravil. Zlasti ob koncu poslovnega leta je v pisarni vedno gneča.

Tudi ni zanemarljiv pomen organizirane skrbi za druženje, šport in zabavo.

Gospod Horvat, kakšno je pravzaprav mesto Obrtne zbornice v šentjurskem gospodarstvu? Ste zadovoljni z vlogo, ki vam jo daje zakonodaja?

»Zbornica vsekakor ima za obrtništvo svoj pomen in tako bo, upam, tudi ostalo. Kar pa ne pomeni, da smo s svojim vplivom na gospodarsko in politično dogajanje v občini zadovoljni. Kot Zbornica pravzaprav z občinsko oblastjo nimamo formalnih povezav, zato niti ni čudno, da se na primer z novim županom še sploh nismo srečali, ali pa, da recimo v občinskem odboru za gospodarstvo nimamo svojega predstavnika. Obrtniki nismo nepomemben dejavnik v občinskem gospodarstvu, saj dajemo preko 700 delovnih mest, Zbornica kot zastopnik obrtniških interesov pa žal nima prav velikega vpliva nanj.«

Kakšno vlogo ima Zbornica pri usmerjanju obrtne dejavnosti v občini? Ali lahko kakor koli vplivate recimo na prihod novih obrtnih dejavnosti v občino, pospeševalno ali zaviralno?

»Praktično prav nič več kot z neobvezujočim nasvetom, če bi ga slučajno kdo pri nas iskal. Interesentom lahko le pomagamo pri pridobivanju dokumentacije in to je več ali manj vse. Na tem področju, se mi zdi, so v sosednjih občinah bolj uspešni.«

Kaj pa nadzor Zbornice nad cenami ali kvaliteto poslovanja vaših članov?

»Mi se s tem ne ukvarjamo, to je naloga inšpekcijskih služb. Sekcije OOO imajo sicer na državni ravni sprejete minimalne cene, toda je vprašanje, v kolikšni meri se le – ti spoštujejo. Institucionalnega nadzora nad njimi nimamo, menda pa se določenih cen nekatere sekcije kar držijo, na primer frizerska. Čeprav na bistveno nižji ravni od državne. Kvaliteto uslug pa je sploh nemogoče normirati. Le v primeru hudih pritožb bi lahko pokrenili postopek za odvzem obrtnega dovoljenja. Doslej takšnega primera še nismo imeli.«

Kako ocenjujete stanje v šentjurskem obrtništvu?

»Ne bi mogel reči zakaj, toda v slovenskem prostoru smo neke na repu in še naprej usihamo. Lani smo imeli 23 odjav in le 15 prijav obrtniške dejavnosti, število zaposlenih na nosilca dejavnosti je skoraj za 50% manjše od slovenskega povprečja. Ocenjujem, da je najbolj kritično v prevozništvu in gradbeni mehanizaciji, v tej dejavnosti pa je skoraj tretjina vseh naših članov.«

Kaj pa država, ima dovolj razumevanja za obrtništvo?

»Prav nič je ne bi mogel pohvaliti. Odločno predraga je in preveč neučinkovitega administriranja zahteva, na ključnih področjih, recimo pri plačilni nedisciplini, pa je ravno država sploh prvi generator te nadloge. Da ne govorim o tem, da nam pobere DDV tudi od neplačane realizacije, torej tiste, ki jo mnogokrat nikoli ne uspejo izterjati, predvsem prav zaradi neučinkovite države oziroma sodišč.«

Kakšna je vaša vizija Zbornice, kaj bi želeli narediti v svojem mandatu in kaj lahko šentjurski obrtniki pričakujejo od vas kot nove metle v OOO?

»Tu ste me našli nepripravljenega. Predsednik sem postal tako bolj nenadejano, nekako se še uvajam in res ne vem, kaj bi rekel. Kar zadovoljen bi bil, če bi mi Zbornico uspelo obdržati na dosedanji ravni.«

Nepotrebne ustavne spremembe

Zadnji teden februarja je DZ RS tretjič v nekaj več kot desetletju spremenil slovensko Ustavo.

Spreminjanje Ustave kot najvišjega pravnega akta neke države ni kot spreminjanje nekega podzakonskega predpisa »potrebam trenutnih razmer«. Ustava bi morala garantirati trdnost, posegi v njo pa bi morali biti redki in premišljeni.

In ravno zaradi »trenutnih razmer« (ko to pišem, še niso poznani referendumski rezultati) je po mojem mnenju prišlo do tako hitrih sprememb ustave. Verjetno se spomnite neskončnih razprav o pravni naravi referendumov o EU in NATO, ki sta bila prvotno zamišljena (gledano strogo formalistično) kot posvetovalna. In to je bil kamen spotike, kajti tu nastane problem tudi z neveljavnimi glasovnicami, ki v takem primeru štejejo proti. Načelo, da bi moral biti vsak referendum, ne glede na pravno formalno obliko zavezujoč, tu ni igralo nobene vloge. Čeprav bi jo moralo in jo v normalnih demokratičnih razmerah tudi igra.

Skratka, pod časovnim pritiskom (referendumi) smo v naši državi spreminjali najvišji pravni akt, čeprav volja ljudi, izražena na referendumu, še ni bila znana in nas v spremembo ustave nihče ne sili.

Naslednja stvar, ki jo je potrebno omeniti, je v Ustavi zapisan takoiimenovani abstraktni pristop, ki nima pravega smisla. Po mojem mnenju bi bilo vključitev v mednarodne organizacije naddržavne narave, za katere se ljudje odločijo na referendumu, potrebno zapisati v ustavo konkretno, ne pa abstraktno. To potrjuje zgornjo tezo o »trenutnih razmerah«.

Hipotetično nas lahko kdo v bodočnosti priključi tudi »Arabski ligi«. Seveda samo hipotetično, vendar bi kljub temu ravno zaradi tega bil primernejši konkreten pristop.

Države kot so Nemčija, Francija, Avstrija, Finska, Švedska in Madžarska so v svojo ustavo zapisale Evropsko unijo konkretno in ne abstraktno.

In zato bi bilo s postopkom spremembe ustave glede t.i. evropskega člena smotno počakati do izida referenduma in ga nato premišljeno umestiti v ustavo. O tem so veliko razpravljali tudi mnogi priznani pravni strokovnjaki, ki so v strokovni komisiji, pod časovnim pritiskom, poskušali ustreči željam večinske politike.

Nekateri izmed njih so bili mnenja, da ustava že brez sprememb omogoča naš vstop v evroatlantske integracije. Na podlagi teh dejstev se nam je v SMS upravičeno porajalo mnenje, da vzrok spreminjanja ustave ni v t.i. evropskem členu, ampak gre za spreminjanje oziroma preurejanje referendumskih pravil »trenutnim potrebam«. V poslanski skupini SMS se s takim pristopom k spremembam najvišjega akta naše države nismo strinjali, zato ustavnih sprememb nismo podprli.

Poslanec DZ RS, Marko DIACI

F.K.

18. marec 2003 na Resevni

Se Dušan Lah in Cvetka Jerin obračata v grobu?

Resevna ni le partizanski mit, skoraj nekakšna šentjurska »božja pot«, je tudi zanimiv lakmusov papir šentjurskih politikov in oblastnikov. Zlasti v zadnjih letih, ko so slavnostni govorniki župani. Tudi letošnji govorec župan Tisel se ni iznevil tej tradiciji: bil je nadvse aktualen pri navijanju za Nato.

Marčevski pohod na Resevno, spomin na tragedijo celega bataljona mladih fantov, ki so tik pred osvoboditvijo za vedno obležali po reševniških grapah, je že tradicija, tako kot je tradicija tudi

sam program proslave: pozdrav predstavnika borcev in predsednika Planinskega društva, pesem ali dve »Prijatelj Resevne«, slavnostni govornik, recital šolarjev OŠ Franja Malgaja ter prijetno druženje v koči na vrhu, vključno s partizanskim golažem. Letos je le golaž zamenjala klobasa. Vsako leto pa je pohodnikov več, letos jih je bilo okrog 300. In še ščepec lastne

hvale: zdi se mi, da smo bili prvi 18-marčevski pohodniki šentjurski veterinarji, jaz pa morda celo prvi slavnostni govornik. Bilo je tam neke pred dvema desetletjema, svoj govor še hranim v arhivu in moram reči, da bi ga tudi še danes upal prebrati dobesedno.

Od letošnje Resevne sta se mi vtisnili v spomin dve stvari, pravzaprav tri. Najprej odlično izveden recital, ki ga je s svojimi učenčki naštudirala gospa Pezdevškova. Vendar brez pripombe ne gre: velike misli o življenju in smrti iz ust učencev nižje stopnje nekako niso zvenele najbolj prepričljivo.

Druga zadeva je bil vsebinsko dodelan govor župana Tisla. Vsa čast Tislu, ki neobvezujočemu leporečju poskuša vedno dodati nekaj svojega. Pa čeprav je tokrat s svojim pronatovskim nastopom, po mojem mnenju, »brnil v temo«. Trajno sporočilo Resevne je v bistvu protivojno in prav gotovo tudi protinatovsko. Resevna in Nato se nekako tepeta, Dušan Lah in Cvetka Jerinova pa morda obračata v grobu. Ampak je že tako, da se časi spreminjajo in mi z njimi. Kar je tudi

normalno in zdravo.

Tretji dogodek, ki pravzaprav zasluži, da bi ga postavil na prvo mesto, je klepet s Francem Udučem iz Senovega, z enim od redkih še živčih borcev, ki so preživeli reševniški pokol. Takrat je štel rosnih 17 let, bil je dobesedno in v prenesenem pomenu na repu smrtno reševniške partizanske kolone. Se je prav zato rešil? So se podobno rešili tudi vsi štabni funkcionarji, ki z repom kolone niso imeli nič skupnega? Je morda še čas, da zgodovinarji redefinirajo, kar so doslej o Resevni napisali propagandisti?

F.K.

Občni zbor zadružnikov

Recesija tudi v KZ

Občni zbori zadružnikov že dolgo niso več tisto, kot so bili, namreč manifestacija uspehov nekakšnega kmečkega združenega dela in »napredne« preobrazbe vasi. Zdaj se najraje pogovarjajo o poslih za priprtimi vrati. Zato ni več čudno, da je bilo razmeroma skopo finančno poročilo, namenjeno izključno zadružnikom, opremljeno z nezgrešljivo označbo: »Zaupno, poslovna tajnost«. Ker pa me z občnega zbora niso nagnali, upam, da se ne bom znašel na sodniji, če bom zapisal, kar sem slišal.

Zadruga ali trgovina?

KZ Šentjur ima 388 članov, od katerih je bilo navzočih 91. Njihovi revalorizirani članski deleži znašajo 32 milijonov SIT. V lanskem letu so izgubili 6 članov in pridobili eno članico, Hermino Sovič, ustvarili so 1658 milijonov tolarjev prihodka, kar je nominalno le 2% več od predlanske realizacije. Skoraj polovico prihodka je prišla iz trgovske dejavnosti, največ v šentjurski trgovini, preostanek pa verjetno v največji meri pri prometu z mlekom. Stroški poslovanja so znašali 157 milijonov SIT (7% manj kot leto prej), pokurilo pa jih je 36 zaposlenih. Porast stroškov financiranja (19 milijonov SIT) je eden od bolj neugodnih kazalcev. Iz poročila predsednika UO Tisla sem razbral, da so kar precej »kšeftali« z nepremičninami in vrednostnimi papirji. Kupili so Lipino trgovino na Ponikvi in prodali svojo v »sušilnici«, prodali Ihanu svoj delež v klavnici, dokapitalizirali Mlekarno Celeia. Kolikšni denarji so se pri tem vrteli, se iz poročila ni dalo razbrati. Najpomembnejše je, da je pod črto ostalo 6 milijonov dobička, od tega so tretjino razporedili za veselice in izlete, 2 tretjini pa za rezerve. Vodilni in zborovalci so kar po vrsti izražali svoje zadovoljstvo nad poslovnim izidom, čeprav se zdi, da brez tehtnih razlogov.

Manj kmetov in več mleka

V lanskem letu se je preko zadruge pretočilo v Mlekarno Celeia 8,8 milijona litrov mleka, 10% več kot leto prej, število kmetij, ki mleko prodajajo, pa se je zmanjšalo za 12,4% (na 239 kmetij). Povprečna odkupna cena je bila 68,6 SIT za liter. Največ mleka so prodali Mastnakovi iz Lokarj (403 000 l), na drugem mestu je Martin Pevec iz Slatine z 241 000 litri, sledijo pa Žnidar iz Dolge gore (227 000 l), Lavbič iz Dramelj (213 000 l) in Zgonc iz Dramelj.

Lani je zadruga odkupila vsega 1740 govejih pitancev, od tega jih je prodala šentjurski klavnici samo 107.

Polemike pa ni

Razprava ni bila kaj prida burna oziroma je kazalo, da je sploh ne bo, nazadnje sta se le oglasila Senica in Gračnar s Planine. Senica je spraševal po visokih stroških financiranja in prodaji zadružnega deleža v klavnici, Gračnar pa je menil, da rabat od krmil pripada kmetom in ne Zadruzi, pokritiziral je slabo založenost in visoke cene v zadružnih trgovinah in »prisilno« nabavo sirov, ki naj bi jih mlekarji dobili po lastnih cenah mlekarne, v resnici pa so večkrat dražji od sirov v trgovinah. Predlagal je tudi, da bi spremenili kriterij za članstvo v zadruzi, višina članskega deleža naj bi bila odvisna od prometa člana, po istem kriteriju naj bi se delil tudi dobiček (Če sem prav razumel?). Požel je aplavz navzočih, vendar od njegovih predlogov, tako je bilo slišati, verjetno ne bo nič »ratalo«.

Gostje so svojo priložnost izkoristili več ali manj za lasten EPP. Brigita Škoberne, ki je zastopala županstvo, je predstavila nič kaj obetavne možnosti občinskega proračuna, direktor Mlekarnice Celeia Jakop je uspešno »sejal rožice« polnih 25 minut; mlekarja je uspešno ubranila naskok neke ljubljanske finančne institucije na večinsko lastništvo (verjetno s pomočjo KZ), afera kloramfenikol bila medijski linč mlekarjev itd.

Besedo sta dobila še šefica HKS Zdolškova in vodja Kmetijske svetovalne službe Grdina, nakar sem hočeš nočeš zapustil zborovanje, računajoč, da se bom vrnil čez uro ali dve, ko se bo zadružnikom po kozarčku in kosilu bolj razvezal jezik. Toda takrat me je v Hotelu pričakala že prazna dvorana.

F.K.

FOTO 5-er

Peter Žmaher s.p.

Cesta Kozjanskega odreda 16, 3230 Šentjur

Telefon: 03/ 749 26 00, Gsm: 041 596 790

**digitalni
fotoaparat
CANON
A200
59.900
SIT**

**VELIKA IZBIRA
FOTOGRAFSKEGA
MATERIALA
IN STORITEV**

RAZVIJANJE FOTOGRAFIJ

Del. čas
delavnik
od 8 - 12 in
od 13 - 18
sobota
od 8 -

PRODAJA ZLATEGA NAKITA

IZDELAVA ZLATEGA NAKITA PO
ŽELJI STRANKE Z VGRAJENIMI
DRAGIMI ALI POLDRAGIMI
KAMNI

KRSTNA IN
OBHAJILNA
DARIŁA

PRODAJA
ROČNIH
UR IN BUDILK

EKSPRES IZDELAVA POROČNIH PRSTANOV

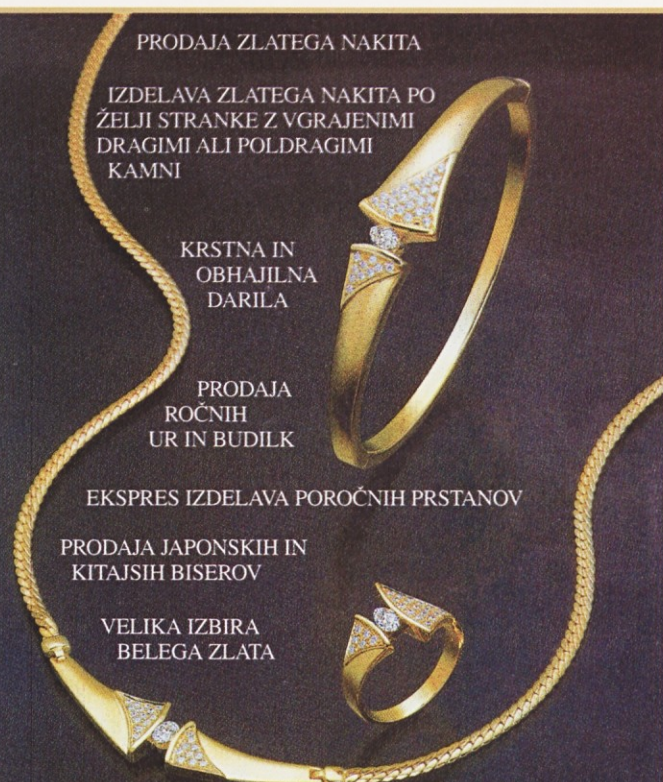
PRODAJA JAPONSKIH IN
KITAJSKIH BISEROV

VELIKA IZBIRA
BELEGA ZLATA

ZLATARSTVO
Milan Gajšek s.p.

V TRŽNO PRODAJNEM CENTRU V ŠENTJURJU
Drofenikova 16, tel.: 03/ 749 20 30

ELBA TRGOVINA STORITVE d.o.o.

Ljubljanska cesta 26, 3230 Šentjur, tel. in fax: 03 57 41 151

V TRGOVINI ELBA vse za:

- ekektroinštalacije
- vodovod in
- toplotno tehniko

**NAROČILA SPREJEMAMO TUDI
PO ELEKTRONSKI POŠTI
elba@siol.net**

TRGOVINA Z OGREVALNO TEHNIKO
ELEKTROMATERIALOM
IN VODOVODNIM MATERIALOM

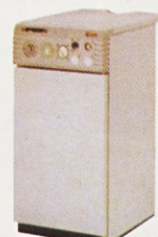
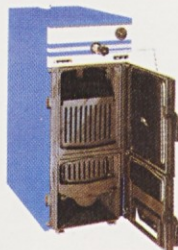
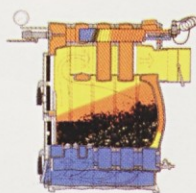
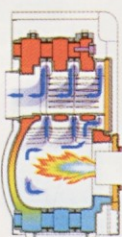
ZA VAŠE DOBRO POČUTJE V VROČEM IN HLADNEM

Za dodatne informacije smo Vam na voljo na tel.: 03 / 57 41 151

LITOŽELEZNE PEČI

in PEČI

na olje ali plin

na trda goriva

na plin

Vse slike so simbolične.

Pust ni več ljudski praznik

Pustno dogajanje nima prav nič več skupnega z mistiko, več ali manj je le izziv za izražanje estetske in idejne ustvarjalnosti, za spreminjanje identitete in le še redko izražanje tistega, kar nam vsak dan leži na duši, pa tega zaradi kupa razlogov na smemo ali si ne upamo povedati. Takšno razumevanje pustnih norčij, pravzaprav kar poslanstva maskar, je zelo zahtevna in utrudljiva zadeva, ki ni več prav blizu potrošniško usmerjenemu sodobnemu človeku. Množično se maskirajo (oziroma jih maskirajo starši) le še otroci. Zato so naše maskare praviloma »cart«, pravzaprav vsako leto lepše – in vsako leto bolj prazne.

Kako je bilo na pustno soboto, ne vem, pustni torek pa sem videl takole:

V Slivnici

Pisana povorka je izpred šole krenila že pred 9. uro: coprnice, angelčki, živali... Iskal sem kaj aktualnega, duhovitega. V gneči nisem našel ničesar, kar bi mi padlo v oči. Tragična ameriška Columbija je bilo vse, kar je preseglo golo pustno estetiko.

V Šentjurju

Se je direndaj začel pol ure kasneje. Takšne množice lepih mask, šolskih in vrtičarskih, kot se je zgrnila pred občinsko stavbo, do sedaj Šentjur še ni videl. Gledalcev pa komaj kaj. Na čelu povorke so bili prvi šentjurski kloni – edina kolikor toliko aktualna maska, pa čeprav je bila brez prave poante. Sodeč po njihovi velikosti je bil to učiteljski zbor OŠ F. Malgaja. Na transparentih so imeli izpisanih nekaj parol, med katerimi je bila ena kar hudobna in prosvetarsko nenavadno samokritična: »Smo prihodnost slovenskega naroda – odlično obvladamo kimanje«. Čestitke! Druga, »Skrbimo za nataliteto; katera da?«, je že imela bolj praktični značaj. Bolj opazna skupina so bili le še bosanski »gastarbajtarji«, pa še ti so imeli v samokolnici črnca.

Za nekaj minut se je maskam pridružil tudi novopečeni direktor občinske uprave Palčnik, ki pa je bil povsem praznih rok in se tudi zato med njimi očitno ni kaj preveč dobro počutil. Pravzaprav sploh ni bilo nikogar, ki bi se maskam vsaj malo bolj posvetil oziroma jih vsaj simbolično nagradil. Vsaj z aplavzom, če že ne z bonbončki ali krofi.

Pustna prireditev DPM

Je bila nekakšna repriza dopoldanske povorke, le da se je ob številnih lepih maskah (čarovnice, duhovi, indijanci, ramboti, zobje, kraljične in bogve kaj še) zbralo še več odraslih radovednežev oziroma skrbnih očkov in mamic, ki so pripeljali na razstavo svoj naraščaj. V pisani gručni ni bilo videti niti ene bolj aktivne ali vsaj aktualne

maske, vse je bilo nekako v stilu beneškega karnevala. Duo Alibi, ki je skrbel za glasbo, je prireditev zastavil po meri najmlajših mask, zato je vse skupaj izpadlo še bolj nedolžno, kot je v resnici bilo. Tako kot vedno se je DPM tudi letos potrudil in poskrbel za krofe in nagrade. Prvo nagrado, za pustne šeme sila nenavadno, Monografijo Šentjurja, je dobila mama čarovnica z dvema malima čarovnicama. Kar pravzaprav pove vse.

Dobje – pustni kulturni center vsega območja

Zvečer sem v lovu za pustnimi dogodki prečesal

trietrt občine. Na Ponikvi nič. Pri Vovku prazno, pri Janezu za eno mizo trije ali štirje ponkovski znani obrazi kot na sestanku SZDL. Bar S na Ponkvici praktično prazen. Pri Ahacu dva kelnerja in dva »šnopsarja« za šankom. Podobno je bilo v hotelu Žonta, kjer so celo zaprli vhodna vrata (na katerih sicer ni pisalo, da je vstop maskam prepovedan, a je očitno bi). V Klubu B – 52 je bilo pusto in temno kot v rogu. Z enakim scenarijem se je v večer pustnega torka podal tudi planinski Montparis. V Slivnici je bilo že nekoliko bolj spodbudno, pojavile so se prve maske: za šankom je samevalo 5 medvedov. Zato pa je bila gostilna Grasselli domala povsem prazna.

Skratka pravi pogreb – če bi ne bilo Dobja. Gostilna na Tratah kot da je z drugega planeta: lepo urejeni gostinski prostori so bili polni, živa glasba, veliko odličnih mask iz bližnjih in bolj oddaljenih krajev, prijazni gostiteljci – vzdusje, kot si ga lahko

na pustni torek le zaželiš. Velika skupinska maska Vrtec Dobje je s svojo aktivno improvizacijo uspešno držala veselo »štimgungo«. Počasi se je lokal napolnil do kraja: v živalske kože skromno odete seksi divjakinje, eleganten šopek tulipanov, skupina črnih klavcev z noro kravo, klonirani dobjanski in šentjurski župani in podžupani, Zeleni Jurij, hrušovska Pleh banda, tradicionalna Baba z dedcem v košu, zamorci, plesno razpoložena elegantna Črna maščevalka... Edina pripomba: maske so bile do »normalnih« gostov nekoliko preveč obzirne, tako da so le ti večinoma nedotaknjeni obsedeli za svojimi omizji.

Pustovanje na Ponikvi

Na pustno soboto ob 14. uri je bilo rajanje za otroke v s pustnimi maskami (izdelki učencev podaljšanega bivanja OŠ Ponikva pod mentorstvom Mateje Cizerl), z trakovi in lampioni okrašeni dvorani. Zbrane je pozdravil klovn Poldi, ki je tudi predstavil maske in vodil pustno zabavo. Lepo vreme in glasba sta spremljala maske na povorki po vasi. Rajanje se je nadaljevalo v dvorani z ansamblom Mrk. Mask se je zbralo več kot lani. Največ je bilo tradicionalnih mask. Našemljeni so

bili tudi nekateri starši, ki so pripeljali svoje malčke na pustovanje. Vsaka maska je dobila krof in sok, ker pa je bilo nagrad dovolj, je bila vsaka maska nagrajena.

Zvečer se je nadaljevala maskarada za odrasle. Gostišče Janez je letos organiziralo malo večjo pustno zabavo, kot prejšnja leta. Tudi tu je program vodil klovn, ki je veselo skakal, plesal po odru in med maskami. Igral je duo Mrk.

Opaziti je bilo veliko aktualnih mask: šentjurski zdravniki, metuljček, butalec, ki je prevzel oblast, čarovnice, razni živalski liki, beneške maske, pomorščak, ki je ujel morsko deklico, klonirani klowni in seveda, da ne pozabim, ponkovska mafija...

Rajanje je trajalo pozno do jutranjih ur.

Marko L.

Brucovanje 2003

S simboliko nad Nato

Brucovanje je zanimiv študentski ritual, nekaj potencialno ustvarjalnega, kot je to lahko dobra maškarada. Kot je pokopališče odraz umetniško – duhovnega utripa vsakega kraja, je tudi brucovanje lahko barometer intelektualnih in igralskih potencialov določene skupnosti. Še prej in še bolj pa je provokacija in zabava. Velikokrat samo slednje ali pa še to ne.

Brucovanje 2003 je bilo nabito s simboliko. Grozljivi ritmi za okvir, vmes nekaj borbenih šlagerjev, osrednja osebnost daleč odmaknjeni nadčloveški general v kučni in z rdečo zvezdo na rokavu, nekakšno poosebljenje katere koli vojaške mašinerije, ruske, ameriške ali jugoslovanske, v etaži nižje pa njegov častniški vod, ki zvesto izpolnjuje njegove zamisli in gnete ter oblikuje rekrute – v malarske ali pa vesoljske kombinezone zamaskirane bruce – v maniri, kot jo poznamo iz ameriških vojaških filmov. Rekruti – bruci so delali kazenske sklepe po tekočem traku. Tudi brucke, ki jim sploh ne bi pripisoval takšno fizično pripravljenost. Ampak tisti, ki smo dali skozi JLA, smo se v glavnem smehljali bolj kiso. Nastop »prečastitega«, duhovnika ali celo škofa, poleg generala glavnega akterja brucovanja, je bil ostra, toda tudi upravičena aluzija na slovensko cerkev, ki se pred priključitvijo pronatovski propagandi očitno ni vprašala, ali bi tudi Kristus glasoval za Nato. Z ozirom na to, da se general pravzaprav sploh ni spotaknil ob našo še bolj pronatovsko servilno pregreto civilno oblast, je bila vloga cerkve le pretirano karikirana. Seveda, če sem sporočilnost

Žur z Big foot Mamo

Škmsjevski žuri me vedno po svoje fascinirajo in pretresejo hkrati. Fantje vložijo v organizacijo veliko dela in veliko denarja in privabijo v šentjurski kulturni dom, razširjen s šotorom in šankom na dvorišču, mladi svet od blizu in daleč. Tokrat jih je bilo kakšnih 700, od tega morda že blizu polovica iz sosednjih občin. Zakaj pravzaprav ŠKMŠ vse to počne? Za denar prav gotovo ne. Ugibam, da so bili stroški, ne računajoč udarniško delo cele ekipe, krepko večji od vstopnine. Torej predvsem za lastno promocijo in potrjevanje?

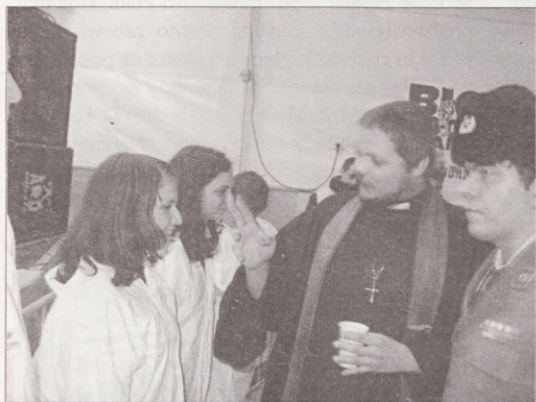
Pločevinka piva v roki, cigareta, nahrbtnik ter pred odrom zgnetena množica teles, ki valovi v ritmu oglušujočih rokernih viž. Ko ugasnejo luči in se na odru začnejo pojavljati obrisi

znanih rokerjev, gredo roke v zrak in dvorana poka od navdušujočega vreščanja. Vsak pleše zase in vsi skupaj so eno. To je žur, to je sreča, ki jo moja očitno več kot fosilna pamet ne uspe več dojemati. Kakšnih deset minut sem še taval po dvorani, skušal ujeti »filing«, poiskati koga, ki bi mi bil podoben, pa ga nisem našel. Za šankom je bila za dva natakarka odločno prevelika gneča,

malo bolj damsko obute punce pa so se pogrezale v blato. V kotu pri vratih sem se spotaknil ob nekaj mehkega: na lepo razgrnjenem kartonu je ležalo »truplo«. Pogledam ga v obraz, ga stresem, mladenič je živ, ampak se ne prebudi. Moje vznemirjenje nikogar ne gane. Občutek krivde, da sem ga morda pustil umreti, mi je zagrenil preostanek noči v postelji.

Hvala bogu, ni umrl. Ampak bi lahko, sam v sredi rajajoče množice, ne da bi kdo opazil. Je tudi to tista sreča, ki jo daje žur?

F. K.

letošnjega brucovanja sploh pravilno razumel. Zdi se mi, da sem jo, nisem pa prepričan, da jo je razumela tudi večina navzočih žurersko nastrojenih mladcev in miadenk.

Drugo vprašanje je, kako zabavno je bilo letošnje brucovanje? Bilo je preveč resno. Igralci so bili sicer domači, teme pa oddaljene in globalne. O tem, kako študentska populacija doživlja svojo šentjurski stvarnost, nismo ničesar izvedeli. Kar pa je po svoje tudi normalno, saj smo vsi polni TV informacij, o tem, kar se dogaja za prvim vogalom, pa nimamo pojma. V tako imenovani VIP loži, rezervirani za posebej povabljenе »odrasle« goste, tiste, ki bi pravzaprav morali biti žrtve študentske satire, smo sedeli reci in piši štirje razmeroma nepomembni človeški primerki. Kot da se vesoljnemu Šentjuru fučka študentska scena! Podobno kot se študentom fučka šentjurska scena? Tradicionalno dobro »natankani« bruci pa so se kar normalno zabavali.

Predstavljamo male župane

Marko Vouk, KS Planina – mladost na oblasti

Mali župani je vse bolj uveljavljeno ime za predsednike svetov KS, kar prav gotovo pomeni, da njihovo vlogo v urejanju naših skupnih javnih zadev jemljemo resno. Odločili smo se, da jih predstavimo v naslednjih številkah ŠN skupaj s problematiko njihovih funkcij in okolij.

Odločitev za prvo »žrtev«, za Marka Vouka in KS Planino ni bila slučajna, izzvala sta jo dva zelo opazna razloga: finančne težave KS Planina in mladostna »revolucionarna« sprememba krajevnosti oblasti.

Marko Vouk, 27-letni avtohtoni Planinčan, po izobrazbi lesarski tehnik, izredni študent organizacije dela, je tehnolog – informator v sevniškem Stillesu. V planinskem javnem življenju se je uveljavil kot soustanovitelj in prvi predsednik Klumpa – Kluba mladih Planine, ki je v zadnjih letih uspešno razgibal vse bolj zaspana planinsko sceno. Na letošnjih lokalnih volitvah je skupaj s svojimi somišljeniki iz kluba v naletu osvojil lokalno oblast.

Gospod Vouk, kaj vas je spodbudilo za ta naskok na lokalno oblast?

»Bil je pač izziv. Nesporno je bilo, da je naša KS že konec leta 2001 dobesedno ugasnila in da pravzaprav ni nikogar, ki bi se bil pripravljen vpreči v to delo. Nič drugega, bila je le priložnost za preizkus lastnih moči. Moja ekipa je bila večinsko izvoljena in danes naš svet KS nima v povprečju niti 30 let.«

Je pri tem mladost prednost ali tudi ovira? Imate občutek, da vam ljudje dovolj zaupajo?

»Ne vem, učimo se. Vse kaže, da zaupanje bo. Se bomo pa potrudili in skušali pritegniti naše znane krajanke, kot so Noni, Šmid, Riko in drugi. V obliki svetovalcev ali nekaj podobnega.«

Najprej nekaj o vaših predhodnikih. Kaj se je dogajalo v prejšnjem svetu KS in kam je šel pravzaprav denar, zaradi katerega je KS bankrotirala? Ko ste delo prevzeli, ste prav gotovo ugotovili marsikaj, je šlo morda tudi za kriminal?

»O konkretnih številkah ne želim govoriti, ker še niso dokončne. V roku 14 dni nameravamo izdati časopis, kjer bomo poskušali vse podrobno pojasniti. Kolikor vem, ne bi mogel reči, da je šlo za kriminal, brez dvoma pa je šlo za neodgovorno delo. Denar je šel za načrtovane projekte, ki pa so se nategovali, namesto 100 metrov ceste se je naredilo 120 metrov in podobno, nekaj pa so prinesle tudi podražitve. Zakaj je prejšnji svet KS na to pristajal, ne vem, vse pa kaže, da kot

kolektivna institucija ni funkcioniral. O vsem je odločal predsednik, vsi drugi pa so se umaknili v pasivne opazovalce. Možno je tudi to, kot pravite vi, da so računali na ustanovitev občine in so hoteli nekaj narediti za svoj kraj na račun sedanje skupne šentjurske občine. Pa se ni izšlo. Neplačanim računom so sledili sodni stroški in sodne obresti in zdaj smo tu.«

Kako se boste izvili iz tega primeža?

»Težko. Na občini imajo za nas dovolj razumevanja, nam pa je tudi jasno, da bomo morali poravnati svoje dolgove. Prišlo je že do razmeroma ugodne poravnave z Mirkom Kovačem, namesto 28 milijonov SIT bomo plačali le slabo polovico te vsote, podobno se bomo poskušali dogovarjati z drugimi upniki. V treh letih bomo na čistem. Moram reči, da se na občini povsem strinjajo z nami, da KS v tem času ne sme enostavno prenehati z delom.

mnoge prireditve bodo stekle pač tudi brez proračunskega denarja.«

Kaj menite o asfaltni bazi? Kako napredujejo dela na »Samotovem domu upokojujencev«?

»Planina bi asfaltno bazo vsekakor potrebovala, toda na silo in v nasprotju z zakoni pač ne bo šlo. Razumem ljudi v njeni neposredni bližini. Res ne vem, sem nekje v sredi, več ali manj neopredeljen. Glede obnove graščine pa ne vem prav nič več, kot sem prečital v Šentjurskih novicah.«

Občutek imam, da je Planina v resni družbeni depresiji, v krizi? Kaj je po vašem mnenju ta čas največji problem Planine?

»Če izpustim probleme z delovnimi mesti, denarjem in cestami, sta to predvsem pomanjkanje složnosti in zaupanja. Pogrešam tisto energijo, ki bi nas združevala. Se kar strinjam, da je Planina v nekakšni kadrovski

Namesto z 12 milijoni, kolikor nam pripada, bomo pač delali s tremi ali štirimi. Seveda pričakujem težave, čeprav še ne vem prav, kakšne vse. Že samo ponovna vzpostavitev pisarne KS in uvedba uradnih ur nam je vzela kar veliko časa. Računalnik nam je podaril Tajfun, tajniške posle pa bo po dogovoru dvakrat tedensko opravljala Jernej Tisel. Dobro sodelujemo tudi z Mirkom Pajekom, predsednikom KS Prevorje, ki nam svetuje.«

Kaj pomeni kriza KS za Planino?

»Določena zastoj v razvoju brez dvoma. Investicij ne bo, ali jih bo manj, vse druge dejavnosti pa bomo peljali naprej. Štartali bomo na razne razpise, na pomoč društev,

krizi, nimamo ljudi, ki bi hoteli voditi in ki bi jih spontano tudi sprejemali za svoje voditelje. Zakaj je tako, ne vem. Morda smo premajhni za ustvarjanje zdrave urbane skupnosti in ravno dovolj veliki, da nas daje malomeščanska miselnost.«

Kako ste zadovoljni s funkcioniranjem nove občinske oblasti?

»Za enkrat je kar v redu, mislim, da delajo dobro. Pozdravljam odločitve, da eden od županov dela samo s KS.«

Kdaj bo Planina občina?

»Imamo veliko drugih težav in sedaj na to sploh ne mislimo več.«

I.V.

Nove zamisli imajo novi ljudje

Peter Jeršič: Denar ni edino merilo uspeha

Prevozi - trgovina z gradbenim materialom s.p. Šentjur, v lasti g. Petra Jeršiča, ki je ob svoji petdesetletnici za Šentjurske novice izjavil, da je srečen človek.

Poznamo vas kot prijaznega in veselega človeka. Še posebej ste se zapisali Šentjurčanom kot ustanovitelj in organizator Društva za pomoč duševno prizadetim.

V letu 1989 smo na mojo pobudo ustanovili Društvo za pomoč duševno prizadetim. Društvo smo potrebovali, da se srečujemo tisti, ki imamo v družini osebe z motnjami v duševnem razvoju, da izmenjujemo izkušnje. Imamo izlete in srečanja. Nekaj odmevnih prireditev smo organizirali. Imeli smo uspešne dobrodelne akcije s prodajo slik. Z društvom smo uspešno premagali marsikatero težavo in stik z institucijami in ustreznimi službami je veliko boljši, kot bi bil, če društva na bi bilo. Društvo sem vodil do konca leta 2002, zdaj pa mu predseduje ga. Marija Čater. Sam seveda še aktivno delujem in pomagam, kolikor imam idej in časa. Od skromnih začetkov je danes v društvu 170 članov, od tega je 70 članov oseb z motnjami v duševnem razvoju in takšno vključevanje v družbo potrebujejo in zaslužijo.

Preden ste ustanovili svoje podjetje »Prevozi - trgovina z gradbenim materialom«, ste počeli marsikaj, toda vseskozi ste bili povezani s trgovino.

Že v otroštvu sem z mamo hodil na tržnico in učiteljica v osnovni šoli mi je rekla, da bom trgovec. Toda po osnovni šoli sem se najprej leto dni učil za mizarja in se nato izučil za frizerja. Bil sem eden najmlajših obrtnikov s svojim frizerstvom na Ostrožnem v Celju. Nato sem se zaposlil v Petrolu, kjer sem bil vse od prodajalca na črpalki do vodje skladišča. Eno leto sem bil zaposlen v Resevni Šentjur, potem pa več let kot vodja skladišč v Alposu, vse do leta 1990, ko sem začel s trgovino. Najprej sem imel kombi za prevoz oseb in tovara ter trgovino v tranzitu.

Torej od skromnih začetkov v letu 1990 danes velika trgovina in skladišča na Cesti pod Rifnikom.

Danes Prevozi - trgovina z gradbenim materialom obsega 4500 kvadratnih metrov prostora, od tega 1000 kvadratnih metrov pokritih površin in ustrezne pisarniške prostore. Po začetku s trgovino v tranzitu smo najprej zgradili trgovino in skladišča v ulici

Leona Dobrotinška. Postalo je pretesno, zato smo se lotili gradnje na novi lokaciji na Cesti pod Rifnikom. Dopolnili smo program s kompletnim gradbenim materialom in danes imamo poleg skladišč in drugih poslovnih prostorov še 5 kamionov od 1 do 26 ton nosilnosti, od tega 2 kamiona z avto dvigalom. Tako je naša ponudba sedaj kompletna in zaposluje 11 ljudi. To je obseg, ki ga še obvladujemo in sedaj je čas za utrditev firme. Dela in naporov bo še veliko, saj smo obremenjeni s krediti in tudi konkurenca je vedno večja.

Optimizma vam ne manjka. Najdete odgovore na vse težave, s katerimi se srečujete. Ustanovili ste društvo in ga uspešno vodili. Lotili ste se zahtevnega posla v trgovini in še bi se lahko kaj našlo. Srečamo vas tudi na raznih kulturnih prireditvah. Kako vam vse to uspeva?

Najprej razumevanje v družini. Imeti moráš zaupanje, da vse probleme lahko premagaš. Veste, samo denar ni merilo uspeha. Biti moraš

tiste, ki se radi hvalijo, posluha za potrebe drugih pa nimajo.

Ste rojeni Teharčan. Kdaj ste se preselili v Šentjur in povejte kaj o družini.

Rodil sem se na Teharjah, tako da sem v osnovno šolo hodil na Teharje, nekaj časa v Celje in v Štore. Ko sva se z ženo poročila (leta 1974), sva začela graditi hišo v

Šentjurju v Hruševcu in se vanjo vselila leta 1978. Žena je bila doma blizu Podčetrčka in tam sva si uredila »gorco«, tako da sam pridelujem vino. Imam ga do 800 litrov letno. Sobote popoldan in ob nedeljah, ki so bolj družinski dnevi, sem veliko časa v vinogradu.

V letu 1975 se nama je rodila hči Nataša, ki je profesorica defektologije. Je poročena in imamo dva vnuka, Jana in Nejca.

V letu 1978 se nama je rodil sin Boštjan. Je oseba z motnjami v duševnem razvoju že od rojstva. Toda kljub nekaterim težavam, ki ob tem nastanejo, lahko rečem, da sva oba z ženo tudi zelo veliko od njega pridobila.

Mislim, da smo srečna in zadovoljna družina. Na Teharje sicer pogosto hodim, saj tam še živita moja starša, vendar se danes počutim pravega Šentjurčana.

V pripravah na ta razgovor smo izvedeli, da ste praznovali okroglo obletnico rojstva - abrahama. Kako?

Bilo je prijetno in veselo. V hotelu Žonta nas je bilo 140 in Okrogli muzikanti so nam igrali. Vesel sem bil pozornosti sosedov, sodelavcev, sorodnikov in prijateljev iz društva za pomoč duševno prizadetim

Šentjur. Pripravili so mi enourni program in med drugim sem dobil tudi oljno sliko narejeno po fotografiji Tehariz iz leta 1910.

Gosod Peter Jeršič, hvala za pogovor in tudi v mojem imenu in imenu Šentjurskih novic čestitke ob vašem jubileju. Veliko poslovnih uspehov in zadovoljstva v družini.

J.M.M.

zadovoljen s tem, kar imaš. Jaz na to svoje podjetje gledam kot na svojo zaposlitev. Na kulturne prireditve z ženo rada zahajava, če nama le čas dopušča. Včasih tudi kaj sponzoriramo, še posebej za socialne namene. Več nam zaenkrat poslovanje ne omogoča. Sam ne potrebujem kaj posebnega, še najmanj kakšen drag in prestižen avtomobil. To je za

Naše kmetije

Pri Pečk v Dramljah

V Dramljah je komaj še kaj več pravih kmetij, kot je prstov na eni roki, med njimi pa je Laubičeva kmetija ena največjih. Vsaj po proizvodnji, če že ne tudi po kmetijskih površinah. Toda to ne pomeni, da jo zato država in občina nosita po rokah. Ravno nasprotno, kot pravi gospodar 35-letni Tone, državna oblast jih s svojo subvencijsko politiko dobesedno onemogoča, občinska oblast pa jih hoče izriniti z domačije.

Zgodovina in sedanjost

Pisnih zgodovinskih virov o kmetiji ni, ustno izročilo pa tudi ne pove veliko. Štirje zadnji gospodarji so bili Laubiči, pred njimi pa menda Pečki, za katerimi je ostalo le še ime. Eden od Laubičev je bil enkrat tudi drameljski župan, toda o tem, kdo in kdaj je to bilo, se več ne ve. Tone je začel praktično na kmetiji gospodariti pred 15 leti, ko je kot devetnajstleten fant po očetovi smrti ostal z mamo na kmetiji. Pet let kasneje je pripeljal iz Razborja Zgončev Darjo in tako je danes hiša spet polna. Tonetu, Darji in mami Betki delajo družbo 9-letna Anja, 8-letni Tomaž in 6-letna Metka. In vsi trije najmlajši člani družine so že sedaj prepričani, da je ni boljše življenjske perspektive, kot je kmetovanje.

Osebna izkaznica kmetije

Pri Pečk imajo 12 hektarov obdelovalne zemlje in 7 ha host, toda v hlevu stoji kar 37 molznic in 40 plemenskih telic. V lanskem letu so prodali 213 000 litrov mleka in so četrti največji proizvajalec mleka v šentjurski občini. Na molznico so pridelali 6900 l mleka. Okrog 20 hektarov travnikov in njiv imajo v najemu, kar jim predstavlja kar resno praktično in strateško oviro. Najete površine so razmetane od Marija Dobja do Proseniškega, toda še večji problem kot razdrobljenost je nesigurnost najema. Tone pravi, da se uspešno kmetovati pač ne da, če iz leta v leto ne veš, s čim boš razpolagal. Mesečno dodatno pokrmijo okrog 4 tone močnih krmil, kakšnih 100 kilogramov mineralnih dodatkov in vitaminov ter še nekaj koruze in soje. Letno porabijo okrog 15 ton umetnih gnojil. Pod nadstreškom ob starem hlevu so »parkirani« trije traktorji, silokombanj, balirka, odjemalec silaže... Letni

bruto prihodek kmetije znaša okrog 14 milijonov SIT.

Gospod Tone, je 14 milijonov veliko, dovolj ali premalo?

»Ne vem, kaj bi rekel. Je ravno toliko, da porabimo vse. Še bolj res je, da se prilagajamo našim možnostim. Sedaj, ko odplačujemo kredite, pomeni, da si lahko privoščimo več ali manj le tisto, kar pojemo in popijemo. Toda tudi potem, ko bomo odplačali hlev, ne pričakujem izobilja; bo treba zamenjati kakšen stroj in tako naprej. Saj imamo drugim kmetom primerljiv standard, razkošja pa prav nobenega.«

Pred 4 leti ste dokončali izgradnjo hleva in izmolzišča, nabavili črno-belo mlečno čredo, stanujete v novi hiši. Kako ste vse to spravili skupaj?

»Pravzaprav še sam ne vem, kako. No, v hiši smo že 10 let, pa kot vidite je še vedno brez fasade, dvorišče pa je blatno. Predračun za hlev za prosto rejo molznic je znašal sicer 40 milijonov SIT, toda če vse narediš sam, je cena bistveno nižja. Le iz tako imenovanega Ribniškega sklada (za mlade kmetije) smo dobili 5 milijonov SIT nekoliko ugodnejšega dolgoročnega kredita (na 16 let), ves drug denar pa je bil sorazmerno drag. 7 milijonski kredit pri HKS, za dobo 5 let in z enoletnim moratorijem, se je kljub občinski subvenciji obrestoval s TOM + 3%, kar je bilo z ozirom na nedokončano investicijo in prazen hlev huda zadeva. Za nakup bregih telic smo dobili kratkoročni kredit pri zadrugi. Ne, podarjenega denarja v naši kmetiji ni.«

Ukiniti državne subvencije

Toda zdaj gre. Kakšne pa so vaše perspektive, kakšni so vaši načrti, kaj pričakujete od EU?

»O tem kaj veliko ne razmišljamo, ker alternativ nimamo. Hlev imamo za 40 molznic, sedaj je poln, in se širili več ne bomo. Morda bomo bolj delali na večji mlečnosti. EU me ne skrbi, ker je cena mleka v Evropi praviloma višja od naše. To, kar pa počnemo zdaj z državnimi subvencijami za kmetijstvo, je pa en sam velikanski cirkus. Država podpira vse drugo razen tistega kmeta, ki zemljo obdeluje. Namesto da bi spodbujali nastajanje trdnih družinskih kmetij na ustreznih večjih kompleksih, torej vsaj trajnejši najem zemlje, če že ne tudi nakup, zaradi teh subvencij ne

moreš skleniti več niti poštene najemne pogodbe. Državo ne zanima, kdo zemljo obdeluje in kdo ne, ona samo deli denar. Kar sram me je povedati, koliko subvencij, o katerih se celo leto na debelo piše po časopisih in govori na TV in jih kmetom očitajo vsi, ki imajo pet minut časa, dobi naša kmetija: 316 000 SIT. Daleč najbolje bi bilo, da te subvencije takoj ukinejo.

Podobno si država zatiska oči tudi pri socialni na kmetijah. Starši gredo v penzijo, kmetije uradno ne predajo mladim in ti postanejo socialni podpiranci. Poznam nekaj takšnih primerov. To je daleč od sistemsko korektne kmetijske politike.«

Kaj pa zadruga?

»Tu nimam kaj reči. V tem času finančne nediscipline nam stoji ob strani. Res je sicer, da je marsikdaj dražja od konkurence, ker pač vse temelji na kompenzacijah, toda ko smo v denarni stiski, lahko računamo nanjo.«

Kaj mislite o ekološkem kmetovanju?

»Za nas ne pride v poštev, vsaj dokler ni urejeno tovrstno tržišče. Je pa v načelu sploh vprašljivo govoriti o ekološki proizvodnji, ko pa vemo, da Cinkarna in celjska industrija dobesedno preplavljata naše območje s svojimi dimnimi emisijami.«

Težave v hlevu, higienska kakovost mleka, kloramfenikol?

»Ob vsej tej tehniki težav z mlekom ne sme biti in jih tudi ni. Število mikrobov in število celic v mleku sta krepko pod dovoljeno mejo, mastitisa skoraj nimamo, na antibiotike pa zelo pazimo. Še največ težav je s parklji, s šepavostjo, ki je tudi glavni vzrok izločitev iz reje. Le malo je molznic, ki zdržijo več kot 5 let. Le malo je molznic, ki zdržijo več kot 5 let.

Ali tudi vi kličete živinozdravnika iz Majšperka?

»Da, začelo se je pri torzijah siriščnika, ki jih šentjurski živinozdravniki niso znali pozdraviti, potem pa smo se nekako navadili na gospoda Jagodiča. Je posloven, korekten in prav nič dražji od domačih veterinarjev.«

V Dramljah ni več prostora za kmete

Slišal sem za vaše težave s sosedi. Za kaj gre?

»Hočejo nas vreči ven iz naselja. Naši sosedje nasprotujejo razvoju kmetije, zahtevajo, da ostanem na ravni izpred dvajsetih let, torej pri starem hlevu in 10 glavah živine, kidanju gnoja z vilami in sploh stari tehnologiji. Ker naj bi se s

S sestanka KS Kalobje

Dve leti za vodo, deset za telovadnico

kmetije sedaj širil smrad po gnojevki, kislem mleku in ne vem, po čem še vse. Že štiri leta se borimo za gradbeno dovoljenje za gnojno jamo, pa ne gre in ne gre. Čeprav je naša kmetija bila tu prej, kot vse stanovanjske hiše v bližini, smo sedaj mi moteči element. Ki ga je treba odstraniti. Čeprav smo pripravljeni storiti vse po predpisih, pokriti gnojno jamo, jo zasaditi z zelenjem itd., se sosedje pritožijo in ker veljajo na občini več kot mi, uspevajo. Prav, naj nam pa dajo drugo kmetijo, če so res takšni zakoni. Bomo pač šli drugam.»

Dve ženski, ena gospodinja

Gospa Darja, k Laubičevim ste prišli kot dvajsetletno dekle, dobesedno iz šolskih klopi kmetijske šole, vaša tašča Betka pa je takrat bila in je še sedaj razmeroma mlada in čvrsta ženska. Katera od vaju je pravzaprav gospodinja?

»Sem kar jaz. Ampak ne zato, ker bi se za to vlogo hudo vlekla. Mama gre raje ven, na travnike, meni pa ostanejo hiša in otroci. Seveda šele po tem, ko opravi v hlevu. Molža je moje delo, vsak dan, ob delavnikih in praznikih, od 5. do 7. ure zjutraj in v istem času popoldne. Sicer pa moram priznati, da tudi mene bolj vleče ven, v naravo, na travnike, kot v kuhinjo. Če je treba, kuhinjo prevzame tudi mama, nedeljsko kosilo je praviloma njeno.«

Naporen delavnik. Ali kdaj pomislite, da vam je hudo, da bi bilo lepše v službi, v stanovanju v bloku, zvečer v kinu, gledališču...?

»Ne, sploh ne, rada imam takšno življenje. Pa je sedaj tudi vse tako zastavljeno, da ni tudi najmanjše možnosti za kakršne koli bistvene spremembe.«

Bi se lahko reklo, da vam ob vseh teh obremenitvah ne ostaja nič časa »za dušo«, za »luksus«?

»Bi kar držalo. Nedeljska maša, en teden počitnic na morju – priznam, skoraj izključno zaradi otrok – pa gasilstvo, in že sem na koncu. Tudi na fureže ter širše družinske in rodbinske praznike pri nas ne dajemo prevelikega poudarka.«

Potem ob malici, ob odličnih klobasah in vinu, sem zvedel, da je Tone tudi vinogradnik in mesar. Očitno uspešen, a se s tem ni hvalil. Kot se ni hvalil, da se ne spozna le na traktorje in druge stroje, temveč tudi na računalnik, v katerega se steka reka podatkov iz levega. Sodobno kmetovanje je vse prej kot hec, zato sem takoj verjel gospe Betki, da bi bila povsem izgubljena, če bi morala kmetovati danes. Pa čeprav je od časov njenega kmetovanja minilo vsega dobrih 10 let.

Konec prejšnjega meseca je Krajevna skupnost Kalobje v novi sestavi z Ivanom Šafranom na čelu sklicala sestanek s predstavniki občine, Koržetom in Peperkom, ter oblikovalci kalobškega javnega življenja. Poleg svetnikov je bil tako prisoten še predsednik kulturnega društva Gračner, predsednik športnega društva Mlaker, župnik Orešnik in šolnika Gajšek in Kukovičeva. Vse z namenom, da končno rečejo bobu bob in da brez peska v očeh pogledajo v naslednja štiri leta – z željami, možnostmi in omejitvami.

V začetku je predsednik KS Šafran izpostavil probleme in predvsem občutek zapostavljenosti, saj je Kalobje ena najslabše razvitih KS, pri kateri ne kaže prav veliko, da se bo kaj spremenilo. Telovadnica oz. potreba po večnamenskem športno kulturnem prostoru, dotrajano športno igrišče, pitna voda, ki si včasih niti tega imena ne zasluži, uničene ceste, plazovi in še bi se našlo. Prvi točka je bila prizidek k osnovni šoli. Na eni strani so kalobški otroci prikrajšani, saj se jim o košarki, gimnastiki in še čem podobnem do petega razreda še sanja ne. Drug problem pa so šolske in druge kulturne prireditve, ki so prava demonstracija sardinarske gneče, stiskanja po hodnikih in vlečenja na ušesa skozi debele zidove. Zamisel sicer ni več ravno mlada in tudi župnik je že pred časom pokazal pripravljenost, da odstopi cerkveno zemljišče v ta namen. Toda... Nastal je pomenljiv premolk. Peperko in ravnatelj Gajšek sta najprej razložila, da Kalobje v mnogih pogledih ni zapostavljeno, ampak celo privilegirano. Vzdrževanje šole je namreč glede na število otrok precej drago, poleg tega pa je telovadnica tudi potem, ko si jo občina v štirih letih lahko privoščijo, en večer in nemajhen strošek. Vendar pa razumeta, da kalobški otroci, četudi maloštevilni, niso nič manj vredni in da telovadnico morajo imeti. Tako se trenutno zaključuje projekt na Prevorju, v tem mandatu štarta Loka in potem... Pride na vrsto Kalobje. Svetniki so na teh deset let reagirali zelo razumevajoče, le kakšno zagotovilo so želeli. Nekaj črno na belem, da jih čez deset let, ko bi npr. vskočila Kmetijska šola, ne bodo žejne prepeljali čez vodo. Tu pa se zgodba na lepem konča.

Za naslednjo točko, preplastitev šolskega igrišča, so bili razumljivo najbolj zagreti športniki. Igrišče, ki ga šola in športno društvo v resnici veliko uporabljata, naj ne bi bilo samo neprimerno, ampak celo življenjsko nevarno. Zaradi grobega asfalta, ki se na veliko kruši, so šli že prenekateri športni copati in hlače, da o strganih kolenih in komolcih ter zvitih gležnjih sploh ne govorimo. Ampak... Spet ta sumljivi premolk. Peperko je povedal, da je v občini »x« teh igrišč in da so skoraj vsa potrebna obnove, sicer pa se njemu igrišče poleti še ni zdelo tako zelo zanič. P.S. Športniki kljub vsemu še niso

povsem obupali in upajo, da bo vsaj žogobrc preživel krizne čase naslednjih desetih let...

Če sta bili prvi dve točki bolj »luksuziranje« vaškega življenja, pa je bila tretja točka bistvenega pomena za krajane Kalobja. Vodovod in pitna voda. Predvsem to slednje dela ljudem sive lase že desetletja. Voda je oporečna in pri tem ni bilo nobenega ugovora. Projekti za vodo iz Hrastja so baje narejeni že nekaj let. Analize so po mnenju Erjavčeve metanje denarja skozi okno, saj so strogo varovana skrivnost, voda pa zato ni nič manj onesnažena. Skratka; nujno je. Ampak... Po tretjem premolku smo vsaj že vedeli, kam piha veter. Korže je predstavil celotno vodooskrbno problematiko na Šentjurskem in potrebe, ki so marsikje še hujše. Baje. Tako Kalobje spet ni edini tak problem, ampak zgolj ena od postavk v dolgoročnem načrtu. In če bi se uresničila najbolj superoptimistična varianta, lahko svežo vodo namesto smrdljive pričakujemo čez dve leti. Ampak... Peperko je izpostavil problem pomanjkanja vode, saj Hrastje tudi nima neomejenih zalog in zato bodo morali iskati nove vire. Logično vprašanje, ki je potem priletelo nazaj, je bilo – kateri pametnjakovič naredi najprej projekte in gre šele potem iskat vodo? Župnik Orešnik pa je spomnil na županovo obljubo, ki jo je dal kot županski kandidat na javnem zborovanju v gostiču Prijatelj, da je voda na Kalobje ena najnujnejših in prvih nalog, ki jih bo uresničil v novem mandatu. Korže je bil malo presenečen, da se je župan tako spozabil, dodal pa je, da je župan človek, ki vsekakor drži besedo. Tako je voda edina postavka, ki si jo Kalobčani lahko obetamo že v tem mandatu.

Nadaljevalo se je z ograjo ob cesti v Podlešju. Cesto je sanirala občina, ograje na zgornjem pobočju, ki je nujna in življenjsko pomembna, pa ni postavila. Tako si zdaj to dolžnost občina in KS veselo podajata. Občina pravi, da je to stvar KS, KS pa trdi, da je občina pustila delo nedokončano in da si sama s proračunom, ki v celoti znaša toliko kot je »težka« samo ena od ograj šentjurskega stadiona, pač ne more privoščiti. Kolikor se spomnim, je rešitev tega problema ostala nekje v zraku, s premolkom ali brez.

In splošni vtis? Novi zbor KS deluje umirjeno, pa vendar aktivno. Morda je to zasluga predsednikove premišljenosti in sposobnosti prilagajanja ali pa ženske energije, ki je prišla v svetniške vrste. Sestanek je tako potekal v presenetljivo kulturnem ozračju, kjer se ljudem ne skače v besedo in lahko ima vsak svoje mnenje, četudi ni ravno kompatibilno z zaželenim. Da je lahko skozi tale zapis prisledla tudi javnost, pa je nekaj tako presenetljivega, da meji že na neverjetnost. Očitno se novega sistema ne gredo samo na občini.

»Mastnakovi večeri« na Blagovni

Predsednik šentjurskega literarnega društva Jože Marjan Mastnak se je lotil zanimive ideje: v sodelovanju s KS bodo na Blagovni imeli vsak mesec šentjurskim »Grdinovim večerom« podobne »Mastnakove večere«. Vsak mesec bodo predstavili po enega znamenitega sokrajana.

Prvi je bil v petek 28. februarja na tapeti slovenist dr. Viktor Majdič. Mastnaku je ta prva prireditev v zadovoljstvo okrog štiridesetih poslušalcev povsem uspela.

Dr. Viktor Majdič je bil doma na spomnih in opisovanju Majdičeve biografije Proseniškem pri Tajhmajstrovih. K hiši je in je na koncu zmanjkalo časa za

podrobnejšo predstavitev Majdičeve ustvarjalnosti. Zdelo se je, kot da ga je Mastnak sam nekako odvrčal od te vodilne teme, kot da bi se je bal, da bi poslušalce zamoril s strokovnimi zagatami slovenskega jezika. Ne vem, kako so njun pogovor dojemali drugi navzoči, meni je vsekakor ta debata manjkala. Takrat, ko sem

prišel kot 4-leten nezakonski otrok, stara mama ga je vzela za svojega in od Proseniškega se ni povsem nikoli več ločil. Sedaj, ko so Tajhmajstrovci pomrli, je postal lastnik te domačije, v kratkem pa se bo na Proseniško tudi preselil.

Viktor Majdič je začel svojo poklicno pot kot učitelj v Dramljah, nato je skoraj dve desetletji delal v ekipi, ki je pripravljala slovar slovenskega knjižnega jezika, doktoriral je na temo slovenskih krajevnih imen, postal profesor na Pedagoški fakulteti, predstojnik katedre za slovenski jezik...

Predstavitveni program, vključno z dvema otroškima nastopoma, je trajal polni dve uri, ki pa sta pretekli presenetljivo hitro. Kar pomni, da sta dr. Majdič in Mastnak svoji vlogi odlično izpeljala. Vsekakor sta se oba izkazala kot spretna sogovorca, ki nista bila zanimiva le za sokrajane in znance, temveč tudi za »tujce«. Morda je le bilo malo preveč poudarka na

pričakoval, da bomo besedo dobili poslušalci, je Mastnak nekoliko nasilno zaključil prireditev in nas povabil, da pogovorni del opravimo ob kozarčku in obloženih kruhkih.

F.K.

Pomoč ljudem s težavami v duševnem zdravju

Društvo Ozara Slovenija, Krekov trg 2, Celje

Telefon 402 57 50; e-mail ce@ozara.org

Sos - narava kliče!

Skavtom ni vseeno za okolje, za naravo in za svet kakršnega bomo pustili zanamcem. V letošnji akciji ob dnevu zemlje se sprašujemo ali lahko z vašo pomočjo ozdravimo rane Šentjurja.

Zeleni telefon

070 252 337

Na tej številki nam lahko do 22. aprila (Dan Zemlje) anonimno sporočite lokacijo črnih odlagališč, ki vam dvignejo krvni tlak.

Pokličite in nalepite obliž na rane Šentjurja.

Jurijevi skavti

Šolska kolumna Šola je nora

Konec počitnic, konec brezskrbnih dni! Ko sem prišla v ponedeljek spet v šolo, sem najprej zagledala nekaj več kot dvajset parov oči, ki so kar žarele od pričakovanj, kaj bodo novega izvedele od svojega soseda. Nekateri so počitnice preživeli na Rogli, nekateri v toplicah, se najde tudi kdo, ki jih je preživel med šolskimi knjigami in zvezki. Moje mnenje o zimi je dobro, dokler jo lahko opazujem s toplega, ko pa pridem na mrzlo, pa kar nekam izpuhti.

Že prvi dan po počitnicah se je govorilo samo še o pustu: On bo Peter Pan, ona Telebajsek, spet kdo drug bo pobegli tigrček iz Knjige o džungli. V sedmih razredih se dogovarjamo celo o skupni maski, ampak se s tem ne strinjajo vsi. Pa saj pust ni tako napačna stvar, ampak jaz sem se že naveličala tistega stalnega pustnega programa. Vsako leto ista pesem: zbor pustnih mask pred šolo, povorka po Šentjurju, pustno rajanje z "zabavno" glasbo Mitje Mastnaka pred šolo, ocenjevanje mask pod budnim očesom Iva Brodeja in Mateje Jevšenak, ter nazadnje še podelitev nagrad. Bljah! Jaz bi vse to izpeljala popolnoma drugače...

OK, povorko bi obdržala, ampak tisto enolično glasbo, ki jo vrti naš učitelj, bi takoj črtala. Zakaj si glasbe ne bi ustvarili sami - za spremembo? Učenci prinesejo zgoščene maske, ki bi želele prislужiti nagrade, bi pač morale zapeti in se izkazati ne le po izvirnosti maske, pač pa še po znanju iz petja. In potem ta pustna prireditev ne bi bila le ena izmed mnogih dolgočasnih. Toda s to idejo ni bilo nič, kajti spet je naša pustna prireditev potekala po istem kopitu. In kot sem predvidevala, nikomur ni ustrezala. No, skoraj nikomur, kajti naši učitelji so bili navdušeni nad glasbo in vsem drugim, mi pa smo umirali od dolgega časa. Tisti bolj pametni so ostali kar doma ali pa so se vsega za 5 minut prikazali v šoli, nato izginili. Sicer je bilo tudi nekaj obetavnih mask, ki so bile gotovo vredne kakšne nagrade. Naj se posujem s pepelom, da se tudi jaz nisem prav hudo zabavala, zato sem zdimila še preden so začeli razmetavati z nagradami.

In še nekaj o naši šoli: na stenah naše šole visijo "zgodovinske" uokvirjene slike, stare tudi do 10 let. Halo? Generacije, kot je moja, imajo dosti talenta, da bi lahko s svojimi slikami zamenjale tiste obledele, ki nas žalostno pozdravljajo vedno, ko se sprehodimo po šolskih hodnikih. Veliko naših slik, ki jih pustimo v šoli, pa se izgubi nekje v temnem kabinetu likovnega pouka. Zakaj tudi mi ne bi mogli pokazati, kaj zmoremo ustvariti na papirju, kot so to dokazale generacije pred nami?

Tisto s telovadbo in odnosom učencev do ur matematike sem razčistila že v prejšnjem članku, zdaj pa bi rada povedala, da učitelji na naši šoli sploh niso tako slabi. Ok, priznam, da včasih kakšna učiteljica (na primer za kemijo ali športno) zateži in si pribori naslov histerične in tečne stare babe, vse dokler ti nekega dne ne pritisne v redovalnico visoko cifro in potem je spet "debest" in "ful faca". Pa kaj hočemo, takšni pač smo in bomo takšni tudi ostali.

Eneja L.

DNEVNIK

DNEVNIK – Jože Artnak

(nadaljevanje)

Četrtek; 20.2.

Popoldan po koordinaciji, ki jo sestavljajo župan, predsedniki koalicijskih strank in direktorica

Jože Artnak (43) je podžupan občine Šentjur

uprave, vodim še sestanek s predsedniki strank in vodji svetniških skupin. Manjkajoče so nadomeščali njihovi predstavniki. Med njimi je Slovensko nacionalno stranko predstavljal Ivan Jager. Po sestanku je eden prisotnih pristopil k meni in se čudil nad konstruktivnim odnosom nekaterih prisotnih. V šali sem odvrnil, da je to gotovo zato, ker je bila seja dobro pripravljena in vodena. Ker ga to ni zadovoljilo, je začel namigovati na predstavnika SNS. Delal sem se, kot da ne slišim. Verjetno ne ve, da se z njim že dolgo dobro pozna (v dobrem in slabem). Bil je moj ravnatelj skoraj celotno OŠ, nato sekretar firme v Tolu, ko sem še tam delal, kasneje pa je prišel za predsednika Izvršnega sveta na občino, kjer sva se zopet srečala. Nemalokrat se o čem nisva strinjala, toda brez medsebojnih zamer, kar pri njemu cenim in pogrešam pri občinskih politikah zadnjega desetletja.

Petek; 21.2.

Poklicala me je direktorica zdravstvenega doma. Bil sem presenečen, ko mi je navedla, kakšno je bilo moje stališče, ki sem ga v torek izrekel v prosti diskusiji o nekem problemu na koordinaciji o proračunu. Postalo mi je jasno, da iz koordinacije uhajajo še nedorečene misli v stilu čenč, čeprav smo se dogovorili, da o tem ne govorimo navzven, dokler ni oblikovano stališče. Verjamem, da to ni bil nihče od kolegov iz koalicije, župana pa tudi ni bilo zraven.

Torek; 25.2.

Popoldne zaključimo seznanitev s potrebnimi proračunskimi investicijami. Moj vtis je bil, da posamezniki z občinske uprave gledajo preveč zgolj svoje področje, premalo pa celoten proračun.

Sreda; 26.2.

Obiskalo me je nekaj zanimivih strank, med njimi predsednica ekološkega društva. Po tem sem napisal kratko poročilo županu za njega osebno in direktorici občinske uprave ter se tudi sam opredelil do reševanja nekaterih izpostavljenih problemov.

Četrtek; 27.2.

Na moja stališča, ki sem jih prejšnji dan pripisal k razgovoru s občani, mi je poslala svojo razlago tudi prizadeta članica občinske uprave. Iz tega sem zaključil, da med zaposlenimi v občinski upravi zelo intenzivno krožijo tudi informacije, ki niso neobhodno potrebne za njihovo delo. Vsem na občini bodo morali dojeti, da so poleg meja, ki jih določajo zakoni in pravila za vse državljanke in državljane, za funkcionarje in zaposlene v občinski upravi pomembni tudi moralni kriteriji, ki jih postavljajo ljudje v našem okolju. Poleg tega pa je potrebno biti do občanov primerno ponižen in absolutno pravičen.

Petek; 28.2.

Po seji nadzornega sveta Pošte Slovenije mi je generalni direktor zopet omenil, da naj pohitimo s pripravo zemljišča za investicijo v novo pošto v Šentjurju.

Sobota; 1.3.

Žena in otroci so me zbudili zjutraj ob 4. uri in 20 minut s pesmijo: »Vse najboljše ...«. Koliko sem že star danes? Ni važno. Počutim se odlično. Energije imam toliko, da ne vem, kako naj vso porabim, da bom kot nekoč zvečer utrujen padel v posteljo. Hitro se odpravimo na vlak za Benetke. Bilo je super. Na poti sem bil v telefonskem stiku z županom in novim direktorjem občinske uprave Palčnikom. To je moj dan, ki sem ga dolgo čakal. Sedaj smo končno ekipirani, kot je treba, čeprav nekateri niso verjeli, da nam bo to uspelo.

Četrtek; 6.3.

Popoldan je bila seja občinskega sveta. Potekala je po predvidenem scenariju. Na seji smo kljub poizkusom nasprotovanja uspeli sprejeti tudi program prodaje zemljišč, ki jih potrebujejo gospodarski subjekti za realizacijo svojih projektov, ki bodo občini poleg znatnih sredstev prinesle tudi nove pridobitve (industrijski razvoj, gradnjo trgovskega centra, pošte, knjižnice). Kljub skeptičnim napovedim nekaterih je občinski svet z absolutno večino vseh članov potrdil predlagane sklepe. Spoznal sem, da je občinski svet zelo pozitivno naravnano do razvoja ne glede na stranke in da so tudi opozorila ter kritične pripombe konstruktivne. S sprejetjem te odločitve sem dobil še dodatno energijo za delo.

Petek; 7.3.

Mojo 16. obletnico poroke, ki sta jo s priložnostnim dogodkom zaznamovala tudi najina otroka, smo zvečer zaključili na podelitvi športnika občine, kjer sem na svoje veliko presenečenje in veselje dobil priznanje športnega funkcionarja leta.

Torek; 11.3.

Popoldan je bila koordinacija glede občinskega proračuna, kjer sem kar precej časa vodil sestanek zaradi odsotnosti župana. Uprava je morala pripraviti zapolnitev proračunskih postavk v skladu s koalicijskim sporazumom, izdelati proračun za dve leti in ga razdeliti po KS v skladu z predlogom proračunskih načel. Naloga ni bila realizirana, zato smo se razšli z novim dogovorom, da se to realizira do petka in pošlje članom koalicije, kjer bomo čez teden dni navedeno obravnavali. To je bil tudi prvi uradni sestanek z novim direktorjem. Opazil sem, da do koalicije natančno upošteva svoj dogovorjen vlogi in odnos.

Petek; 14.3.

Z elektronsko pošto sem prejel dogovorjene prve, vendar še nepopolne osnutke proračuna. Ker le ti še niso bili, kot smo se zmenili, sem takoj napisal dolg seznam potrebnih pripomb in jih vrnil.

Sobota; 15.3.

Z ženo greva na otvoritev novih poslovnih prostorov turistične agencije v Rogaški Slatini, kjer srečam tudi nekaj pomembnih ljudi. Zvečer gremo z družino na košarkarsko tekmo v Hruševac, nato pa na brucovanje in rock koncert.

Nedelja; 16.3.

Pregledam novo verzijo proračuna, ki so mi jo domov poslali v soboto zvečer po elektronski pošti. Imel sem še nekaj načelnih pripomb. Popoldan greva z ženo na Resevno, kjer je proslava pri spomeniku. V planinskem domu spijsa pivo in se vrneva. Spotoma se oglasim na občini, da vidim, kako napreduje proračun. Tam so delali direktor in vse vodje oddelkov. Na njihovo željo jim pojasnim nekaj vprašanj iz dopoldanskih pripomb. Mojega zadrževanja tam ni bila preveč vesela žena, ko me je morala čakati.

Torek; 18.3.

Ob 11.30 uri smo šli vsi najodgovornejši z občine na Direkcijo za ceste v Ljubljano. Med drugim smo jim predstavili problematiko prevoza težkega tovornega prometa skozi center Šentjurja in zahtevo Šentjurčanov v zvezi s tem, ter predlog, da je potrebno načrtovati obvoznico. Sogovorniki so vzeli zadevo na znanje. Zelo so se strinjali z razmišljanjem o načrtovanju obvoznice, vendar bi predstavitev sedanje lokacije nadvoza preko železnice lahko pomembneje časovno zamaknila njegovo izgradnjo. Jasno pa je tudi, da zaradi obvoznice ne bo še enega nadvoza. Spoznal sem, da bo v koridor za bodočo obvoznico zelo težko vključiti tudi nadvoz in planiranje obvoza za Novo vas. To pomeni, da je v prihodnjih nekaj desetletjih težko pričakovati, da bi bodoča šentjurska obvoznica zajela tudi to naselje. Zavem se, kako veliki vizionarji so bili tisti, ki so pred več kot dvajsetimi leti vse to že planirali in kako drobnjakarska je bila politika zadnjih desetih let, ko je videla zgolj ped pred svoj nos in verjetno za vselej pokopala navedeno globalno priložnost. V občinski vodstveni ekipi se dogovorimo, da poskušamo še naprej in se čim prej najavimo državnemu sekretarju za ceste.

Popoldan nam občinska uprava predstavi njihov predlog proračuna, ki vsebuje potrebne dogovorjene elemente, vendar še zdaleč ni gotov. V bolniški odsotnosti je veliko zaposlenih v občinski upravi. Ugotavljam, da je le ta v tem pogledu v slabi kondiciji. Naredimo nadaljnji intenziven razpored pristopa k oblikovanju proračuna.

Sreda; 19.3.

Dopoldan greva s Palčnikom k enemu od resnih ponudnikov za izdelavo občinske strategije, popoldan pa opravi običajno "dežurstvo" na občini. Doma sem okrog 19. ure. Iz Ljubljane je prišla tudi hči. Žena je kot vedno pripravila večerjo za celo družino, tokrat s slavnostnim pridihom ob mojem godu.

KEA

BOŠTJAN KUKOVIČIČ, S.P.,
LOKARJE 1A, 3230 ŠENTJUR

Lokarje Hruševac Ljubecna
TEL.: 749 00 90 TEL.: 749 16 60 TEL.: 780 63 00

**Naša ponudba,
Vaš prihranek!**

VSE SLIKE SO SIMBOLICNE

Barcaffe
100 g
147.90

Pašteta
Papi
100 g
99.-

Moka gladka
T:500
1 kg
79.90
kos

Pfanner
čaj
Winter
tea
2 l
109.90

Ajvar
Belsad
690 g
359.-

Gösser
pločevinka
0,5 l
109.90
kos

MINISTER ZA ZDRAVJE
OPOZARJA: "UŽIVANJE
ALKOHOLA LAHKO
ŠKODUJE ZDRAVJU"

Vse za vrtničarje!

OPTIKA *Glesčič*

GLEŠČIČ BORIS, s.p.
Gregorčičeva 4, 3000 Celje

OČESNA AMBULANTA

Ul. Leona Dobrotinška 6b, 3230 Šentjur
tel.: 03 492 34 10

Največja in najkvalitetnejša izbira okvirjev z ENO do DESET LETNO GARANCIJO!

Zvonko POVALEJ s.p.

Loka pri Žusmu 25,
3223 Loka pri Žusmu

MONTAŽA:

- **JEKLENIH KRITIN**
Tufftile, Academi,
Romatile, Oberon,
Corona
- **OPEČNIH KRITIN**

KLEPARSTVO
POVALEJ

50 LET GARANCIJE!

tel.: 03/ 78 10 356,
fax: 03/ 78 10 357
gsm: 041/ 675 643

10%
POMLADANSKI
POPUST
do 30.4.2003

kleparstvopovalej@siol.net

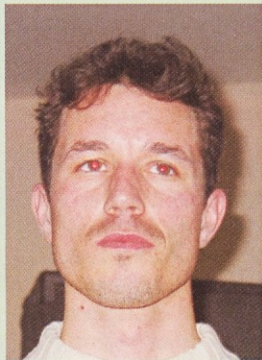
Praznik športa 2003

Uroš Urleb

Alenka Potočnik

Primož Pangerl

Nataša Oset

Martina Rataj

Tatjana Kampuš

Vera Perc

Letošnji šentjurski praznik športa, športnikov, športnih funkcionarjev in ljubiteljev športa se je zgodil 7. marca v hotelu Žonta. Bolj polna prireditvena dvorana kot kdaj koli doslej, glasba,

bogata pogostitev, številna priznanja, tudi denarne nagrade ter razmeroma skromen protokol so značilnosti letošnje prireditve. Žura pa ni bilo. Kot da so naši športniki že izgoreli po telovadnicah in igriščih, njihovi organizatorji pa za debatnimi omizji, kjer se cufajo za denarje.

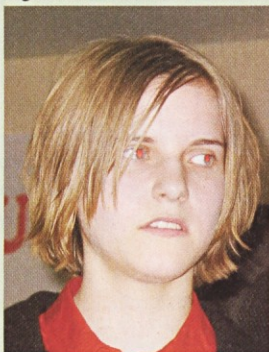
Prireditve je bila zastavljena bolj prozaično informativno kot zabavno in v tem smislu so izžveneli prizadevanje spikerice Novakove in uvodna nagovora župana Tisla in predsednika Športne zveze Zvoneta Leskovška. Čeprav so se pravzaprav vsi trije trudili, da ne bi nič povedali. Vsaj nič novega ne. Tisel je še enkrat obljubil financiranje polovice profesionalca na ŠZ,

Leskovšek pa je med vrsticami ponovil lansko tezo, da se občinska oblast brani profesionalizacije ŠZ, ker se boji konkurence oziroma hoče sama razpolagati s športu namenjenim denarjem. Ugotavljal je, da je končno zasijal tudi športni park v vsem svojem sijaju, uspelo jim je celo uskladiti urnike vadbe, toda šentjurskemu športu je v primerjavi s prejšnjimi leti vendarle nekoliko pošla sapa, predvsem zaradi šibkega gospodarstva, ki ni moglo slediti razvoja športa. Po Leskovškovem prepričanju je zelo slabo znamenje in "višek arogance", da so stranke povsem spregledale športnike pri kandidiranju za občinski svet in njegov odbor za šport.

Kako priti do pravih nagajencev?

Značilnost letošnje razglasitve naj športnikov so številna priznanja za že znane in tudi tako ali

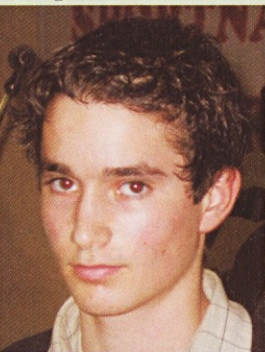
Tjaša Vraničar

Boštjan Jezovšek

Gašper Kolarl

Lili Leljak

Peter Lapornik

radio 93,7 87,6

Štajerski val

NAJBOLJ POSLUŠANA REGIONALNA RADIJSKA POSTAJA

(Mediana 1994-2001)

RADIO ŠTAJERSKI VAL d.o.o. Šmarje pri Jelšah, Aškerčev trg 21, 3240 Šmarje pri Jelšah

RENAULT

PRODAJA TESTNIH VOZIL
trenutna interna akcija

NOVI MEGANE prihranek do 700.000 SIT	LAGUNA prihranek do 755.000 SIT	SCENIC prihranek do 700.000 SIT
---	--	--

PRI NAKUPU NOVEGA RENAULTA VAM PO SISTEMU EUROTAX
VAŠE RABLJENO VOZILO OCENIMO DO 300.000 SIT IN VEČ!!!

ŽGAJNER ROGAŠKA SLATINA - na obvoznicah
tel.: 03 818 22 52, gsm: 050 646 441, 041 817 056

• prodaja vozil • servis • avtoelektrika • rezervni deli • kleparstvo • ličarstvo • ročno pranje • montaža gum •

Kredit, Kredit na položnice, Leasing, Staro za novo, Staro za staro.

drugače uveljavljene športnike, ki pa v šentjurski javnosti niti niso preveč navzoči. Vseh vrst priznanj in nagrad je pravzaprav bilo kar malo preveč za razmeroma skromno šentjursko športno sceno, da bi imele pravi lesk. Dodaten problem, ki se ga bo ŠZ morala resno lotiti, če bo hotela obdržati to prireditev na spodobni ravni, so kriteriji, po katerih izbira odlikovance. Ali so to s številkami izmerjeni najboljši športni dosežki ekip in posameznikov, ali pa bi bilo morda ustrežnejše, da bi skušali celoviteje zajeti vpliv določenega športnika ali ekipe na domačo športno sceno? Vse kaže, da se je s to dilemo že letos ubadala Športna zveza, ki pa očitno pri svojih odločitvah ni imela ravno najbolj srečne roke. Rezultat vsega skupaj je bila nekakšna solata rezultatskih elementov ter raznih drugih pragmatičnih kupčkanj, zaslug, poznanstev, pravičnosti ali celo prilizovanja. Čeprav verjamem, da so organizatorji imeli najboljše namene in da so se temeljito »prešvicali«, preden so se pregrizli do tega, kar so ponudili javnosti. Spomnil sem se prvih začetkov te prireditve v režiji ŠN, ko so naj športnike izbirali z glasovanjem kar bralci ŠN. Čeprav smo

Jože Artnak in Franc Gazvoda

prve proglasitve izvedli dokaj diletantsko, se mi zdi, je vsaj sistem izbire bil po svoje bolj pregleden in morda celo bolj pravičen.

Športnik leta je postal še vedno nekoliko eksotični taekwandejec in kick boksar Uroš Urleb (dvakratni državni prvak), na drugo mesto se je uvrstil Gregor Lorger (rezervni vratar RK Pivovarna Laško Celje), tretjo in četrto pozicijo pa sta si podelila spet dva »eksota«, alpinist Boštjan Jezovšek in konjenik Gašper Kolar s Planine. Šele na 5. in 6. mestu sta »normalna« in čisto domača športnika, štiristometraš Luka Novak iz Slivnice (5. mesto na državnem prvenstvu Slovenije) in Primož Pangerl (4. mesto na državnem prvenstvu v malem maratonu).

Med športnicami se je na vrhu usidrala košarkarica Alenka Potočnik, kapetanka ŽKK Merkur Celje. Atletinji Nataša Oset in Martina Ratej na drugem mestu in tretjem mestu imata med svojo bero nekaj dobrih uvrstitev na državni ravni, kakšna pa je njuna prava atletska vrednost, je težko objektivno oceniti. Priznanji za odlični mladi košarkarici iz sosednje šmarske občine, Tjašo Vraničar in Liljano Leljak, bi se morda že lahko ujeli v zaplete okrog kriterijev.

Težave z »merjenjem« profesionalcev, trenerjev, funkcionarjev

Dosežki prvoligaške ekipe KK Alpos – Kemoplast so za šentjurske razmere brez dvoma vrhunski, toda se postavlja vprašanje, ali velja plačane profesionalce kakorkoli primerjati z drugimi šentjurskimi športniki. Tu še najbolj izrazito izbiže na plan problem kriterijev. Podobno je tudi pri nagrajenih trenerjih. Vera Perc, dolgoletna mentorica planinske vzgoje na šoli F.M. si priznanje gotovo zasluži, toda kako njene zasluge izmeriti in primerjati z zaslugami Šmarčanke Tatjane Kampuševe, Vlada Artnaka (ki na razglasitev sploh ni prišel, predvidevam da zato, ker se ni strinjal s kriteriji) ali celo profesionalca na državni ravni Pučka, ki ga celo na spisku naj trenerjev sploh ni bilo?

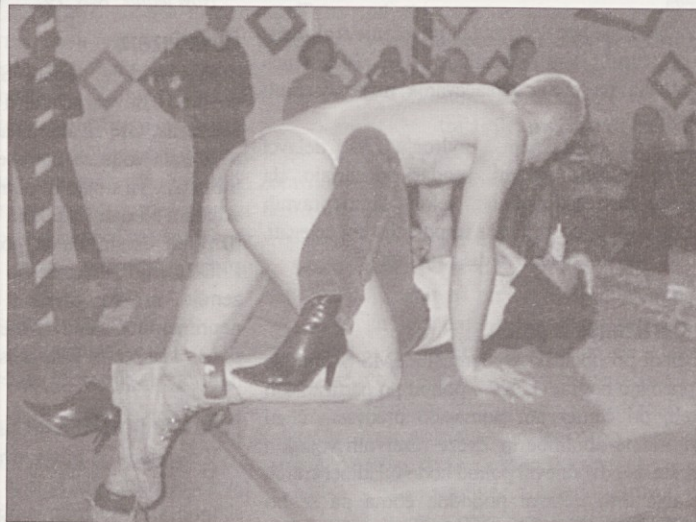
Izbor športnega najfunkcionarja oziroma celo dveh funkcionarjev je spet po svoje indikativen eksperiment. Ki ga rajši ne bom komentiral.

F.K.

Materinski dan po študentsko

Žur z golim moškim

Obiskovalci Prostora in mimoidoči so se v soboto zvečer 22. marca razdelili na dvoje: ob deseti uri zvečer so Prostor zapustili vsi fantje. No, skoraj vsi. Ko se je Romeo spuščal po stopnicah, je

soba vreščala in žvižgala, začetek je bil udaren, skorajda spektakularen - akcije in t.i. interakcije kar ni bilo konec, dokler punce nismo sprevidele, da tako to pravzaprav gre. Naslednji naval navdušenja je požel in povzročil oblečen v usnje, kar je popolnoma premagalo začetno opravo.

Romeo je dodobra zagrel nekatere, druge prestrašil, kolikor se je dalo slišati, pa je povzročil tudi merico neodobravanja – po mnenju nekaterih je njegova rit še kar uspešno konkurirala z

večino ženskimi – glede celulita, njegovo »orodje« pa prav tako ni nobene vrglo iz ravnotežja. Kar se tiče samega nastopa, sem si zabeležila večinoma pozitiven feedback, razen spet nekaj manjših pripomb na izgled, pri čemer bi si kar nekaj deklet raje ogledalo striptizerjevega prijatelja

in voznika, ki je prav spretno poplesaval med nami.

Romeo kar veliko nastopa, približno na 14 dni, s tem se ukvarja že nekaj let, kljub svojim 28 letom pa nima in ne namerava imeti resne zveze, pravi, da zato, ker je v tem biznisu preveč seksa. Naj bi bil edini v Sloveniji, ki gre vedno do konca, zagotovo pa je edini v Sloveniji, ki pričakuje, da bi si katera izmed Šentjurčank želela polizati sladko smetano z njegovega nadebudneža.

Sam je pričakoval od nas malo več žura, več »sodelovanja« in zagretosti. Me pa smo večinoma od njega pričakovale manj zagretosti in – roko na srce – dobro ritko, široka ramena, »kockice« na trebuhu in tako dalje. Ne glede na stroga pričakovanja so dekleta pospremila Romea z aplavzom, žvižgi in se prav gotovo bolj kot običajno razgrela za nadaljnja pohajkovanja. Vse si želimo, da prvi striptiz v Prostoru ne bi bil tudi zadnji.

e.k.

Šentjur v času

Optimistični plan šentjurske Blagovnice

Šentjurska Blagovnica je v treh letih obstoja upravičila naložbo in zapolnila vrzel v trgovski mreži v šentjurski občini. 72 zaposlenih se trudi, da bi zadovoljili kupce, kar je v dani situaciji izredno težko, saj na tržišču primanjkuje zdaj tega zdaj onega.

Za letošnje leto so si zadali povečanje realizacije za četrtno. Vse investicije tudi Blagovnica zagotavlja na račun izplačevanja nižjih osebnih dohodkov.

Na samoupravnem področju so delavci Blagovnice zelo aktivni, vendar opozarjajo, da pogosto niso zadovoljni z delom samoupravnih interesnih skupnosti, kjer se ne počutijo kot delegati, ampak prej kot aparat za dviganje rok.

Novi tednik, 10. 3. 1983

Po partizanskih poteh

Mladi pri občinski konferenci ZSMS Šentjur se pripravljajo na tradicionalni pohod po partizanskih poteh, pri čemer jim pomagajo predvsem člani Teritorialne obrambe in Zveze rezervnih vojaških starešin. Na dvodnevni pohod bodo mladinci krenili čez dva dni, njihova pohodna enota pa se bo imenovala po Cvetki Jerinovi in Dušanu Lahu. Na poti se bodo ustavili pri več spomenikih padlim borcem NOB. Tudi letos vlada med mladimi veliko zanimanje, saj se je nanj do sedaj prijavilo že okoli 130 mladincev.

Novi tednik, 16. 3. 1978

Dom borcev?

Na nedavnem občnem zboru Združenja Zveze borcev NOV v Šentjurju so med drugim predlagali, da bi njihova zveza, morda tudi v sodelovanju s šmarsko, zgradila dom borcev v Atomskih toplicah pri Podčetrtku. Tako bi se lahko zdravili tudi kmetje

- nekdanji borci, ki sicer nimajo veliko možnosti za letovanje in zdravljenje. Vemo namreč, da je večina kmetov na območju šmarske in šentjurske občine aktivno sodelovala v NOB, zato je prav žalostno, da nimajo teh ugodnosti že zagotovljenih. Upamo, da bo odslej drugače.

Novi tednik, 8. 3. 1973

Novo jezero

Prebivalci v okolici Slivnice že dolgo časa govorijo o novem jezeru, ki naj bi ga zgradila štorska železarna. Gre za akumulacijsko jezero, kjer naj bi se zbirala voda za potrebe železarske industrije v Štorah. ... Tu stojijo tri domačije, ki jih bo potrebno odkupiti ali dati lastnikom v zameno drugo zemljo oziroma denar, da si postavijo nove zgradbe... Pričakujemo lahko, da bo šlo za normalen odkup zemlje in da privatni lastniki ne bodo z neprimernimi zahtevki otežkočali delo, ki mnogo pomeni za razvoj širše celjske regije.

Celjski tednik, 7. 3. 1968

Prisrčna proslava ob dnevu žena

V Šentjurju je bila v dvorani zadružnega doma svečana akademija, ki jo je pripravilo društvo žena, skupno s prosvetnim društvom in osemletko. Po proslavi so vse navzoče žene pogostili. Slične proslave so bile tudi v drugih krajih občine.

Celjski tednik, 14. 3. 1958

Krivci kaznovani

Ogorčenje, ki je pred letom dni zavladalo med drameljskimi zadružniki, ko so izvedeli za velikopotezne poneverbe v njihovi zadrugi, se je podelilo, ko je te dni Okrožno sodišče v Celju sodilo krivce in so ti prejeli zaslužen kaznen.

Savinjski vestnik, 7. 3. 1953

Jezikovni kotiček

O črticah drugič

Kot že obljubljeno, naj bo v tej številki nekaj o daljših črticah - **pomišljajih**. Pisanje tega ločila je enostavnejše, saj je večinoma nestično. Pomišljaj lahko zaznamuje **nedokončane misli** (Če ne boš tiho, te -), lahko ga pišemo **namesto vejice** (Dovoj je prišel pozno - zelo pozno), namesto vejice lahko **loči tudi vrnjene stavke** in je v tem primeru dvostični (Na občnem zboru - zgodil se je takrat in takrat - se je zbrala večina svetnikov). Pojavlja se tudi v zvezah, v katerih **izpustimo glagol** (Vojska - aparat za poneumljanje). Pomišljaj je lahko tudi **odstavčni ali alinejni** - ko v stolpcu naštevamo kaj. Ali te enote ločiti z vejico ali podpičjem, pomembno pri tem pa je, da se enega sistema potem držimo skozi celotno besedilo.

Pomišljaj se piše stično v enem primeru, in sicer ko zaznamuje zvezo **od-do**, npr. v letih 1999-2002,

odprto 8.00-12.00. Problem pri pisanju stičnega pomišljaja je v tem, da ga računalnik vedno naredi kratkega in je potem enak vezaju. In potem ga je treba popraviti ročno.

In ker je ostalo še nekaj prostora, naj v tem članku izčrпам vse črtice. Zadnja taka črtica je **deljaj**, ki pride pri računalniškem pisanju manj do izraza. Če besede delimo, je deljaj vedno stični, besede pa delimo po zlogih. Pri tem pazimo, da v zgornji ali spodnji vrstici ne ostane le po ena črka (o-kolica, napisa-l), da so zlogi s soglasniškimi sklopi izgovorljivi, npr. *zan-ka*, in ne *za-nka*; *mlekar-na*, in ne *mleka-rna*; sosed-je, in ne *sose-dje*) in da besede z dvema vokaloma skupaj delimo, tako da ju razdružimo, npr. zo-ologija, radi-ator. Pomembno pri deljenju je še to, da simbole ob številkah ne predstavljamo v naslednjo vrstico, npr. 300 m, število in simbol obdržimo v eni vrstici.

Bom vesela, če bo kdo kakšen pravopisni problem želel deliti in reševati v tem prispevku. Pišite.

N.G.

Policijske cvetke

V Alposu kradejo

Novica ni ravno novica, je pa zelo spodbudna: zmikavtom so odločno stopili na prste. Policisti so zgrabili za kravate S. A., ki je hotel odtujiti kar 14 metrov pohištenih cevi. Nekaj podobne robe so našli tudi pri svojem bivšem delavcu J.S. O večjih tovrstnih akcijah, vključno izvoznih, ni podatkov.

Kljub hladni zimi v hladilnik

Šmarsko policijsko hladilno napravo si je tokrat privoščil 38-letni Drameljčan I.O. Dne 22. februarja je v ranem jutru z avtomobilom taval po Hruševcu v bližini kluba B-52, ko je padel v roke policistom. Še sreča, da sploh nima voznškega dovoljenja, ker bi ga sicer pri priči izgubil zaradi 2,64 alko promil. Ko se po 20 minutah še vedno ni izmotal iz hruševskega labirinta, so mu policisti ponudili prevoz z marico do bližnjega Šmarja.

Povozil je policiste

V poznih nočnih urah 2. marca se je zalomilo 32-letnemu J.K. iz okolice Šentjurja. Očitno je bil na zelo nujni vožnji, česar pa niso razumeli policisti. Prišlo je do kratke dirke, v kateri je najprej izgubil vodečo pozicijo, potem pa še povozil policijsko marico. A se še ni vdal. Jadrno jo je ucvrl v noč, v avtu pa je žal pozabil svojega sovoznika in tako je bil ves njegov trud zaman.

Dan žena v Pivnici Moser

Za predstavo je spet poskrbel, tako kot že velikokrat, stari znanec policije J.Z. s Podgrada, ki se je tokrat izkazal za najodločnejšega pristaša popolne obnove notranjosti lokala. Ker je menda že zdavnaj povsem odporen na sodnika za prekrške in druge podobne strice, ni bojazni, da bi represivni organi zatrli njegovo radoživost.

Po zlatnino na Planino

25-letni D.R. iz Grobelc se je 10. marca odlično znašel v hiši M.J. s Planine pri Sevnici: po raznih predalih je nabral za 600 tisočakov zlatnine in izginil v noč. Bil pa je preveč površen in je pustil za seboj ravno dovolj sledov, da so ga že čez dva dni na domu obiskali policisti. Bili so res hitri, toda prepočasni za trgovsko spretnega D.R.: gospa M.J. bo lahko takoj začela z nakupom novega nakita.

Teden boja proti raku in kajenju

Ta zdravstvena akcija je tako prevzela neznane aktiviste, da so 8. marca ponoči požrtvovalno izpraznili sto tisočakov vredno cigaretno zalogo v Peron baru. Policisti vabijo neznane pobudnike za zdrav način življenja, da se čim prej oglasijo na PP zaradi ustrezne nagrade.

Pozor! Slovenija, pripni se!

V času med 24. in 30. marcem bodo šentjurski policisti izvajali preventivno akcijo preverjanja uporabe varnostnih pasov, zlasti še uporabo varnostnih pasov za otroke in otroških sedežev. Prva dva dneva bodo le vljudni, zadnje tri dni pa bodo pisali tudi bloke.

F.K.

Kuharski kotiček

Aprilska kuharija

Za mesec april bo pa res težko izbrati jedilnik. Ves mesec naj bi se vsaj malo postili, sredi meseca pa je velik praznik, ko se spodobi veliko in dobro jesti. Na koncu meseca se zopet začnejo prazniki in sezona raznih piknikov. Do zdaj smo še vsako leto prebrodili te »težave«. Tudi glede posta ne bo prehudo, posebno še, ker večkrat slišimo, da je kakšen dan posta še kako koristen za naše zdravje in dobro počutje nasploh... Preživeli bomo, pa čeprav je vse zmešano kot aprilsko vreme.

Pred kratkim sem bila s sestro na obisku pri njeni znanki, ki je doma v Piranu. Ko sva se bližali njeni hiši, me je vprašala, če sem kaj lačna. »Veš, ta gospa ne kuha posebno dobro.« Bo že šlo, sem si mislila. Sicer pa na vljudnostni obisk ne greš, da bi se najedel. No in ta gospa, ki "ne kuha dobro", nama je postregla z naslednjo solato:

Solata z brokolijem in šampinjoni

Brokoli očistimo in razdelimo na manjše dele. Tudi šampinjone le očistimo in narežemo na tanjše ploskve. Oboje premešamo, posolimo, lahko tudi popoprmo, polijemo z oljčnim oljem (gospa je pač Primorka) in okisamo s kisom ali limono. Solato postavimo vsaj za 1 uro v hladilnik. Serviramo jo lahko kot večerjo le s kruhom. Lahko pa jo ponudimo kot eno izmed solat k mesu.

Solata mi je bila všeč. Takoj sem se odločila, da bom o tem pisala v ŠN. Mogoče bom ustregla še kakšnemu vegetarijancu. Ko pa sem pred dnevi prebrala veliko in vse dobro o brokoliju, sem še bolj trdno prepričana, da moram to res napisati. Brokoli spada med živila, ki povečuje moč inteligence (po knjigi Prava hrana za bistro glavo, ki je izšla v založbi Vale Novak). Vsebuje veliko železa, kalija, kalcija in vitamina C. Pri vsem tem je še nizko kaloričen. Zaradi vitamina C naj bo čas kuhanja čim krajši, še bolje je, če ga pripravimo surovega v solati. Lahko pa ga uporabimo pri pripravi:

Zelenjavna plošča

Na primerne kose narežemo očiščeno zelenjavo - cvetačo, brokoli, fižol v stročju, korenje... In vsako posebej kuhamo v slani vodi.

Kuhano zelenjavo odcedimo. Dodamo očiščene šampinjone, lahko tudi na kolobarje narezane bučke. Zelenjavo malo osolimo, popoprmo, prilijemo malo olja in limoninega soka. V tej marinadi pustimo zelenjavo nekaj časa, da se prepoji, nakar jo odcedimo. Posamezne kose povaljamo v moki, pomočimo v raztepenem jajcu in na hitro ocvremo. Ocvrto zelenjavo polagamo na papirate brisače, da se maščoba odcedi in ponudimo takoj s tatarsko omako.

Pred leti sem doma sadila brokoli. Pripravljala pa sem ga le kuhanega (verjetno sem ga tudi predolgo kuhala) kot prilogo k mesu, vendar se mi tako pripravljen brokoli ni obnesel. Gotovo bom brokoli letos zopet sadila in se bom pri pripravi bolj potrudila.

Vendar pa velike noči brez šunke in jajc le ni. Lahko jo pripravimo malo drugače:

Šunka v hladetini

Spečemo polovico piščanca, odstranimo kožo in kosti ter ga narežemo na tanke rezine. Tudi kuhano šunko (20 - 30 dag) narežemo na tanke rezine. V vodi namočimo želatino. V trdo skuhamo 2 - 3 jajca, jih olupimo in podolgem razpolovimo. V okroglo posodo vlijemo plast želatine. Posodo damo za 1 uro v hladilnik, nato položimo na želatino jajčne polovice in jih zalijemo še z delom želatine. Posodo damo zopet za nekaj časa v hladilnik. Nazadnje dodamo še rezine piščanca in šunke, prelijemo s preostalo želatino in damo v hladilnik za še vsaj 4 ure. Dobro ohlajeno zvrnemo na večji krožnik in okrasimo s kislimi kumaricami.

Nadevana jajca

V trdo skuhamo poljubno število jajc, ohlajene olupimo in jih po dolgem razpolovimo. Izdoblamo rumenjake in jih zdrobimo. Dodamo na drobno sesekljano šunko, malo sladke smetane ali majonezo, dobro premešamo in s stem napolnimo jajčne polovice. Lahko jih pa še okrasimo z manjšimi rezinami šunke ali na kolesčke narezano klobaso.

C. H.

Kotiček za zdravje

Depresija – ublažite jo sami

Depresija povzroči v človeku občutke utrujenosti, izčrpanosti, odvečnosti, nevrednosti, obupa in nemoči. Tako črne misli nikoli niso v skladu z realnostjo, zato ne zaupajte svojim občutkom. Ti bledijo in izginjajo, ko postaja zdravljenje učinkovito.

Za zdravljenje depresije je na razpolago vse več učinkovitih zdravil in psihoterapija, pospešili pa ga boste, če boste upoštevali naslednja priporočila:

- nikar si ne postavljajte težko dosegljivih ciljev in ne nalagajte si prevelikih odgovornosti;
- razdelite velike naloge v več manjših, rešujte eno za drugo, ne vseh hkrati;
- ne pričakujte od sebe preveč;
- poskušajte biti v družbi, čeprav se vam zdi, da bi vam bolj prijala samota;
- udeležujte se dejavnosti, ki vas lahko razvedrijo (šport, kino...)
- vzemite si čas, da boste v miru uživali v hrani;

-skrbite za svoje telesno počutje in kondicijo;

-skrbite za svojo zunanost, negujte svoje telo, tudi če se vam to zdi povsem odveč;

-ne utapljajte svoje potrtosti v alkoholu

-odložite velike življenjske odločitve, dokler traja depresija, ne menjajte službe, ne poročajte se in ne ločujte, ne da bi se posvetovali s kom, ki mu zaupate;

-ne pričakujte, da bo vse hitro prešlo samo od sebe

-nikar ne premlevajte črnih misli in jih ne spremljajte kot realnost

-pomembno je, da o svojih težavah govorite, čeprav se počutite izčrpani in nezanimivi za druge. Vaši domači in vaši prijatelji vam lahko pomagajo le tedaj, če vedo, kako je z vami.

-ne jemljite nobenih zdravil po lastnem preudarku in upoštevajte nasvete glede zdravil le od svojega zdravnika.

Goran Šiljeg, dr. med.

Živeti brez cigarete

- Ni varne cigarete in varnega načina kajenja.
- Kajenje okvari dihala, srce, ožilje, prebavila in povzroča več vrst raka.
- V Sloveniji umre za posledicami kajenja približno 10 ljudi na dan!!
- Kadilci resno zbolevajo dvakrat pogostejše kot nekadilci.
- 8 ur v zakajenem prostoru je enako 5 pokajenim cigaretam.
- 70% kadilcev želi prenehati kaditi.

Društvo za boj proti raku Celje, Ipavčeva 18, tel 425 12 00

Samomor in preventiva

Zmanjšati črno statistiko

Pojav samomorilnosti je resen javno zdravstveni problem v državi, še bolj pa v regiji in žal tudi na področju občine Šentjur. Zavod za zdravstveno varstvo Celje nam je postregel, da je med letoma 1985 in 1999 v celjski regiji umrlo zaradi samomora 1641, medtem ko je bilo takih smrti v Sloveniji 9144, kar pomeni, da je naša regija glede tega nadpovprečna.

Med umrlimi zaradi samomora v regiji Celje je bilo trikrat več moških kot žensk. Glede na doseženo stopnjo izobrazbe je bila stopnja samomora najvišja med umrlimi z zabeleženo končano in nedokončano osnovno šolo, glede na zakonski stran umrlih pa med umrlimi, ki so ovdoveali ali bili razvezani.

Velike razlike v pojavu samomora pa obstajajo tudi znotraj regije med upravnimi enotami. S samomorom sta bili najbolj obremenjeni upravni enoti Šentjur pri Celju, kjer je incidenca samomora v povprečju znašala 51,4/100.000 prebivalcev in Šmarje pri Jelšah 50,7/100.000 prebivalcev.

Edukacija splošnih zdravnikov v smislu boljšega prepoznavanja depresivnih bolnikov, ki so potencialno najbolj ogroženi, je trenutno najbolj učinkovita metoda za preprečevanje samomora. V izobraževanje »Socio-ekonomski vidiki prezgodnje umrljivosti: poskus preprečevanja samomora«, so skozi delavnice vključeni splošni zdravniki s področja vse regije. Projektna skupina Inštituta za varovanje zdravja Republike Slovenije pričakuje, da bomo ob koncu leta 2003 in kasneje lahko zabeležili upad samomorov na ogroženih področjih. Depresija je namreč eden izmed najpomembnejših dejavnikov tveganja za samomor, prav splošni zdravniki pa so tisti, ki najpogostejše pridejo v stik s pacienti z nastajajočo depresijo.

br

Odmevi

Nadzorni odbor ni pravi

V zadnji številki ŠN je samoiimenovani predstavnik za stike z javnostmi v občini Dobje g. Drago Čadej, ki je sicer z žrebom določen svetnik v občinskem svetu, v svojem sestavku s svojega zornega kota opisoval potek seje OS. Po njegovem mnenju predlog za imenovanje Nadzornega odbora ni bil pravi, zato je bil sprejet sklep, da se pridobi pravno mnenje od Ministrstva za notranje zadeve.

Prejeli smo to mnenje, iz katerega je razvidno, da je bil predlog Komisije v skladu z Zakonom o lokalni samoupravi in je funkcija člana NO združljiva s funkcijami, ki jih predlagani kandidati opravljajo.

Gospod svetnik se bo glede na dosežen volilni rezultat pač moral sprijazniti z dejstvom, da v demokraciji odloča večina in o svojih odločitvah prevzema odgovornost, zato je blatenje občine in ostalih svetnikov ter predlaganih kandidatov neutemeljeno.

Župan občine Dobje: Franc Salobir

Pisma bralcev

Zgodba RD Voglajna se nadaljuje

Moje razočaranje člana RD Voglajna se je začelo že prvo leto: Ribiški dom je bil v razsulu, okrog njega smeti in - ko smo imeli ribiči čistilne akcije, nam je tedanji predsednik Tovornik naročil, da smo okrog Ribiškega doma in Moserjevih apartmajev tudi mi puščali kupe smeti. Ko se je začela ribiška sezona, pa je bilo jezero zaraščeno in ribolov ni bil mogoč. Ko smo dobili novega predsednika Stoparja, se je nadaljevala stara zgodba: okrog Ribiškega doma smo spet puščali sramoto za seboj, turisti pa so se zgražali nad nami in našimi vodilnimi. Ti so tudi sicer delali po svoje. Njihova edina skrb je bila, kako bi bili za svoje delo plačani (na občnem zboru smo zvedeli, da so nekateri čuvaji dobili okoli 100 000 SIT, predsednik pa celo 300 000 SIT). Samo za kilometrine je imela RD milijonske izdatke, nad čemer je bila presenečena tudi finančna inšpekcija. Novi vodilni niso nič boljši. Ne delajo po pravilih, ne plačujejo DDV, izmislijo si nočni lov na soma, ki ni dovoljen, in spet plačujejo razne kazni. Čuvaji naj bi tudi prodajali dnevne dovolilnice po nezakonitih cenah. Letos se je zgodilo še to, da moramo ribiči prispevati po 2000 SIT za ekologijo, česar pa ni treba vodilnim, ker oni menda ne onesnažujejo jezera.

Gošpoda Stoparja poznam še iz Celjske ribiške družine, iz katere je bil izključen, sam ve zakaj. Bil je izbran za predsednika na pobudo prejšnjega predsednika, člani pa ga sploh nismo poznali. Govori se, da je dal vložiti v jezero tono amurja, kar je strogo prepovedano. Lahko bo srečen, če ga ne bo nihče prijavil, ker bo spet moral oditi iz ribiške družine.

V upanju, da se bo v RD Voglajni obrnilo na bolje, da si bomo izvolili pošteno vodstvo in delali po pravilih, sem se odločil za to pismo.

L.P.

Na mamicah svet stoji

Dojenček je odličen izgovor, da počnete vse tisto, čemur ste se morali zaradi odraslosti odpovedati. Zdaj lahko ležite na hrbtu in brcate z nogami. Zdaj lahko delate potičke iz blata. Zdaj se lahko pačite. Zdaj lahko plešete. In pojetje. Vse je dovoljeno. In vse, kar zahtevate za nagrado, je prekipeljavost smeh, vrisk veselja, ali pa od začudenja široko razprte oči.

V celjski porodnišnici so od objave zadnjih podatkov v Šentjurskih novicah rodile naslednje mamice:

19. februarja: **Katarina Smole** s Ponikve - dečka, 20. februarja: **Katarina Zakošek** z Grobelnega - dečka, 23. februarja: **Ana Gračner** iz Šentjurja - deklico, 24. februarja: **Katarina Arlič Leban** iz Šentjurja - dečka, 25. februarja: **Alenka Hohnjec** iz Dobja - dečka, 27. februarja: **Mateja Doberšek** s Ponikve - deklico, 28. februarja: **Stanislava Šmid** s Planine pri Sevnici - deklico, 1. marca: **Mateja Košec** iz Šentjurja - deklico, **Tatjana Cvelbar** iz Loke pri Žusmu - dečka, 11. marca: **Marta Sevšek** iz Dramelj - deklico, 14. marca: **Vanja Knez** iz Šentjurja - deklico, 18. marca: **Andreja Stiplošek** iz Dramelj - dečka, **Mateja Kolman** iz Gorice pri Slivnici - deklico, 19. marca: **Irena Seničar** iz Šentjurja - dečka, 20. marca: **Aleksandra Gražl** iz Šentjurja - dečka,

Čestitamo!

Mali oglasi

(so brezplačni)

V najem vzmem dvo- ali Kupim gradbeno parcelo v večsobno stanovanje v Šentjurju. Šentjurju ali Dramljah z okolico. Tel. 041 746 626 Tel. 031 33 88 90

Prodajam dva kolektorja s 120 Prodajam hišo v Šentjurju, 140 litrskim boilerjem. Cena m2, parcela 922 m2, atraktivna vključno z montažo 270 000 lokacija. Tel. 041 800 624 SIT. Tel. 041 698 315

Prodajam brunarico v Dramljah, Oddam v najem kmetijo v parcela 1700 m2. Tel. 041 759 bližini Šentjurja, 8 ha. Možnost 816 odkupa. Tel. 574 12 13

Prodajam avto OPEL ASTRA Picerija Kamra išče voznika Karavan 1.6i CD oprema, letnik 1994, registriran celo leto. Cena 749 22 50. 850.000 SIT. Tel 051 303 743

Kupim zazidalno parcelo do Vodenje dvostavnega 600 m2 v Šentjurju ali v bližnji knjigovodstva, davčno svetovanje, okolici. Tel. 031 319 764 za gopodarske družbe in SP. Klara Koželj, 031 336 459

Študentska kronika

Kaj se je dogajalo:

28.2./petek/ 21h, ŠKMS
Prostor: Večer laške
scene; minikoncert:
Marvin (cyber'n'roll)
1.3./sobota/ 20:30,
Prostor: KINO P.: gledali

filme po izboru gledalcev via projektor + ozvočenje

7.3./petek/ 20h, Prostor: BrALni
kVaDrAT. Tokrat je debata tekla o knjigi TRK (James Graham Ballard).
11.3./torek/ 21h, ŠTUK, Maribor: PRIDI NA O'3! Srečali so se študentski klubi 03 regije, kjer so jim igrali: Afera, Barni bend, Šank rock in Šentjurski muzikantje.

15.3./sobota/ 21h, v KD Šentjur se je zgodilo tradicionalno BRUCOVANJE! Podrobnosti v posebnem prispevku!

21.3./petek/ 20:30, Prostor: POTOPIS. O lepotah Egipta je predaval Rok Žagar.

22.3. /sobota/ 10:00, Prostor: FOTOTROT. Začel se je tečaj uporabne fotografije.

22.3./sobota/ 22h, Prostor: SAMO ZA PUNCE! Ko so se dekleta zabavala malo drugače...

Kaj se bo dogajalo:

Marec
28.3./petek/21:00,
Prostor:
MINIKONCERT. Igrajo:
Center za dehumanizacijo
29.3./sobota/ 20:30,

Prostor: KINO P: filmi po izboru obiskovalcev via projektor + ozvočenje

Pridružujemo si pravico do dezinformiranja, odpovedovanja, prestavljanja in organizacije novih prireditev.

April
4.4./petek/20:00, Prostor:
ODPRTO PRVENSTVO 4 V VRSTO

11.-13.4. /pet-ned/ Potuje se na festival ŠTUNF v Koper. Pridruži se!

11.4. /petek/ 20:00, Prostor: BRALNI KVADRAT. Debata o knjigi AL ARAF Vladimirja Bartola

19.4. /sobota/ 20:30, Prostor - galerija 3. oko: FOTORAZSTAVA. Maria Paz Maureira, Čile.

Obvestila:

Uradne ure: petki 15-17h v pisarni MS servisa, D. Kvedra 26

Pridružujemo si pravico do dezinformiranja, odpovedovanja, prestavljanja in organizacije novih prireditev.

M.K.

MS servis

Ulica Dušana Kvedra 26, pon-pet 11-15
tel: 749 11 50; gsm: 041 454 456

Ob 50-letnici ZD Šentjur

Šentjursko zdravstvo skozi čas

piše Mimica Horvat

(8. nadaljevanje)

Zdravstvena vzgoja

Zdravstvena vzgoja je neločljivi del zdravstvene dejavnosti. Pri vseh sistematskih pregledih so uvedena predavanja o higieni, prehrani in zdravem načinu življenja s poudarkom na uvajanju v zdrav in športen način življenja, brez alkohola, tobaka, drog in na preprečevanje nesreč. V 7. razredih OŠ imajo spolno vzgojo, ob sistematskih pregledih razgovore z učitelji in starši. Za kronične bolnike se organizirajo delavnice v manjših skupinah, na primer za diabetike, srčne bolnike..., največ pa se na tem področju naredi ob negi bolnika na domu. V Šentjurju tečejo tudi nekateri projekti Svetovne zdravstvene organizacije za promocijo zdravja.

Zdravstvena statistika

Promocija zdravja je tudi razvijanje zdravju naklonjenega okolja in javnega mnenja ter spoznavanje potreb skupnosti, kar je naloga tudi zdravstvene statistike.

Zdravstvena statistika zbira poročila o zdravstvenem in socialnem stanju prebivalstva, o rojstvih, smrti, bolniškem staležu, izgubi delovnih sposobnosti... in daje zrcalno podobo tega, kako ljudje živijo, kaj se v družbi dogaja in kako naj družba oziroma organizirano zdravstvo

Kolektiv ZD na izletu

najustrezneje ukrepa. Zato je zbiranje zdravstvenih statističnih podatkov velikega pomena in obvezni del vsakega zdravstvenega delavca.

Zaključek

Kot v vse družbene pore so devetdeseta leta prinesla tudi v zdravstvo velike spremembe. Leta 1994 se je v Šentjurju sprivatiziralo celotno zobozdravstvo in velik del javnega zdravstva. Tega obdobja ne poznam dovolj, pa tudi te nove usmeritve presegajo moj tradicionalistični odnos do zdravstva, zato naj o tem obdobju pišejo drugi. Moja želja je le bila, da bi bil ta zapis, ki je zelo skromen in v katerem ni bilo mogoče zadovoljivo povzeti polstoletno delo ZD Šentjur, spomin na vse tiste skromne in tihe zdravstvene delavce, ki so tudi z mnogimi neregistriranimi urami dela ustvarjali šentjursko zdravstvo, kakršnega imamo danes. Ki je na ravni vsake razvite moderne družbe.

Čeprav ne živimo vedno v dobrih okoliščinah, pa vendar vsako uro svojega življenja sooblikujemo sami, sami si režiramo svoje življenje in sami smo zanj odgovorni. Zato se moramo zavedati, da nam še tako dobro zdravstveno varstvo ne more pomagati, če sami za svoje zdravje ne storimo ničesar.

V spomin

Franc Čokl

1908 - 2003

V 95. letu starosti je 24. februarja umrl najstarejši vaščan Ponikve. Rojen je v železničarski družini v Trstu. Po prvi svetovni vojni se družina kljub izgubi premoženja odseli v takrat nastalo Jugoslavijo - Slovenijo. Kot najstarejši od petih otrok se izuči za mizarja pri mizarškem mojstru Stojanu na Teharjah. Mizarški poklic nadaljuje v Šentvidu pri Ljubljani.

Kot vojak v kraljevi vojni mornarici je bil kurir v mornariški bazi Boka

Kotorska. Tu se je srečal z višjim mornariškim častnikom dipl.ing. Ošlak Tonetom, rojenim v trgovski družini na Ponikvi. Ošlak je kasneje postal direktor tovarne Jugoturbina v Karlovcu.

Med drugo svetovno vojno je delal v železniških delavnicah na Dunaju, po

vojni se je skladno z družinsko tradicijo zaposlil na jugoslovanski železnici. Leta 1972 se je upokojil.

Izredno rad je prepeval v domačem pevskem zboru Oton Župančič, katerega član je bil kar 25 let. Nagrajen je z Gallusovo značko in nekaterimi drugimi priznanji. Sosedje in krajanji smo ga poznali kot zelo urejeno osebnost. Pri svojem strokovnem delu je bil izredno zahteven in natančen. Enako je skrbel za urejenost domačije, katero je skupaj z brati in sestro dogradil leta 1939. Rad je pomagal sodelavcem in sosedom pri delu ter urejanju okolja.

Pogrešajo ga hči Poldka in sin Franci skupaj s tremi vnuki. Praznino bomo čutili tudi vaščani.

V. Jagodič

Dragica Žohar praznuje

Tirnica življenja je enosmerna, vsako leto jo le obeležimo z novo številko starosti. Gospa Dragica letošnjo zaznamuje poudarjeno. Menda se desetletnice označijo v smislu težavnostne lestvice.

Do leta 1948 je živela v družini privatnega trgovca Antonije in Karla Leskovar na Ponikvi. Bila so to leta šolanja za življenje. Po končanem šolanju se zaposli v računovodstvu

takratne kmetijske zadrage na Ponikvi. Tu sta se delovno in mladostno zelo navezali s pripravnico Slavo Štajner, kasneje poročeno Lesnika. V zadrugi ni manjkalo raznih nepravilnosti v poslovanju, materialnih in denarnih manjkov, vrstile so se inšpekcije okrajne zadrugne zveze in organov notranjih zadev.

Vodstvo zadrage se odloči, da finančno materialno poslovanje zaupa dotedanji pripravnici Slavi, ki se je s sedmimi križi srečala že lani. Od takrat pa vse do združitve v KZ Bodočnost in kasneje Kmetijski kombinat Šentjur je v zadrugi

vladal red in urejeno finančno materialno poslovanje. Po združitvi je g. Slava Lesnika do svoje upokojitve opravljala dolžnost vodenja hranilno kreditne službe s sedežem v Kmetijskem kombinatu.

Slavljenka Dragica se je premestila na upravo tovarne AERO v Celje, kjer se je leta 1984 upokojila. Po upokojitvi se kljub zdravstvenim težavam prizadevno udeležuje kot vodja sekcije rekreacije za starejše ženske. Od nastanka turistično olepševalnega društva vodi blagajno društva. Sodeluje tudi v drugih krajevnih akcijah. V zadovoljstvo in ponos ji je hči Petra, priznana zdravnica - kardiologinja v celjski bolnišnici.

Ob jubileju ji želimo zlasti zdravja in osebnega zadovoljstva. Čeprav z zamudo tudi njeni zadrugni sodelavki g. Slavi Lesnika vse najlepše.

V. Jagodič

Popravek

V prejšnji številki ŠN smo poročali, da je bil Srečko Slemenšek izvoljen v skupščino zastopnikov članov Vzajemne. Toda ne na predlog Alposa, kjer je Slemenšek sicer zaposlen, temveč ga je predlagalo več kot 500 podpisnikov. Za napačno interpretacijo se opravičujemo.

L. H.

Da ne pozabimo

Od zadrug do Kmetijskega kombinata

Šentjurska občina od ustanovitve leta 1955 nadaljuje z organiziranjem kmetijskih zadrug in kmetijskih posestev. V posameznih bivših krajevnih ljudskih odborih in kasneje občinskih ljudskih odborih Šentjur, Planina pri Sevnici, Ponikva, Dramlje, Slivnica, Loka pri Žusmu, Prevorje, Blagovna, Kalobje in Dobje pri Planini so se formirale samostojne zadružne enote in kmetijska posestva ali ekonomije. Organiziranje teh je bilo v marsičem odvisno od prizadevnosti okrajne oblastne in politične garniture in Okrajne zadružne zveze Celje. K doslednemu prenosu socializacije vasi po vzoru takratne Sovjetske zveze so imeli pomembno vlogo pravoverni ali manj pravoverni politični nosilci dirigiranih akcij na posameznem področju.

Jugoslovanska oblastvena in politična planska usmeritev za kmetijstvo je po vojni koncipirana po sovjetskem vzorcu socializacije kmetijstva. Sovjetska zveza je po izvedeni oktobrski revoluciji uzakonila dve obliki kmetijskega gospodarstva:

- SOVHOZ (sovjetsko hojzanstvo), to je veliko državno kmetijsko gospodarstvo. Sovhoze so začeli ustanavljati na posestvih bivših veleposestnikov in posestvih državnega sklada. Ta institucija se je pričela razvijati po končani revoluciji in se močneje razširila po letu 1928. Vsa zemlja in vsa proizvodna sredstva postanejo državna last, prav tako pridelki. Delavci so v najemnem odnosu. Na socialistično preobrazbo vasi so sovhozi neposredno bolj malo vplivali. Bolj sta bila učinkovita država in partija.

- KOLHOZ (kollektivno hojzanstvo) je oblika zadružnega kmetijskega gospodarstva. Razvoj teh se uveljavi po letu 1929 do 1934. S to metodo se spreminja drobno lastniške kmete v socialistične zadružne proizvajalce. Zemlja, sicer državna last, je kolektivizirana, prav tako živina ter delovne naprave in orodja. Kolhozniki so obdržali le nekaj zemlje in živine v lastnem gospodarstvu (ohišnica). V kolhoz so sprejeti le manjši in srednji kmetje. Bogate kmete, kulake, so razlastili in izgnali. Opremljanje s stroji in mehanizacijo sta potekala preko strojno traktorskih postaj (STP), ki so bile državne ustanove. Po 20. kongresu KP SZ so začeli spreminjati STP in prenašati kmetijsko mehanizacijo na kolhoze.

V republiki Sloveniji in posledično v obravnavanem predelu se takoj po vojni ustanavljajo naslednje oblike, podrejene ruskemu vzoru: zadružne ekonomije, državna posestva, obdelovalne zadruge, nabavno prodajne zadruge in kasneje kmetijske zadruge. Ekonomije so

ustanavljale tudi armada, nekatere bolnišnice in podjetja. Za naše podeželje je poslanstvo teh organizacij neobičajno, razen zadružništva, in za zasebnega kmeta težko sprejemljivo.

Do leta 1948 poteka razlašanje po agrarni reformi, odprava viničarskih odnosov in nacionalizacija splošne trgovske dejavnosti z nad 70 m² poslovnih prostorov. Večino bivših zasebnih trgovin so spremenili v združeno ali državno lastnino. Na našem podeželju prevzamejo pretežni del te dejavnosti nabavno prodajne zadruge NAPROZE. Vršijo odkup kmetijskih pridelkov, maloprodajo potrošniškega in industrijskega blaga strogo na živilske in industrijske nakaznice. Kasneje sledijo boni za delavce in drugačni za kmete, ki so vezani na izvršeno obvezno oddajo kmetijskih proizvodov. Splošno trgovino je opravljalo tudi nekaj trgovin državnega sektorja, pretežno pod naslovom »okrajni magazin« ali »narodni magazin - NAMA«. Na področju občine Šentjur je ostala le ena takšna trgovina v Šentjurju, predhodnica Resevne.

S ciljem pospešene kolektivizacije se v letu 1947 prične akcija za izgradnjo zadružnih domov. Ustanovljena je republiška uprava s sedežem na Erjavčevi ulici v Ljubljani, ki je vršila projektiranje, financiranje, nabavo in disponiranje gradbenega materiala in opreme. Izdajala je tudi svoje glasilo »Zadružni dom«. Urejal ga je Boris Kuhar, kasneje dr. etnologije, dolgoletni direktor etnografskega muzeja in podpredsednik mestne skupščine Ljubljana. Uprava je razpolagala s precejšnjimi kreditnimi sredstvi za gradnjo domov. Kasneje je sledila še akcija izgradnja kolektivnih hlevov, vendar z malo odziva s terena. Uprava se z letom 1950 vključi v Sekretariat za kmetijstvo. Na Dalmatinovi ulici je bil sedež komiteja za zadružništvo, katerega predsednik je bil Jože Ingolič, (kasneje je odšel v diplomatsko službo). Glavna Zadružna zveza je stacionirana v predvojni zadružni hiši na Miklošičevi ulici (nasproti hotela Union).

Gradnjo zadružnega doma so sprejeli v Šentjurju (sedaj kulturni dom in okrajno sodišče), Planina pri Sevnici (na prostoru sedaj stoji gostišče Montparis) in Dobju pri Planini (sedaj prodajalna kmetijske zadruge Šentjur). Zadružni dom je znatno kasneje gradila kmetijska zadruga Slivnica, vendar v svojem poslovnem interesu in potrebi. Prostor za gradnjo zadružnega doma so namenili tudi v Dramljah in Šentvidu pri Planini, vendar več od pripravljalnih del niso izvedli.

(se nadaljuje)

Vinko Jagodič

Ustanovitev komisije za ugotavljanje izvora premoženja

Po Krajgerjevih /Boris/ stabilizacijskih ukrepih leta 1965 je politična in zakonodajna struktura ugotavljala, da se nekateri državljani bogatijo, zato so občine leta 1973 dobile nalogo, da v pomoč organom pregona in finančni inšpekciji ustanovijo posebne moralno vsestransko neoporečne komisije za ugotavljanje izvora premoženja.

Po sklepu občinske skupščine je bila imenovala nekaj članska komisija, v kateri pa so bili pripravljeni delati le redki posamezniki. Istočasno so morali vsi vodilni delavci in oblastno politični funkcionarji prijaviti na posebnih obrazcih svoje premoženje.

Uspeh te šentjurske komisije je bil podoben uspehom sedanjih parlamentarnih komisij; skupaj z inšpekcijo in organi pregona je obravnavala tri primere, a nobenega ni zaključila.

V. Jagodič

Pred 30 leti

Izplačevanje plač prko banke

Prihranke kmečkega prebivalstva je formalno pravno vodila hranilno kreditna služba kmetijskih zadrug do združitve v kmetijski kombinat. Združili se v zvezo zadružnih hranilnic Slovenije. S temi sredstvi je kreditirana zasebna kmetijska dejavnost.

Širitev ostale gospodarske in negospodarske dejavnosti v občini je odvisno od kreditiranja takratne lokalne, odnosno regionalne komunalne banke s sedežem v Celju. Po prizadevanju občine je komunalna banka Celje, pod pogojem, da je prostor brezplačen, leta 1962 ustanovila enoto v Šentjurju. Občina je odkupila stanovanjske hiše Svetinovi in v njej je dobila banka prve prostore. Z delom so pričeli: vodja g. Franc Dobovičnik iz Celja in sodelavki Fanika Ulaga in Štefka Rožencvet. Iz centrale v Celju prenesejo stanje odobrenih kreditov občanom s področja občine. Od ničle pričnejo s hranilni mi vlogami in odobravanjem novih posojil.

S ciljem povečanja denarne mase za kratkoročno kreditiranje uprava banke predlaga, da se izvede izplačevanje plač preko bančne hranilne knjižice. Zaposleni sprejmejo to noviteto z nezaupanjem in odporom, kljub laskavim obljubam in prikazovanju prednosti takšnega izplačevanja. Leta 1973 so prvi šli v to delavci občinske uprave in nekateri drugi posamezniki iz negospodarstva, predvsem vodilni in nekateri politično ter samoupravno angažirani delavci. Uveden je tudi način, da se del sredstev izplača v gotovini in del na hranilno knjižico. Kar nekaj let je trajalo, da je novi način izplačevanja plač stekel preko banke.

Znatno se poveča poslovanje banke po potresu leta 1974. Takrat je bilo veliko raznovrstnih kreditov za obnovo in potrošniška posojila. Banka se prostorsko razširi v celotnem spodnjem delu stavbe, sedaj knjižnice.

Skupaj z vodstvi osnovnih šol je banka organizirala pionirske hranilnice. V varčevanje je zajeto večje število šoloobveznih otrok.

Novoizvedeni način varčevanja je omogočil znatnejše vire kratkoročnega kreditiranja obratnih sredstev. Teh je v razvijajočem se gospodarstvu nenehno primanjkovalo, zlasti če upoštevamo plačilno nedisciplino.

Pepca in Lucija poročata

Doma v Evropi, varna doma!

Hura, zmagali smo! Z enim skokom smo v Evropi in Ameriki. Slovenci smo se spet ponosno izkazali kot vredni nasledniki naših najdivnejših cesarskih uradnikov, ki so že pred stoletji jasno vedeli, da je naša prihodnost na severu. Moram priznati, da sem bila pred časom že kar zaskrbljena, ko so razni Mencinger in njemu podobni od naroda odtujeni fičfiriči začeli begati pošteno slovensko ljudstvo s svojimi trapastimi samostojnostnimi idejami, ampak smo jim pravi čas odločno stopili na prste. Samo nekaj angleško žlobudrajočih gospodov je moralo priti na našo TV in že je bilo vse na svojem mestu. Referendum je bil veličastni triumf zdrave kmečke pameti. Desetletje kilavih let države Slovencelejn je pač za slehernega razumnega in bogaboječega državljana več kot dovolj, da je spoznal, da brez komande in gajžle v odločni roki pač ne gre. Je kaj sploh bolj sproščujočega kot zavest, da tvoj dom sega od Atlantika do Sotle, da natančno veš, da se ti ne more zgoditi nič hudega, če pred Portorožem zaplavaš malo dalje proti Savudriji, ker si pač nepogrešljivi del najmočnejše voske v zgodovini človeštva? Mi v Natu lahko naredimo, kar se nam zljubi. In tudi ne bo več tistega mišmaša z orožjem, kajti odslej bosta tudi Drnovšek in Rop točno vedela, kje in po kakšni ceni morata kupiti puško ali tank ter zoper koga ju je treba uporabiti. Nam se pač ne more več zgoditi kaj podobnega kot tistemu Sadamu, ki kljub vsej nafti ni vreden več niti počenega tolarja.

Tako sem natovsko evforična, da sem skoraj čisto pozabila celo na Dobje in zamero njihovega župana Francija. Kot sem slišala, njemu ne gre več vse tako gladko kot po natovskih načrtih: komunist Drago mu poskuša brenkati po živčkah, rodni brat Hugo mu je lastnoročno zasedel kulturno dvorano in vrgel ven otroške maškare, za dan žena mu je sosednja KS v Montparisu znorela ženske, za nameček pa je bil komaj sklepčen tudi tradicionalni shod mučnikov v Hugotovi oštariji, spet zaradi podobne gole predstave v istem kaesovskem gostišču. Pa recite, če je kaj čudnega, če si gospod župan puli še tiste lase, ki mu še krasijo glavo.

Lase pa si puli tudi šentjurski župan Štef, ki mu njegova prva desna roka, medtem ko on v Celju in bližnjem Diagnostičnem centru krvavo zbira tolar za tolarjem za lastno skromno preživetje, pridno razprodaja občinsko premoženje. Ampak Štef se sekira povsem brez veze, kajti vse, kar se bo prodalo, bo ostalo v občini, in je res čisto vseeno, če je vknjiženo na občino, Alpos ali Mercator. Glavno je, da se ljudje vse lepo med seboj zmenijo, vzamejo vsak svoje in se imajo še naprej radi. Tako kot ima še naprej rada občinska gospa Marija svoje sosedo, še bolj pa GSM bazno postajo na lastni garaži in tolarje, ki letijo z nje. Kar pa je lahko tudi nevoščljivo natolcevanje, kajti sicer zelo hude ekološke Marte, zadnje čase pa tudi raznih Moserjev, Babnikov in Ploštajnerjev, še včerajšnje grozno sevanje sploh ne moti več tako hudo. Nekateri Marijini sorodniki, vključno z enim od občinskih šefov, nasprotno celo menda že ugotavljajo, da ima bazna postaja zdravilne učinke ob ustreznih tolarski zaščiti. To in samo to je prava pot v napredek. Kar so spoznali tudi v KS Blagovna, kjer z enim očesom že škilijo na posel stoletja, na možnost, da bi v suhem odlagališču sadre pripravili tudi primerno romantičen prostor za odpadke iz Krškega. Ne bo pa pri nas milosti za ihanske prašiče. Kot je povedal naš krajevni predsednik Cveto, Šentjur ima turistične aspiracije in le kaj bi rekel prvi turist, ko bi se slučajno znašel za ihanskim šleperjem in bi moral vohati smrad po živem prašiču. Zgrožen bi spokal kufre. Kufrov pa očitno ne bodo spokali bivši šefi klavnice, ki so jo uspešno vodili do stečaja: eni se bodo potolažili s pravično odškodnino, drugi pa bodo za pokoro odslej skrbeli za nesvinjsko okolje svojih someščanov.

Vaša Lucija

Spoštovani g. urednik!

Najprej bi vam dala priznanje za rubriko, v kateri pišejo svoj dnevnik najbolj znani Šentjurčani, saj na ta način ljudje zvemo marsikaj, kar te peršone počenjajo. Kar pogledjte Jožeta, prvo violino na občini, saj se bo človek raztrgal; bolj je podoben gasilcu po kakšni naravni katastrofi, kot politiku. Po mojem mišljenju je prišel do oblasti vsaj nekaj let prepozno. Evidentno je, da je Juretova občinska garnitura poslala v stečaj vsaj vsak mesec po kakšno podjetje, pufov pa naredila toliko, da jih izgleda zdaj težko skup seštejejo. Da bi bila za gospodarstvo katastrofa še večja, so se v Šentjurju ustanovili nekakšni dušebrižniki, ki bi radi ukinili vsakršno dejavnost. Moram priznati, da so meni vedno bolj simpatični in me mika ideja, da ukinemo vse dejavnosti, ki imajo kakršen koli vpliv na okolje. Tako bodo avtomatično odpadli tudi današnji akutni problemi z antenami za mobilce in različnimi čistilnimi napravami, ker vse te navlake sploh ne bomo potrebovali. Z občinskim odlokom bi lahko zapovedali, da bi se ljudje tudi otrebljali na šihu v sosednjih občinah. Potem se proglasimo za naravni park, kjer bo vsaka gradnja prepovedana, kar bo občini prišlo zelo prav, saj že sedaj ne nudi nobene parcele za individualno gradnjo.

Seveda je zmedo v Šentjurju takoj izkoristil prefrigani dubuski župan Franci in bo klavnico, ki jo Šentjurčani mečejo ven, prestavil na južni del svoje občine, kjer bodo našli delo vsi, ki so v Dobju še brez zaposlitve. Da pa za postavitev klavniškega obrata ne bo potrebno iskati nobenega soglasja v šentjurski občini, jo bo od občinske meje umaknil za cele štiri metre, ker teren visi na planinsko stran, bodo tako v šentjursko občino otekale odplake, dajatve pa v Francetov proračun.

Zdaj pa v Mango! Ti presneta Metka ti, prejšnji mesec sem ti do kraja zamerila, ko si me tako grdo očrnila pri mojem uredniku, češ da zaradi mene nočeš sodelovati pri intervjuju v Šentjurskih novicah. Cel teden mi je potem pel levite, kaj ga lomim po Planini. Raje bi mu po pravici povedala, da se ženiraš pospeševalcev in zadrugarjev, katerih pameti za svoje gospodarjenje sploh ne potrebuješ, ker imajo v roki škarje in platno za razne dotacije in subvencije, je za tebe pametneje, da taktično kakšno stvar tudi zamolčiš. Res je, da sem se pred časom malo zmrdovala, ko nisem smela zraven na kmečko ekskurzijo po Holandiji, ker naj bi se na avtobusu šopirili itak sami kulaki, ampak ti prisežem, da s tem nisem mislila nate. Sploh sem se hitro pomirila, ko sem zaštekala, da vse te novitete iz razvitega sveta ne prinašajo nič kaj dobrega. Ja, kdaj smo prej slišali za kakšne nore krave, hormonske prašiče in antibiotično mleko? Zdaj priznam, da sem kar vesela, ker sem ostala doma, saj bi še kakšen ajc lahko fasala tam kje v Amsterdamu.

Z lepo gesto je nekoč prvi lovec Bohorja Valentinčičev Slavko dal zgled Sadamu Husseinu, da se je potrebno razorožiti. Kar brez vsake resolucije združenih narodov je odprodal komplet arzenal orožja in streliva, ki mu je pomenil tako rekoč vse na svetu, ter se ves posvetil čebelarstvu in čebelarskemu društvu. Od takrat tudi čebelarstvo pri nas napreduje z velikimi koraki. Res je, da ima Slavko, od kar prideluje medico, veliko več prijateljev kot nekoč, čeprav jo veliko rajši prodaja, kot pa šenkuje. Da se je lotil križanja kranjske čebele in muhe kresnice zaradi storilnosti, da bi med lahko nabirale tudi ponoči, je pa popolnoma iz trte zvito. Dezinformacijo na veliko razširja kar sosednji čebelar zaradi fousije, ker on pri čebelah še zdaleč ni tako uspešen.

Tudi gospodu župniku Frančku sem malo zamerila, ko je prejšnjo nedeljo pri fari s prižnice strašil farane, da bo Pepca tiste, ki ne bodo pridno hodili k maši, kar javno ožigosala v Šentjurskih novicah, kot je to storila z oštirjem Jožetom v prejšnji številki.

Pa lepo se imejte!

Vaša Pepca

Razmišljanja

Tesnoba nemoči

Letos je pomlad prišla hkrati z vojno. Pa čeprav je vojna nekje tam daleč, od koder ne slišimo eksplozij in obupanega joka, medtem ko pomlad pronic skozi vse pore naših teles. Ta dva pojavi mi nikakor ne gresta skupaj. In kot bi pomlad to vedela, je v trenutku, ko se pogovarjam z vami, pripodila sive oblake ter veter, ki te prepiha do kosti. Pa ne zato, ker bi nosil zgolj sporočila iz tistih daljnih puščav, ampak ker včasih slišim krike milijonov trpečih.

Takrat mi postane še bolj jasno, da se človeštvo vedno znova vrača na lastno začetno fazo, ki nima nikakršne zveze z opevanemu teženju k boljšem življenju.

Oprostite, ampak moje misli, kot boste opazili, so skrajno nezbrane. Seveda, kaj pa mi je treba obenem buljiti v CNN, če se mi obrača želodec ob njihovih interpretacijah novic iz Iraka. Zato se s tole povedjo odpovedujem znanstvenemu pristopu in bo tako članek, ki ga boste brali, zgolj čustvena reakcija obupane predstavnice človeške vrste, ki jo postaja vedno bolj strah. Gre za šok, ki se ga večina verjetno niti ne zaveda, bi se ga pa morala. Vsi smo namreč odraščali, ne glede na generacije, v prepričanju v absolutno superiornost vsemogočnega človeka, ki kraljuje zemlji. Vse na svetu naj bi bilo, tudi po krščanskem prepričanju, narejeno nalašč zanj, za njegove potrebe. Boj za preživetje je boj za te materialne dobrine. Že Kajin in Abel sta se klala iz podobnih vzgibov. Pa vendar problem leži drugje, to je v prepričanju o napredku človeške vrste. Zgodovina nas je neprestano učila o brutalnih vojnah in sovraštvi, o trpljenju zavojevalnih in nam hkrati govorila o nekakšnem razvoju oziroma napredku, ki smo ga dosegli od takrat. In tako vsi živimo v neomajnem prepričanju, da smo del najvišje razvite in najbolj humane civilizacije do sedaj. Socializem vam je govoril o pravičnosti, vsesplošni enakosti, ki bo vodila do popolne, srečne družbe.

Kapitalizem, ki ga okušamo pri nas kakšno desetletje, nam govori zopet o pravičnosti. Govori nam o človekovih pravicah, humanosti in demokraciji. Malo je ljudi, ki pravzaprav poznajo pomen in definicije teh pojmov, vsi pa jih imamo neprestano polna usta. Zato si jih drzno uporabljati v kombinaciji z dramatičnimi izrazi tipa »pravična vojna«, »vojaško posredovanje za vzpostavitev demokratične oblasti« in podobnimi. Ja, saj ste vedeli, da se ne bom mogla izogniti zunanjim politiki ZDA, kajne? Saj sem vam povedala, da so zadnji dogodki omajali mojo vero v človeštvo in zopet postavili na glavo ves moj svet, ki je nekoč temeljil na prepričanju, da bo naša vrsta dokončno dozorela in se nekaj naučila iz krvavih lekcij preteklosti. Pa se vojna še vedno pojavlja kot legitimno orožje za uveljavljanje ekonomskih interesov.

Res pa je, da so danes vojne drugačne in se nam zdijo celo bolj humane, saj na neposrednih prenosih, pospremljenih s posebnimi zvočnimi in grafičnimi simboli, da se nam zdijo kot glasbeni videospoti, ni trupel. Kamera vidi vse in hkrati ne pokaže ničesar, če tega noče. Nikjer ni krvi, le eksplozije na nočnem nebu, ki so videti kot slavnostni ognjemet - ja, na čast »zibelke demokracije« in njenega herojskega reševanja sveta. Zveni kot poljub smrti. Najbolj boli ravno to olepševanje vojne, ko jo proglasijo kot sredstvo doseganja miru. Nekeč so bile vojne veliko bolj iskrene. Če gre dejansko za boj za človekove pravice, potem se oziroma drugam. Na kakšno drugo celino. Ali ni pravica do življenja, do preživetja, temeljna človekova pravica? Ali ne bi torej ZDA kot velike zagovornice teh pravic darovale milijarde, namenjene oboroževanju, sestradanim v afriških deželah? Ali pa morda veljajo človekove pravice le na sorazmerno bogatem zahodu, ki ima (oprostite izrazu) vsega polno rito?

Nisem vam povedala kaj dosti novega. Rekli boste, da se pogosto tudi ponavljam, jaz pa se vam lahko opravičim le s tem, da me je res strah. Za človeštvo. Kajti nasilje ostaja del naših življenj. Nasilje za domačimi vrati, za šolskimi zidovi, na ulici in konec koncev nasilje nad samimi seboj. Mučenje samega sebe. Naša družba je veliko brutalnejša, ali vsaj prav nič manj nasilna, kot so bile prejšnje. Ne glede na to, da ne spuščamo bomb na nedolžne civiliste in da tudi sami nismo tovrstne žrtve. Zato me postaja strah človeka kot takega. Torej me je še najbolj strah same sebe, saj vse hudo in izpričeno izvira iz človekove narave. In počiva v vsakem izmed nas... Smo tempirane bombe, ki izgubimo kontrolo ob zadosti močnem povodu...

Veliko nas je, ki nas vojna iritira, da ne govorimo o splošnih svetovnih krivicah. Po drugi strani me je strah biti aktivna pacifistka, revolucionarka, saj se nikoli ne ve, kdaj bi se do dosega cilja poslužila enakih sredstev, kot trenutni agresorji. Kdaj bi se v meni prebudilo sovraštvo, ki bi vodilo v dejanja. Neopredeljenost je sicer opcija, vendar je razdvojenost neznosna in včasih se ti zdi, da s tem zakriviš nasilje sam nad seboj. Kot miška v pasti, daleč od tega, da bi prestregla »zvezde« nad iraškim nebom. Mogoče bi bilo bolje, da ne bi sploh ničesar vedela... Vsa spoznanja namreč nenehno delujejo zgolj proti meni sami.

Polonca Mastnak

Ženska tekmovalnost

Kot se zdi, se moram najkasneje do naslednjega izida ŠN dodobra naspiti in si v kakšnem prijetnem, mirnem kotičku vzeti čas za razmislek. Ne bi smelo trajati več kot minuto, da se domislim kakšne ženske teme, ki ni že na prvi pogled ena izmed »slabih« lastnosti lepšega spola. Da pa se kljub vsemu niti danes ne bi ujela v svojo lastno dialektičnost (imam se za »ženskopoljubko«), naj podvomim: Je morda del krivde v moških in ne ženskah?

Najprej nekaj besed o samem pojmu. Ne gre za termin, ki bi spadal pod katerokoli znanost, nikoli še ni bil predmet krožkov, diskusij, okroglih miz in podobno, skratka, kot da vsebina pojma ne obstaja, ne zares in ne na papirju, ne v družini in ne v družbi. Pomislila sem pravzaprav, da je zadeva tako zelo splošno znana, da se je vsakdo zaveda in pozna vse vzroke ter posledice, in pravzaprav ni potrebe govoriti o njej. Morda je vsa debata okrog tega že zapisana v genih in zasidrana v polju refleksov. Vendar šalo na stran, ne gre namreč za splošno ozaveščenost in poznavanje, pač pa, tako kot pri večini podobnih primerov, za ignoranco. Ženska tekmovalnost je podobno kot moška spogledljivost ena izmed tistih stvari na svetu, ki naj ne bi bile res - torej niso po našem super-ego okusu. O takšnih temah se znamo le šaliti in jih tako počasi stlačiti na nivo klišeja, ki izpade lahko le še kot slab argument ali izhod v sili.

Toda, pogledjmo dejansko stanje. Za vse ženske, ki se ali pa so se tako ali drugače dotikale mojega življenja, lahko zatrdim, da so v nekem določenem momentu pokazale svojo žensko tekmovalnost, torej v smislu - do druge ali drugih žensk. In čisto vse po vrsti, se pravi sošolke, sodelavke, prijateljice, kolegice, mame in stare mame, ne-preveč-prijateljice, cimre, jaz sama.

Ne bomo razpredali, kako se takšne vrste tekmovalnost izraža, vsak in vsaka veste to zase, od drobnih skritih občutkov do načrtnih, različne vrste, dejanj. Toda, zakaj? Smo res ženske tiste, ki postavljamo na piedestal moške? Imamo morda manjvrednostne občutke v zvezi s svojim spolom? Ali pa smo kot plemo, ki lovi in pri lovu ogroža druga drugo. Pri čemer mislim tudi na lov za denar, kariero, ugled, ugajanje, naklonjenost, srečo, in ne zgolj na lov za moškimi. Ravno glede tega zadnjega lova menim, da ga večinoma povzročajo moški, ki so pravi strokovnjaki za spogledovanje. Čeravno samo in zgolj spogledovanje ne predstavlja navadno resne nevarnosti, vzbuja v partnerici določene občutke. Prav tako to vzbuja določene občutke v ženski, s katero se moški mimogrede spogleduje. Ali pa jo zgolj gleda. In ženske poznamo te občutke. Ravno teh občutkov (ko nas moški gleda ali se spogleduje z nami) se spomnimo takrat, ko to počne naš moški z drugo žensko. Četudi se ne bojimo zanj, četudi verjamemo v njegovo ljubezen in imamo razčiščene pojme o zakonih duha, na primer tistih, o katerih sem govorila prejšnjič v rubriki o ljubosumju (da je vir vseh občutkov vedno v nas samih), še vedno ne moremo ostati hladnokrvne. Ker je zdaj druga ženska tista, ki v tem momentu »superiorira«. Ona je tista, ki jo naš moški gleda in me vemo, kako je biti ta ženska. Tekmice smo. Enkrat povišane, drugič ponižane druga pred drugo. Moški nemalokrat tu odpade, v smislu grožnje, seveda. Je nepomemben. Vendar vreden čiste ženske jeze, ker je ta zaradi njegove »šibkosti« pravkar izgubila boj. On s svojo spogledljivostjo jo je naredil poraženko.

Seveda lahko na stvar pogledamo še drugače. Ženske morebiti le ne tekmujejo druga z drugo za šport. Tudi ne iz nespoštovanja do drugih žensk - navsezadnje gre za »tekmovalnost« tudi v družini in med prijateljicami. Morda tekmujejo iz manjvrednostnih občutkov, morda v drugih ženskah prepoznamo spogledljivke, katerih kali nosimo v sebi, morda se nam zdijo nedostopne hladnokrvnice, kakršne bi si želele postati. Vsekakor pa drži, da v drugih ženskah vidimo več, kot naši moški, ki jih pogledujejo. Torej zavračam misel, da se počutimo kot spol manjvredne, prej obratno. In konkurenca je med nami očitno večja in številnejša.

e.k.

Začetek drugega dela košarkarskega prvenstva

Obstanek (skoraj) zagotovljen

S tesno zmago nad Heliosom so košarkarji Alposa Kemoplasta prejšnjo soboto zaključili s prvim delom tekmovanja v 1. A SKL. Po odlični seriji štirih zaporednih zmag so med enajstimi ekipami skupaj z Roglo osvojili peto mesto, a so se v ligo za prvaka zaradi boljše koš razlike uvrstili Zrečani. Prvenstvo se je nadaljevalo že minulo soboto, ko so Šentjurčani zmagali v Sežani pri Kraškem Zidarju. Obstanek v prvoligaški konkurenci bi tako moral biti zagotovljen.

Mesec marec je bil nedvomno v znamenju šentjurskih košarkarjev. Najprej so, še v februarju, v gosteh ugnali Elektro in napovedali, da vprašanje o obstanku v družbi najboljših ne bodo prepuščali naključjem. Teden dni kasneje so v Hruševcu ugnali kranjski Triglav, nato pa v gosteh pri Zagorju v srhljivi končnici izbojevali eno najpomembnejših zmag. V zadnjem krogu so v Hruševcu pred žal redkimi gledalci ugnali še domžalski Helios, tudi tokrat v zelo napetem in izenačenem dvoboju. Z desetimi zmagami in prav takšnim številom porazov so osvojili končno peto, toda zaradi boljše razlike prejetih in dobljenih košev, je v ligo za prvaka napredovala zreška Rogla. Šentjurčani so edini poraz v zadnjem času vknjižili v pokalnem tekmovanju, a so se tudi favoriziranemu Slovanu v Hruševcu dobro upirali. Izgubili so za 11 točk.

Minuli vikend je bila na sporedu že prva tekma nadaljevanja prvenstva za uvrstitev od 9. do 14. mesta. Alpos Kemoplast je gostoval v Sežani pri Kraškem

Zidarju in dosegel enajsto letošnjo in peto zaporedno prvenstveno zmago. Šentjurčani so vseskozi nadzorovali potek srečanja, kljub temu, da so se Primorci v zadnji četrtini še približali na dve točki zaostanka, pa četa trenerja Pučka tokrat ni popustila. Na koncu so zanesljivo zmagali s 84 : 71. Največ točk, 22, je dosegel kapetan Ilija Petrovič, odlično so odigrali Peter Jovanovič (18 točk), Damjan Novakovič (11), Andrej Maček in Robi Ribežl (10)...

Blizažoja se pomlad očitno več kot pozitivno vpliva tudi na plovbo šentjurske košarkarske barke. Praktično so košarkarji Alposa Kemoplasta že rešili vse dvome o obstanku v družbi najboljših, čeprav je teoretično še vse mogoče. Toda trenutna forma in prednost treh zmag pred najbližjimi zasledovalci najbrž že zagotavljajo miren zaključek prvenstva. Zdaj bo še več priložnosti za mlajše košarkarje, ki so se letos že dodobra uveljavili. Na nek način pa bo šlo tudi že za formiranje ogrođa ekipe za novo sezono, o kateri pa je vendarle še preuranjeno govoriti.

L. H.

Športne novice

Zmagujejo tudi mlajše pionirke

Medtem ko so starejše pionirke in kadetinke ŽKK Šentjur ŠD Šmarje že uspešno zaključile sezono, so se na parket na prijateljskem turnirju podale tudi mlajše pionirke. Prejšnjo soboto sta v Šentjurju gostovali ekipe iz Maribora in Ljubljane. Nadebudne šentjurske košarkarice so pod vodstvom Tanje Mihevc in Danila Frasa bile uspešnejše od tekmic; s 45:33 so premagale Radio Center (strelke: Klarer 23, Šalomon 9, Škorjanc 7, Lojen in Vulevič 3), s kar 59:12 pa so ugnale ljubljansko Ilirijo.

Gledalcev še vedno ni

Pred dvema mesecema smo poročali o slabem obisku tribun relativno uspešnih šentjurskih košarkarjev. Od takrat je povprečje obiska še nekoliko padlo in se je ustavilo pri 255, kar Šentjurčane uvršča na sedmo mesto med enajstimi. Ligaško povprečje znaša skromnih 322. Še manj atraktivni so igralci Alpos-Kemoplasta v gosteh, saj so najmanj obiskana ekipa lige.

L. H., br

LAHKO BI BILO RES

Težaško delo

Šentjurska Športna zveza je učinkovito demantirala očitke, da nič ne dela: iz šentjurskega športa je izbežala kar 17 najšportnikov in kar dva najzaslužna športna funkcionarja, kar predstavlja resen fizični in intelektualni podvig.

Vse za kmetijstvo!

Šentjurski občinarji so naredili spodbuden posel z Alposom: svojo gradbeno parcelo, ki jo namerava z zidavo uničiti Mercator, so preventivno zamenjali za drugo parcelo, kjer bo še nekaj let lahko prosto rasla trava. In to po zelo ugodnem menjalnem kursu ena za ena.

Napad na občinsko integriteto

Kriminalisti, ki zadnje čase krožijo po občini, se vse pogostejše ustavljajo pri vodji oddelka za družbene službe. Ljubitelji šentjurske GSM bazne postaje obžalujejo, da niso potrkali tudi na ena vrata prej desno.

Ustavite Artnaka!

Rahlo modificiran znameniti poziv Spomenke Hribar se je te dni razlil po zgornjem nadstropju občinske zgradbe. Ni znano, če ga je bilo slišati tudi že iz županove pisarne.

Lepo je biti milijonar

Ker vodja občinskega oddelka za okolje in prostor »Ratajeve« bazne postaje ni demonstrativno vrgla na cesto, jo je lahko rešil samo Palčnik, bivši telekomovec in sedaj direktor občinske uprave. Izbiral je med dvema možnostima, med ugasnenjem in utišanjem. Nagradno vprašanje: kateri odgovor je pravilen?

Finale zopet šentjurski

Že tretjo sezono zapored finale Medobčinske košarkarske lige pripada dvoboju obeh šentjurskih ekip. Če bi se ozirali samo na rezultate med sezono, bi bila takšna napoved na trhljih nogah, a šentjurski študentje so Slatinčanom v polfinalu vrnilo za poraza med sezono in se, kljub popolni postavi nasprotnikov, brez treningov, uvrstili v finale lige.

Drugi šentjurski polfinalist Šentjur 2000 je brez težav odpravil šmarske študente. Ekipe se je še v zadnjem krogu rednega dela prvenstva zopet pridružil Kristijan Košak, ki je bil lani najboljši strelca MKL.

Ali bodo študentje še tretjič zapored osvojili lovoriko ali pa bo to prvič uspelo starejšim rivalom, je težko napovedati. Po dosedanjih izkušnjah, bo imela vsekakor večje možnosti za uspeh tista ekipa, ki bo igrala bolj osredotočeno.

Prvo tekmo so preteklo nedeljo dobili študentje, ki so v tretji četrtini povedli že za 18 točk, končnica pa je bila kljub vsemu napeta, a do preobrata ni prišlo.

Končno se je zmaga nasmehnila tudi ekipi Ponikve, ki je bila v zadnjem krogu boljša od Planine. Obe novinki v ligi sezono nista pretirano zaznamovali, saj sta zasedli zadnji dve mesti in daleč zaostali za konkurenco, vendar sta bogatejši za leto izkušenj.

V drugoligaški konkurenci je tekmovanje zaključeno. Edini predstavniki iz naše občine, Dramlje, so v drugem delu sezone z nekaj okrepitevami pokazali potencial, da bi se lahko morda kosali tudi z na papirju nekaj močnejšimi moštv.

Tekmovanje so zaključili tudi veterani. Ekipa veteranov s Ponikve žal ni okusila slasti zmage, vendar so bili v konkurenci prepričljivo najstarejši in si niso pomagali s pomočjo golobradih mladeničev.

I.liga, 14. - zadnji krog

Ponikva : Tajfun Planina 95 : 93 (72:67, 44:41, 17:20). Strelci za Ponikvo: Kundih 27, Svetko 18, Mansutti 17, Germek 11, ... 3T: 5x, PM: 54%; strelci za Tajfun: Tovornik 26, Kovačič 21, Kozole 20, Pančur 10, ... 3T: 2x, PM: 50%.

Šentjur 2000 : ŠKK Šentjur 87 : 69 (64:41, 36:28, 19:17). Strelci za Šentjur 2000: Grajžl 32, Prezelj 14, Škorjanc 12, ... 3T: 9x, PM: 74%; strelci za ŠKK: Perčič 16, Antolovič in Vukmanič 15, ... 3T: 4x, PM: 53%, 2x tehnična napaka.

Polfinale

ŠŠK Šmarje : Šentjur 2000 70 : 84 (49:56, 32:43, 12:23). Strelci za Šentjur 2000: Košak 22, Škorjanc 16, Jug 15, Grajžl 14, Lapornik 11, ... 3T: 8x, PM: 75%.

Rogaška Slatina : ŠKK Šentjur 69 : 71 (58:48, 34:32, 16:19). Strelci za ŠKK: Jančič 26, Antolovič 12, Vukmanič 11, ... 3T: 3x, PM: 57%.

Šentjur 2000 : ŠŠK Šmarje 87 : 70 (64:50, 44:36, 28:14). Strelci za Šentjur 2000: Škorjanc in Prezelj 20, Kolenc 12, Jug 10, ... 3T: 2x, PM: 47%.

ŠKK Šentjur : Rogaska Slatina 81 : 71 (58:48, 39:33, 22:17). Strelci za ŠKK: Antolovič 16, Martinovič 15, Perčič 14, ... 3T: 8x;

Finale

Šentjur 2000 : ŠKK Šentjur 77 : 83 (51:66, 33:46, 20:15). Šentjur 2000: Košak 25, Škorjanc 15, Grajžl 13, ... 3T: 9x, 1 TN; ŠKK: Antolovič 19, Martinovič 16, Vukmanič 13, Jančič 12, ... 3T: 2x, 1 TN.

2. tekma: sobota, 29.3. ob 18h v OŠ Hruševce.

br

NAGRADNA KRIŽANKA

ŠENTJURSKA NOVICE	POKRAJINA OB SOTLI	SMRT ZARADI IZGUBE KRVI	MATE BUDIŠA	KANTON V ŠVICI	ŠPORTNI DNEVNIK	3. POSTAJA PRED LJUBJANO	ŠPANJA	NALEPKA, ETIKETA	MENIČNO JAMSTVO
VEDNO ZELENA	4								
CIRILSKA ABECEDA			6				ALQUIZU VADNAL		
GANTAR KAJETAN			REDKO Ž. IME BREZPRAVNO LJUDSTVO			1			
NOBELOVEC ZA MIR (JOHN BOYD)				OSTANEK GORENJA RUTA PRI MUSLIM.	14				
SNOP LANU			7		2	IVAN PRIJATELJ	11		ŠPANSKI LIRIK (DAMASO)
PREBIVALCI ARABIJ						STAREJŠI ČLAN			
SESTAVIL: FRANC PEŠEC	KARTA PRI TAROKU	USPEŠEN ŠPORTNIK	SMRDLJIVI BEZEG	ŠENTJURSKA NOVICE	RISANA ZGODBA Z BESEDILOM	ŠENTJURSKA NOVICE	DOMOVINA MEDEJE	GOZDNA ŽIVAL NJO	
IGRA S FIGURAMI	9		ŽVEPLO NEBESNI SVOD	DOMICIL KOROTANA PRITOK DONAVE (PASSAU)					ITAL. SPOLNIK REKA SKOZI FIRENCE
SOKRATOVA ŽENA					10	ITALIJA KISIK	KNEŽEVINA (M. CARLO.) ANG. RAZI- SKOVALEC	3	16
RIMSKA 1	5	GL.MESTO ŠVICE LORGER STANKO		KRSTNA ALI BIRMANSKA IGRALNA KARTA		8	PERZIJA SVETINA TONE		
HR. PEVEC KIČO					12	EMIL ADAMIČ RIMSKA 50	SIN (ANG.) PREDLOG		ŠVEDSKA RIMSKA 5
ŠENTJURSKA NOVICE	ZNAK USTAVI				31. DECEMBER	15			

SLOVARČEK: KANTON V ŠVICI - ZUG; DOMOVINA MEDEJE IN KIRKE - AJAJA

Šentjurske
NOVICE
Nagrada križanka
MAREC 2003

Pivnica Šentjur nagraduje marčevske izžrebance: Bobek Silva z Brda – 2 x prebranec, Marija Kolar z Rifnika – 2 pici po izbiri, Franc Filej iz Jarmovca – 2x razvedrilni napitek

SEX šentjurski horoskop 2003

ON

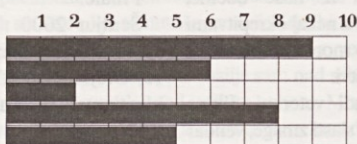
Energija, ki pri ženskah izzove strast, se pri ovnih spremeni v agresivnost. On želi biti macho vseh machov. Nobena ženska ga ne bo imela za norca. Zato bo doživel številne ljubezenske afere, preden bo naletel na pravo, kajti od vseh astro-znakov ima najmanj potrpljenja. Ne želi počakati, da se mu partnerka zagreje, temveč takoj preide na stvar. Vleče za lase, kraspa z nohti in grize po občutljivih mestih, hoče boj. Partnerka ga lahko zaustavi le, če začne hvaliti njegovo moškost. Potem se sprosti in spremeni v ognjevitega ljubimca, ki naredi vse, da jo pripelje do ekstaze. Zaradi svoje stalne nezvestobe je primeren za kratkotrajne avanture.

OVEN
21. marec - 22. april**ONA**

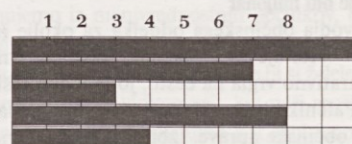
Ženske ovni so v ljubezni izredno dejavne in izživljajo svojo seksualnost tako, kot si želijo same. Želijo doživeti kratke in intenzivne avanture, kajti zanjo so rutina, zadržanost ali prepovedano tuje besede. Zelo cenijo, če se jim moški približa zaradi njihove pameti. Zapeljevanje in dolgotrajne predigre naj moški prihranijo za bolj zahtevne ženske, one zahtevajo le goli seks, pri katerem poskusijo vse, kar se jim nudi. Vendar jih tudi nežno božanje las, ušes, lic in hrbta pripeljejo do kričečega vulkanskega izbruha. Je dominantna domina, ki obožuje poslušati vzdihe in stoke moškega ki mu daje več kot katerakoli druga.

NJGOV PROFIL

Seksualna energija
Orgazem
Seksualna zvestoba
Seksualna privlačnost
Seksualni talent
Seksualni partner: OVEN, DVOJČKA, TEHTNICA

NJEN PROFIL

Seksualna energija
Orgazem
Seksualna zvestoba
Seksualna privlačnost
Seksualni talent
Seksualni partnerji: OVEN, DVOJČKA, TEHTNICA, RIBI

pon-pet: 8-19 sob: 8-13 ned: 8-11

CVETLIČARNA METKA*Najcenejše cvetje
v vašem mestu!*

DOSTAVA BREZPLAČNO!

tel.: 749 34 01

GLORIA*Iskrene čestitke vsem materam
ob materinskem dnevu!*

Ul. Dušana Kvedra 23, Šentjur

DARILNI BUTIK BRIGITA

DARILA ZA KRST, OBHAJILA IN POROKE,
KRSTNE SVEČE Z IMENI IN DATUMI,
PLATNA, NABOŽNI PROGRAM,
UMETNIŠKE SLIKE, KIPCI, KRISTAL S SREBROM,
ROČNO IZDELANE VOŠČILNICE,
ETNO PROGRAM, DIŠEČE SVEČE IN TORTICE
KOPELI, ETERIČNA OLJA, RAZNI DODATKI
ZA POPESTRITEV VAŠEGA DOMA

Dobnikove praline, vrhunska vina, darila
za lovce, ribiče in zbiratelje vsega lepega

Unikatna darila za obletnice, poroke
in druga praznovanja.

tel.: 749 34 00

Zvonko POVALEJ s.p.

Loka pri Žusmu 25,
3223 Loka pri Žusmu

MONTAŽA:

- **JEKLENIH KRITIN**
Tufftile, Academi,
Romafite, Oberon,
Corona
- **OPEČNIH KRITIN**

**KLEPARSTVO
POVALEJ****50 LET GARANCIJE!**

tel.: 03/ 78 10 356,

fax: 03/ 78 10 357

gsm: 041/ 675 643

10%**POMLADANSKI
POPUST****do 30.4.2003**

kleparstvopovalej@siol.net

Anton SELIČ s.p.**ELEKTROINSTALACIJE IN TRGOVINA**

- izvedba elektroinstalacij
in strelovodov
- trgovina z elektro
materialom
- projektiranje, nadzor in
meritve
- izvedba električnih
priključkov

Ul. II. Bataljona 16a, 3230 Šentjur
Tel.: 03 746 21 00, gsm: 041 611 603

ElektroBUM
Trgovina z elektro materialom

AKCIJA

**PRI KOMPLETNI IZVEDBI
ELEKTRO INSTALACIJ
STANOVANJSKIH OBJEKTOV,
NUDIMO BREZPLAČNO IZDELAVO
PID DOKUMENTACIJE
IN ELEKTRO MERITEV**

NOVO

**IZVEDBA
ELEKTRO PRIKLJUČKOV**

TRGOVINA pri Wiharju **SELIČ** LEON

Trgovina Selič s.p., Ul. Kozjanskega odreda 55,
3230 Šentjur, tel.: 03/ 749 14 80

**ZA NAKUPE,
KI SE SPLAČAJO!**

*Iskrene čestitke
ob materinskem dnevu!*

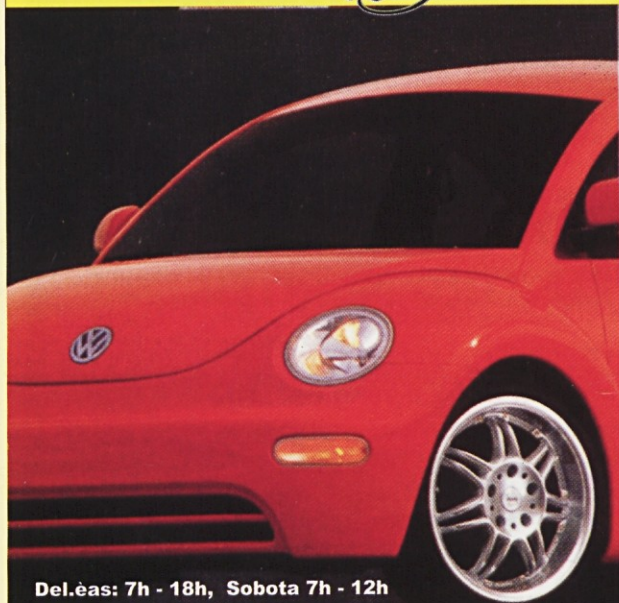

PROTECT SERVIS

Gaberšek Milan s.p.

G.leona Dobrotinška 27. ŠENTJUR
Rogaška cesta 36. ŠMARJE/JELŠAH

 03 746 1100

Del.čas: 7h - 18h, Sobota 7h - 12h

UGODNA PONUDBA AVTOPLAŠČEV IN PLATIŠČ